

Magyar

I R O D A L M I
R I T K A S Á G O K

Szerkeszti Vajthó László

35.

(KISDI BENEDEK)

CANTVS CATHOLICI

1651

I

A Magyar Irodalmi Ritkaságok eddig megjelent számai:

1. **Bessenyei György: A törvénynek útja. Tudós társaság.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium 1929—30. évi VIII. osztálya.) Ára 1— P.
2. **Péterfy Jenő dramaturgiai dolgozatai.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium 1930—31. évi VIII. osztálya.) Ára 2— P.
3. **Benyák Bernát: Joas. Piarista iskoladráma, 1770.** (Budapesti kegyestanítórendi kath. gimnázium. Dr. Perényi József tanár.) Ára 1·50 P.
4. **Bessenyei György: Egy magyar társaság iránt való Jámbor Szándék.** Bécs, 1790. (Budapesti Verbőczy István-reálgimnázium. Dr. Várady Zoltán tanár.) Ára —80 P.
5. **Károlyi Gáspár: Két könyv...** Debrecen, 1563. (Budapesti Év. Leánykollégium. Jablonowsky Piroska tanár.) Ára 1·50 P.
6. **Szemelvények Temesvári Pelbárt műveiből.** (Budapesti ciszterci-rendi Szent Imre-gimnázium. Dr. Brits Frigyes tanár.) Ára 2— P.
7. **Péterfy Jenő zenekritikái.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium 1930—31. évi VIII. osztálya.) Ára 1·50 P.
8. **Édes Gergely: Eredeti oktató mesék.** (A debreceni ref. kollégium gimnáziumának 1931—32. évi VIII. A. osztálya. Dr. Zsigmond Ferenc egyetemi rk. tanár.) Ára 1— P.
9. **Dugonics András Magyar példabeszédek és jeles közmondások c. gyűjteményéből.** (Szabó Béla polg. isk. igazgató.) Ára 1— P.
10. **Kazinczy világa.** (Kir. Magyar Egyetemi Nyomda. Dr. Vajthó László tanár.) Ára 3— P.
11. **Szent Erzsébet legendája. Szent Elek legendája. Halál Himnusza.** (A Ciszterci Rend bajai III. Béla-reálgimnáziuma. Dr. Tordai Ányos igazgató.) Ára 1— P.
12. **Síralmas panasz.** (Budapesti Zrínyi Miklós-reálgimnázium. Dr. Ollé István tanár.) Ára 1·50 P.
13. **Péterfy Jenő dramaturgiai dolgozatai.** Második sorozat. (A debreceni fő felső kereskedelmi iskola önképzőköre. Dr. Juhász Géza tanár.) Ára 1·50 P.

MAGYAR IRODALMI RITKASÁGOK
SZERKESZTI VAJTHÓ LÁSZLÓ
— XXXV. SZÁM. —

(KISDI BENEDEK)

CANTVS CATHOLICI

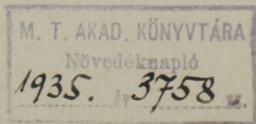
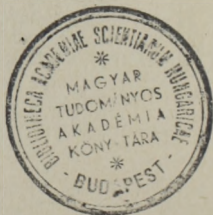
1651

I

KIRÁLYI MAGYAR EGYETEMI NYOMDA

*A budapesti Ranolder-intézeti r. k. tanítónőképző
növendékeivel sajtó alá rendezte és kiadta
Raffaelli R. Rafaela nővér, tanár*

ELŐSZÓ.

A *Cantus Catholici*, melynek egy részét ez a könyvecske tartalmazza, legrégibb nyomtatott katolikus egyházi énekeskönyvünk. Előkészítésével már az 1629-i és az 1638-i nagyszombati zsinat is foglalkozott, igazi megvalósítója, szellemi indítója és mecénása azonban Kisdi Benedek egri püspök (1598—1660), akinek nevét viseli. Megjelenésének dátuma (1651) a magyar szellem életében elég későre esik, a benne kinyomtatott énekek jórésze azonban kétségtelenül régebbi, sőt sokkal régebbi szöveg és dallam. A magyar énekkincsnek ez az ősbányája nemcsak a tudomány, a költészet és a magyar zene szempontjából megbecsülhetetlen értékű, hanem az áhítatnak, a vallásos elmélyülésnek, az imádságos lelkületnek is gazdag és egészséges táplálékot nyújt. Aki meg tudja becsülni az egyszerűségben és a népi áhítat naív erejében rejlő szépséget, az meg fogja érezni az avított köntösben is a régi nagy századok tiszta, meleg és hatalmas lelkét.

A könyvecske értékét a hozzáértők szemében nagyban emeli az a dícséretes eljárás, hogy kiadói

szövegben is, hangjegyekben is megőrizték az eredetihez való lehetőség szerinti hűséget.

A Ranolder-intézeti tanítónőképző növendékei, akiknek énekkultúrája ma már országszerte ismert, kegyeletüknek és történeti érzéküknek gyönyörű bizonyosságát adták evvel a munkával és a legnagyobb elismerést érdemlik. Vajha minél előbb magukhoz méltó követőkre találának, hogy mihamarabb az egész *Cantus Catholici* — és az ennél is régibb kéziratok énekeskönyvek is — hasonló újjászületést érhetnének.

Szeged, 1935 június 9.

Sík Sándor

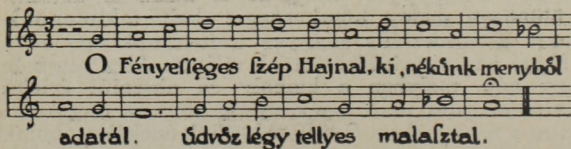
Az 1651-i kiadású *Cantus Catholici* ma csak egy-két példányban ismeretes. A könyv az ajánlással és a tartalomjegyzékkel együtt 8 + 269 + 8 lap terjedelmű. Ebből 8 + 136 lapot tartalmaz jelen kis könyv. Az eredeti lapszámozást a szöveg között elhelyezett zárójelben levő számok mutatják, mégpedig úgy, hogy a megfelelő lap szövege a szám után következik.

Kiadásunk betűhíven adja a szöveget az eredeti interpunkcióval. Csak a sajtóhibákat igazítottuk ki az 1651-i kiadás utolsó lapján közölt tabella (*Errata / sic corrige*) szerint. Az egyéb hibákra vonatkozóan mi is azt valljuk, amit az eredetinek kiadói írtak munkájuk végére: „Vadnak több aprólék fogyatkozások is ez könyvben, melyeket az okos Olvató könnyen helyére vihet.“

Külön értéke a Kisdi-féle kiadásnak, hogy az énekek hangjegyes dallamát is közli. E kótákra különösen meleg büszkeséggel kell tekintenünk, mert a keresztény magyar kultúrának egy nem eléggé ismert értékére vetnek világot. Alig van még egy nép, melyben a komoly és abszolút értékű muzsika iránt való fogékonyság annyira megvolna, mint a magyarban. Gyűjteményünk énekei — annak ellenére, hogy sok nem-magyar eredetű is vegyült közéjük — szintén erről tanuskodnak. A dallamok nagyrésze a Harmat—Sík: *Szent vagy, Uram* útján a közelmúltban bejárta az egész kultúrvilágot és a Bartók—Kodály-gyűjteményekkel együtt mindenütt méltó csodálatot keltett. Az ősi egyházi zene különböző jellegzetességei, de leginkább a régi hang-

nemek, valósággal vérévé váltak a magyarságnak, s a legsajátosabban magyar népénekekben — templomiakban és világi szövegűekben egyformán — gyakran szerepelnek egyházi hangnemek és a legrégibb egyházi zenében, az ú. n. gregorián-énekben szinte szokványossá vált dallam-motivumok.

Az énekek kótáját hasonmásban adjuk. Attól eltekintve, hogy a XVII. században szögletes formájú kótákat írtak, ezeknek hangjegyértékei megegyeznek a ma használatosakkal. A méretegység azonban vagy az egész kóta (pl. 16. l.), vagy a félkóta (pl. 37. l.). A kótasorok élén alkalmazott kulcsok között ritkább a *g*-kulcs (pl. 24. l.), mely után a kótát éppúgy olvassuk, mint a ma használatos ú. n. hegedűkulcs után állókat, mert hisz ez is *g*-kulcs. Gyakoribb ennél könyvünkben a létra-alakú ú. n. *c*-kulcs, amelynek a helyére az egyvonalas *c*-hangot kell képzelniünk és a többi hangot ehhez viszonyítanunk. Ez a *c*-kulcs (tehát a *c*-hang is) könyvünkben vagy az 1., vagy a 3., vagy pedig a 4. vonalon fordul elő (pl. 16., 19. és 18. l.). Ezek szerint pl. a 22. lapon található ének dallamát mai hangjegyzéssel következőkép fejtjük meg:

O Fényes és szép Hajnal, ki nekünk menyből
adátál. üdvöz légy teljes malasztal.

CANTUS CATHOLICI

Régi és Új DEAK, és MAGYAR

Ajítatos

EGYHAZI

ÉNEKEK, ÉS LITANIAK.

Kikkel a' Keresztyének esztendő által va-
ló Templomi Solennitásokban, Processiók-
ban, és egyéb ajítatóságokban szok-
tak éni :

*Most újonnan egybe szedettek, és a Keresztyéneknek
Lelki épületekre, és vigasztalásokra,
ki-botsáttattak.*

Teljesedgyetek bé Szent Lélekkel, szólván magatok között Sol-
tárokkal, és Dicsirettekkel, és lelki Énekekkel, enékelvén es di-
csiretet mondván, a' ti szívaitekben az Urnak. *Ad Ephes. 5. 9. 19.*

A. M. D. G. B. V. M. & O. SS. H.

A. P. R.

Michael
huus ibm 3888(0)SSSS Thury poskoy
6 60, Az 3 Marty

Anno M. DC. LII. 1
Hinguid Paul. Stenley, No. 1

ILLUSTRISSIMO ac Re-
verendissimo

DOMINO DOMINO

BENEDICTO KISDI.

EPISCOPO AGRIENSI, COMITATUUM

HEVES, ET UTRIUSQ; SZÓLNOK.

perpetuo & supremo Comiti. Sacrae

Caesareae Regiae; Majestatis Con-

siliario, &c.

Dño Dño & patrono colendissimo.

Lexandrum Macedonem, Timotheum, quendam Milesium, in deliciis habuisse, quod ejus concentu & mirifice recrearetur, & ad rem fortiter gerendam vehementer excitaretur, 2. de legib. meminit Cicero. Praesul Reverendissime: habet enim nescio quid

*cum animo Sympatiae humana vox, quae si modulis suis fuerit elegantius concinnata, etiam severiores venustate sua capit, super inductaque hilaritatis gratia tristitiam profligat, atque si quid aut furoris, aut nebularum inhaeserit, occulta quadam vi abstergit. Hinc fortasse accidit, ut cum seditio- nibus fortissima arderet Lacaedemoniorum (** 2 v) Respublica, Terpandrum quendam, Lesbium accer- feret, qui melici concentus suavitate animos usque*

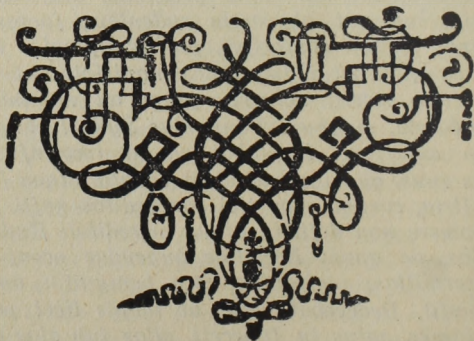
ad internecionem discordes componeret id cum feliciter praestitisset, etiam sapientissimo spartanorum iudicio primas semper Lesbij meruere. Audeo dicere inde profectum, ut & L. Sulla magnum apud Romanos nomen optime cecinerit, & teste Quintiliano Socrates morti ob senectutem proximus, Musicae sese impenderit, credens si ea sibi deforet, egregium sapientiae augmentum defuturum. Neque mirabere viros adeo eximios, tantum concentui tribuisse, si advertas Philosophorum non infimos, quos inter Divinum, Platonis, & Aristoxeni ingenium in ea de Musica fuere aestimatione, ut animum ipsum in quadam harmonia, seu concentu positum arbitrentur, alij spiritum existimarent. Nobis quidem excussa Crudelitate veteri aliud in comperto, illud tamen affirmare ausim, aliquod ejusdem esse vehiculum, quod animum pro intensiois diversitate varie afficiat, atque jam in dolorem abijciat, jam erigat ad hilaritatem, jam torpentem accendat, imo ejus beneficio quasi quibusdam alis subvectam humanam mentem astra penetrare, atque in ipso superum confessis omnem votorum suorum vim effundere. Magnae certe in cantu illecebrae, quas (ut Aristoteles) cum humanus animus sine oblectatione diu corpori servire non possit, plurimi, tum maxime imperita plebis multitudo sedulo investigat. Hinc aestivas maxime inter operas, ubi primum Phoebi fugit reditura soror, ac labor durus exoritur, seu Carbasa ventis credit dubius navita vitae, seu exesis pendens scopulis deceptos instruat hamos, seu ad aliud trahat matura (A) seges cantu difficilem nititur relevare laborem. Nostra quidem tempestate advertimus plurimus totos pene in cantibus

versari, animosque non raro usque in exitium incantare, atque si alicubi, his certe in partibus dulce canere fistulam, volucrum dum decipit auceps. Induxit jam pridem Erro ille vocis pestilentem humanis pectoribus amaritudinem, & persuasione quadam melliflui cantus, pessima aegris venena infudit. Imo in eam jam saeculum nostrum pravitatem descendisse adverto, ut oblitterata omni sacrorum memoria, passim amatoriae per compita Sirenularum vocolae audiantur: Cui tam manifesto plurimorum animorum periculo, ut mederi conarer, atque aliquam naufragio proximis, aut tabulam porrigerem, aut obijcerem rudentem, sacros hos hymnos partim conscripsi, partim apiculas imitatus, ea qua potui solertia, conquisivi, qui prius publicum videre noluere, quam ad nominis tui splendorem, magnum Pannoniae Sydus! caliginem suam exuissent. Invitabat ad id immensus ille Zelus tuus, quo sapientissimo conatu, atque solerti industria, eorum quos tibi concreditos nosti saluti prospicere non desistis, atque incredibili studio invigilas, ne quam Ecclesiae augendae occasionem praetermittas; ineffabilis vero benignitas omnino persuasit. Dedecebat certe ut tenuis licet partus, tua tamen natus in Dioecesi, alias sub alas quam tuas, confugeret, utpote a quibus nullam metueret repulsam. Non dedignabere sacrum hoc munus Praesul Reverendissime, quo futurum spero, ut e multorum animis pravitas aboleri incipiat, atque eae: quae prius in lasciviam declinant (A v) bant cogitationes, in Superum amorem traiciantur. Tuoque ita patrocinio, sacrae instaurator Ecclesiae, ut quondam Amphion cantu Thebanae conditor Arcis

*audias, quod tibi & militantis, & triumphantis totus
in cantu Superis concinnando ritus pollicetur.*

*Vale Praesul Reverendissime, & Publicae
Pannoniae utilitati diu te indulge. Da-
tum in Capitulo Agriensi, die 4. Oc-
tobr. Anno
M. DC. LI.*

(A 2)

A' KERESZTYEN OLVASONAK,
ISTENTŐL ŰDVESSEG.

Z Anyaszentegyháznak régi szokása az, hogy Templomokban, Processiókban, és egyéb ajíratóságokban: Psálmusokkal, Hymnuszokkal, Litaniákkal, és egyéb Isteni dicsiretekkel éllyen.

Melly szokásnak régifégeről, emlekezik mind a' Sz. Irás, mind pedig a' régi Sz. Atyák. A' Sz. Irás (*Matth. 26.*) emlekezik, a' Sz. Apostolokról: hogy a' Vég Vacsora után Hymnust énekeltének. Sz. Pál pediglen (*ad Ephes. 5.*) inti az híveket, hogy Sóltárokat, dicsireteket, és lelki énekeket mondgyanak az Urnak: módgyát-is meg-mondgya hogy kellelsék énekelni: *Cantantes, & psallentes in cordibus vestris:* énekelvén, és dicsiretet mondván, a' ti sziveitekben. Ez szerént szól Sz. Agoston-is (*epist. 119. cap. 18.*) *De Hymnis, inquit, & Psalmis canendis, ipsius Domini, & Apostolorum, habemus documenta, & exempla, & praecepta.* Hogy Christus Urunktol önnön magátol, és az Apostoloktol, van tanúságunk, példánk, és parancsolatunk, az Hymnuszok, és Psálmuszok éneklésére. Eusebius pedig (*ex Philone*) bizonságunk, hogy a' régi Keresztyének Egyiptomban Sz. Márk Euangélistának tanításából éjjel, és nappal Isteni di- (A 2 v) csireteknek éneklésében foglalták magokat.

Erről az Anyaszentegyházban való éneklésnek szokásáról emlekeznek a' régi Szent Atyák-is (*Iustinus Martyr in Orat. ad Antoninum Pium. Clemens Alexand. ad Gent. Tertull. l. 2. cap. 6. Cyprianus de Orat. Dominica.*) Dionysius Areopagita pedig (*par.*

2. *Cap. 7. de Eccl. Hier.:*) bizonságot téfzen, hogy az ő idejében az Egyházi ízolgálók, halottak temetéfén énekeltenek. Tertullianus-is emlekezik (*in Apolog: ex epistola Plinii ad Trajanum*) hogy az első kerelztyének hajnal előtt gyűlekeztenek egybe az Isteni dicsireteknek énekléfere: és e' vólt edgyik oka, a' mellyért vádolták a' Pogányok a' Kerelztyéneket, gyűlölfégbe akarván hozni őket, hogy virratta előtt ízoktak vala egybe-gyűlekezni, és Isteni dicsireteket énekelni; a' mint (*Lucianus in Philopat.*) és (*Plinius Junior lib. 10. epist. 97.*) írják.

A' változtatva való éneklés pedig, vőtte eredetit Sz. Ignatius Mátyrnak látásából, a' mint (*Socr: histor: lib. 6. Cap. 8.*) fel-jegyzette; ki látván, ama' tsudálatos látáft, a' hol az Angyalok fokasága, a' Szent Háromságot, *alternis vicibus*, változtatva dicsírte. Az Anyafzentegyház-is ezt a' módot, az Isteni dicsiretbe, tsak hamar bé-vette, és a' Laodiceenumi Gyűlekezetben (*Cap. 5.*) bizonyos Cántorokat rendelt, a' kik azt gyakorlanák: mivel-hogy a' fok ízámos népnek külömböző ízava, zúrzavar-képpen és meny-dörgés (*A 3*) gyanánt elvén, igen egyenetlennek latzot lenni, és az ajitatófsághoz illetlennek; a' mint erről Sz. Hieronymus-is ír, (*in praefat. ad Galatas.*)

Antiochenumi Gyűlekezet pedig azt végezte, hogy az alfízony-népek, Szent Pálnak tanítását követvén (*1. Cor. 14.*) csendes halgatáffal legyenek a' Templomokban: melly ízokás fok nemzeteknél most-is megtartatik.

Hogy pedig régtől-fogva bizonyos Cantorok, a-vagy énekesek vóltak az Anyafzentegyházban; megtetzik a' régi Templomok mellett építettett Oskolákból, a' hová az iffiúság gyűlekezett, és nem csak a' tudományban, de az Anyafzentegyházi éneklésbenn-is oktattatott, és taníttatott: hogy a' Papi

rend a' Szent Oltárnál az Isteni szolgálatot végbe vivén, ők azonba ének szóval Istent dicsírnének.

Ha pedig lelki hafznát az éneklélnek meg-tekintyűk: Főlötte nagy buzgóságra, és ajitatófságra indittyá az embert, a' szép nótára formált Istenes ének szónak halláfa.

Az imádság-is ének szó alatt, (mint valami drága, és jó illatú szer[számmal meg-trágyázott éték) édes-debben efik: és Isteni szeretetre, lelki töredelmeflegre, világi dolgoknak meg-vetésegre, mennyei jóknak kívánságára, az emberek szívét fel-emeli: szomoruakat, és bánatban el-merülteket vigaságra gerjefz- (A 3 v) ti: okofság ellen tufakodó gondolatokat el-óltya, és Istenes indulatokat embernek szívében támaszt.

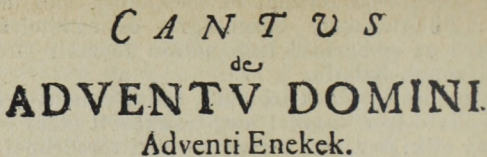
Erre a' fok szép hafzonra nézve, im egynéhány, régi, és új, Deák, és Magyar Enekek, a' fok egyűgyűek közzül, a' kik helyesebbeknek láttzattanak, edgybe-fzedettek, és ki-bocsáttanak. Ha kedved-szerént valók, kegyes Olvasó, ély vélek, és Istent dicsíry:

Költ Szepefi Káptalanban. *die 4. Octobr.*

1 6 5 1.

(1)

*M*ittit ad Virginem, non quemvis Angelum, sed Forti-

tudinem suum Archangelum. Amator Ho minis.

Audit, & suscipit puella nuntium, Credit, & concipit, & parit Filium; sed admirabilem.

*Consiliarium humani generis, & DEUM fortium,
Patremque posteris, in pace stabilem.*

*Cujus stabilitas, nos reddat stabiles: ne, nos, labi-
litas humana, labiles: secum praecipitet.*

*Sed dator veniae, concessa venia; per Matrem
gratiae, obtenta gratia, in nobis habitet.*

*Natura premitur, in partu Virginis, Rex Regum
nascitur, vim celans Numinis, & Rector superum.*

*Qui nobis tribuat peccati veniam; reatus diluat,
& donet patriam, in Arce Syderum. Amen.*

Mittit ad Virginem. Nota eadem.

Küldé az Ur Isten, gyors, és hiű szölgáját, Szűz-
höz Názáretben Gabriel Angyalát, Hogy mu-
tatná kedvét.

Menyből követféget hadgya hogy fel-venne, Es a'
termézetben csudát jövendölne, Szűznek ő szűléset.

Mert a' természetet Isten meg-elözi, Világnak, s'
ördögnek hatalmát meg gyözi, Bínből is ki tisztit.

Fenn hejazó elmét, dőlyfős kívánságot, Le tapod
farkával kevély undokságot. Es mindent meg-hódit.

Ki-űzi erővel világ fejedelmét, Es Annával közli
Isteni kegyelmét, s' Attya birodalmát.

Menny-el azért Angyal ez új hírt hirdetni; El-
rejtett titkokat, ki-nyilatkoztatni, Nagy Isten ha-
talmát.

Közelges a' Szűzhöz közönsd üdvözlettel. Mond:
Ur van te veled, tellyes szerezettel, S' ne féld jelen-
völtát.

Mert fogod méhedben, Istennek szent Fiát. De
szüzeffégednek meg-tartod virágját, S' fogadásod
zárját. (3)

Hallya, s' érti szent Szűz, szöllását Angyalnak,
Hízen, s' ottan léfzen Annja, egy Fiúnak: Csudá-
latra méltó!

Ki Tanátssa létzen, emberi nemzetnek, Istene, és Attya föld szinyén élőknek; Lefz békefeg tartó.

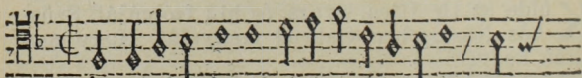
Alhatatofsággal ki meg-erőfficsen, Hogy változás minket, földre le ne vessen, Semmivé ne tégyen.

Adgyon bocsánatot, Ura bocsánatnak; Es malasztot nyerjen, Anya szent malasztanak, ki mi velünk légyen.

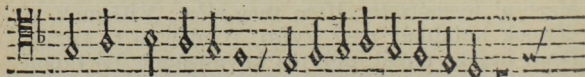
Szenvedi természet, Szűznek ő szűlését: Király nemzettetik, de rejti felleget, egek alkotoja.

Adgyon mi bűnünknek óldáft, s' engedelmet Válcson-ki bennünket; nyújcsa hozzánk kezét, Menyorfzágát adgya. *Amen.*

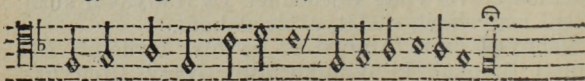
MAS REGI ÉNEK.

A Kereszténységben igaz vallás a' hitben; Hogy

hidgyünk egy Istenben, Attya, Fiú, és Sz. Lélekben,

Mennyei, földi, tengeri, és Teremtőjében.

Hifzünk a' Christufban, Istennek egy Fiában. Mi kegyes szószóllonkban, üdvezítő JESUS, Christufban; Kit Adámnak ígére; az Paradicsomban. (4)

Gábríel Archangyal Názáretben küldeték. A' Szűz meg gyümölcsözék Szent Lélektől terehben esék, Jó hír nekünk mondaték, hogy Meg-váltónk születék.

Bethlemben születék, Angyalok meg jelenték;
Pásztoroknak hirdeté, hogy Ur Christus nekünk
születék; békefeg, jó akarat, földre hirdetteté.

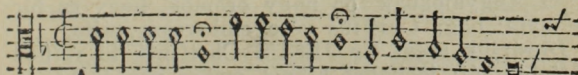
A' Christus kint valla, a' Kereszt-fán meg-hala,
ő szent vére ki-omla; mi halálunk ottan meg romla.
Harmad nap fel támad, minket meg igazita.

Mennyekbe fel-méne, az örök dicsőffegbe, ott né-
künk helyet szerze. El-jövendő az ítéltre: ott meg-
fizet mindennek, ki, ki mint érdemlette.

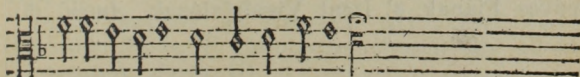
Hízek Szent Lélekben, Vigasztaló Istenben. Hi-
szem a' Szentegyházat, Szenteknek ő gyűlekezetit.
Hízem Christus kedvéért bűnömnek bocsánattyát.

Hízem a' holt testnek ísmég fel-támadását. Hi-
szem a' dicsőffegget: hízem én az örök életet. Ez hit-
tel bátoritom minden életemet. *Amen.*

MÁS REGI ÉNEK.

Az Ur Istennek, csuda hatalma, im mit cselekedte:

Ábrázatryára, mert embert teremte.

Igen ékefen, halál, s' bűn nélkül, és nagy okofság-
gal, hogy Teremtőjét ísmérheffe azzal. (5)

Es hogy lakozzék, ott uralkodgyék a' Paradicsom-
ban; csak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonosz ördög, ez fok drága jót, ottan meg-
irigylé, hogy Isten embert illy nagyra teremté.

Tört vete néki, hogy hamarsággal őtet meg-csal-
hatná: gyönyörűfegtől, éppen meg-folozthatná.

Az álnok kigyó, az embert ejté, im ez nagy veszélyben, az egy almának hogy kóftolt iziben.

Azért az ember gyönyörűségét, s' örömét elveszté, magát nehezen helyére téríté.

Méglen bé nem tölt, a' mit jövendőlt régen a' Proféta; hogy Meg-váltónknak Szűz lélzen az Annya.

A' Szent Lélektől, s' nem férfitől, lőn testesülése, a' tisztaságos ízent Szűznek méhébe.

Szűztől, mag-nélkül, ki-nyílt szép rófa, úgy mint, a' Meffiás: melly mi Istenünk, az bizonyos mondás.

Eő szabadittya, rabságból hozza, melly veszendő vala: őrdögnek rajta, nem lesz már hatalma.

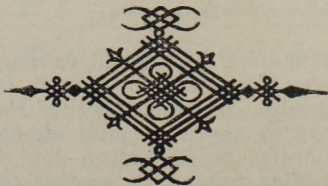
Christus kegyelme azt cselekedte, hogy testben öltöznék, ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.

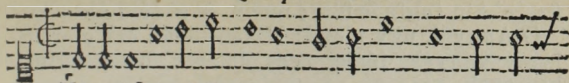
Halála által poklot el-rontá, és meg szabaditá, a' kik valának őrdög fogságába.

Az Angyaloknak lőn nagy örömök, hogy ez hir fel-hata: hogy Christus vére, embereket váltá.

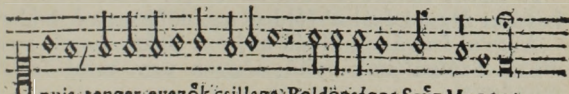
Dicsirjük azért Ur JESUS Christust, ki velünk tött lok jót; jobbakat kiknél, ember nem-is hallot.

Amen dicsiret, tisztesség legyen, mennyei Atyának, kedves Fiának, s' ízent Vigasztalónak. *Amen.* (6)

Alma: Redemptoris: Mater.

Údvéztőlünknek Sz. Anyja, menyeknek meg. nyilt ka-

puja, tenger-cvezők csillaga; Boldogságos Szűz MARIA.

Légy segítségé népednek, az el-esett bűnösöknek, ki Szűléje Istenednek, s' Anyja lél te Teremtődnek.

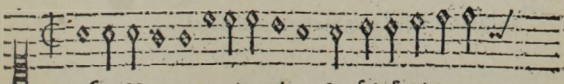
A' természetnek folyását, és a' fűlének fűkását; fűllyűl halladád nagy átkát, minden fűlének igáját.

Mert Angyali köszöntéftől, terhes lél a' Szent Lélektől, Szűzen, terh, fáradság-nélkül, fűlé és fájdalom-nélkül.

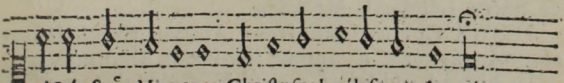
Te azért Istennek Anyja, légy bűnösöknek gyámola: nyavalyánk vigasztalója, údvéffűnknek kapuja.

Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fű, Szent Léleknek: Egyenlű három fűmélynék, egy állatű Iűtenségnék. *Amen.* (7)

ANGYALI ÚDVŐZLET RŐL.

Ave MARIA: gratia plena. Így údvőzlé Angyalk.

a' fűép Szűz MARIAT, Christűsnak választota Anyját.

Dominus tecum. Ur van te veled. Imé fogadsz fiat, a' kin fogsz örülni; meny, és a' föld álmélkodni.

O Angyal, úgy mond: Miként lehet ez? mert Szűz leány vagyok, férjet nem ílmérek, bizonságim ebben egek.

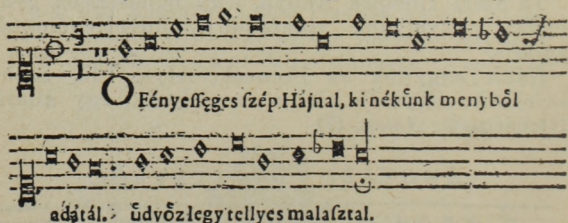
A' Szent Léleknek rád ízál ereje: mert miként a' harmat reggel ízál a' földre, úgy léfzen az ő ízűlése.

Angyal ízavának híven a' ízent Szűz; magát meg-alázá, Szolgálónak vallá: légyen úgy, mint ízavát mondgya.

Szűzek virága ízép Szűz Mária: örűily, és örven-dezz, mert nagy Anyaságra választattál, s' méltó-ságra.

Engelzteld értűnk könyörgéíddel, a' te ízent Fia-dat, hogy testesűléle légyen, nekűnk is örűmre.
Amen.

Hajnali Enek, Bóldog Afízfzonyról.

Dicsűfféges Szűz MARIA, Atya Íftennek Leánya, és Szent Léleknek Mátkája.

JESUS Chrístufnak ízent Annya, Szent Három-ságnak tárháza, s' annak leg-ízebb alkotmánya.

Te hozzád küldetett menyből, Gábriel Angyal kűvetűl, Íftennek rendeléséből.

Követsege szent Angyálnak: izeneti szent Atyának, sőt egész szent Háromságnak. (8)

Hogy fiat fogadj méhedben, Embert, s' Istent természetben, s' kárt nem vallasz szűzeffégekben.

Annya lélfelz Teremtődnek: dajkája üdvezitődnek: szűléje te Istenednek.

O dicsirendő szűzeffég! kihez hasonló ékeffég, nem vólt, nem-is léfzen, szépfég.

O Szűzefféges Anyaság, kihez hasonló méltóság, nem vólt, nem-is léfzen, Nagyság.

Dicsiret szent Háromságnak: bűcsület Szűz MARIANAK, mint Eüdvözitőnk Annjának. *Amen.*

Alius de B. V. Nota. O fényefféges. fol.

A*ve Mater JESU Christi, quae de Coelo concepisti, haud carnis commercio.*

A contactu viri pura, concepisti paritura, gaudium cum gaudio.

Peperisti medicinam, non humanam, sed divinam, pereuntis saeculo.

Totus mundus in languore, totus erat in dolore, totus in periculo.

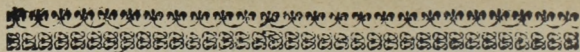
Ave Virgo gloriosa, plus ob ryzu pretiosa, fragrans super lilia.

Tibi cedit laus gemmarum, florum decor, & herbarum, Libanisque gloria.

O MARIA maris stella, pro conservis interpella, jugi prece filium.

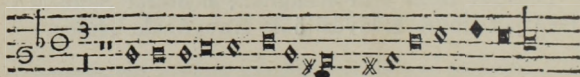
Quia jugis est assultus, jugis noster est singultus, jube & suspirium.

Gloria sit Patri DEO, laus, honor, atque Filio, simul ac Paraclyto. Amen. (9)

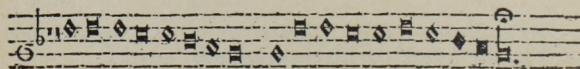

C A N T U S
de
NATIVITATE DOMINI
N O S T R I
J E S U C H R I S T I

Karácsoni Enekek.

Puer natus in Bethlehem: natus in Bethlehem:

Unde gaudet Ierusalem: unde gaudet Ierusalem.

Assumpsit formam Hominis: Verbum Patris altissimi:

Per Gabrielem nuntium: Virgo concepit Filium: Virgo &c.

Tamquam Sponsus de thalamo: Processit Matris utero:

Hic jacet in praeseptio: Qui regnat sine termino: Qui reg. &c.

Cognovit bos, & asinus: Quod puer erat Dominus: Quod &c.

Reges de Saba veniunt: Aurum, thus, myrrham offerunt:

Intrantes domum invicem: Salutant novum Principem:

*In hoc Natali gaudio: Benedicamus Domino:
Benedic. &c.*

*Laudetur Sancta Trinitas: Deo dicamus gratias:
Deo &c. Amen. (10)*

Puer natus. &c.

G Yermek születék Bethlehemben: születék Beth-
lehemben,
Kinn őrüle Jerusálem: kinn őrüle Jerusálem.

Emberi testet fel-véve: testet fel-vévé,
Atya Istennek Igéje: Atya Istennek Igéje.

Gabrieltől izenteték: izenteték,
Isten Szűztől fogantaték: Isten Szűztől fogantaték.
Mint Vő-Legény ő ágyából: ő ágyából,
Ugy születék szent Annyától: ugy születék szent
Annyától.

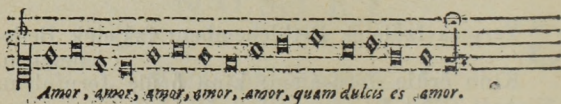
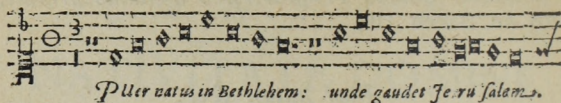
Im a' Jászolyban fekszik: Jászolyban fekszik,
Ki örökké uralkodik: ki örökké uralkodik.

Eőkör, s' Szamár meg-ismérik: meg-ismérik.
Hogy Ur légyen ki itt fekszik: hogy Ur légyen ki
itt &c.

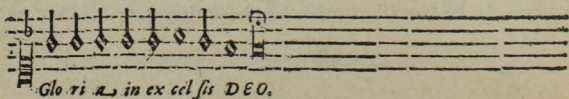
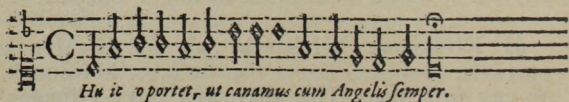
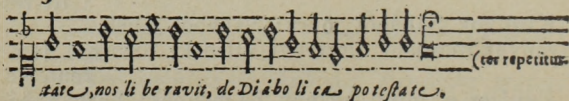
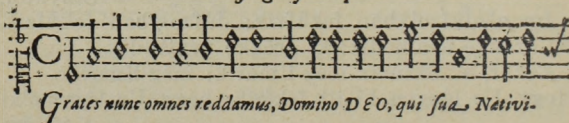
Királyok Sábából jönnek: Sábából jönnek,
Aranyat, temjént, myrrhát visznek: aranyat, tem-
yént, &c.

Egyszer s' mind házbán bé-mennek: házbán bé-
mennek,
Az új Királynak kölfönnnek: az új Királynak
kölfönnnek.

Az egy örök nagy Istennek: örök nagy Istennek,
Adgyunk hálát Teremtőnknek: adgyunk hálát &c.
Amen.

Nota Secunda.

Assumpsit formam Homini, Verbum Patris altissimi &c. (11)

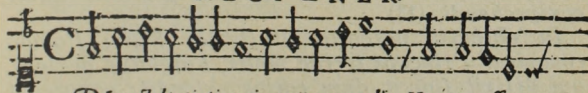
S. Gregorij Papa.

HAlát adgyunk minnyájan, az Ur Istennek, ki minket, születésével, meg-fzabadított, ördögnek hatalmagságából.

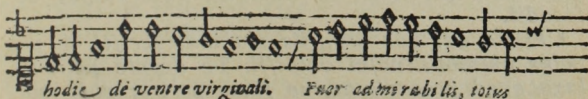
Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal.
Dicsőffleg Ur Isten te-néked magafságban. *Amen.*

(12)

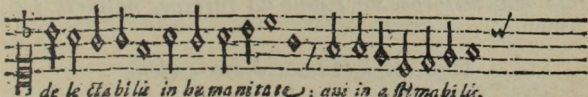
REGI ÉNEK.

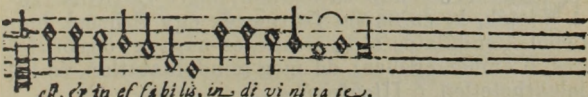
Dies est la ti. ti. a, in sortu re galii: Nam processit

hodie de ventre virginali. Enor admirabilis, totus

de le Etabilis in humanitate; qui in a f f mabilis,

es, & in ef fabilis, in di vi ni ta te.

Orto DEI Filio, Virgine de pura: ut rosa, de lilio, stupefcit natura. Quem parit juuencula, natum ante faecula Creatorem rerum: quod uber mundi-tiae, dat lac pudicitiae, antiquo dierum:

Ut vitrum non laeditur sole penetrante: sic illaesa creditur Virgo, post, & ante, Foelix es puerpera, ejus casta viscera, DEUM genuerunt; & beata ubera, quae aetate tenera, Christum lactaverunt.

Angelus Pastoribus juxta suum gregem, noctem vigilantibus natum Coeli Regem: nuntiat cum gaudio, jacentem praesepio, infantem pannosum, Angelorum Dominum, & praenatis omnibus forma speciosum.

Mater haec, est Filia: Pater hic, est Natus. Quis audivit talia DEVS, Homo factus. Servus est, & Dominus, qui ubique cominus, nequit comprehendere. Praesens est, & eminus: stupor ille geminus nequit comprehendere. (13)

In obscuris nascitur, illustrator Solis; stabulo reponitur Princeps terrae molis. Fasciatur dextera, qui affixit sidera, dum coelos extendit: congregat vagitibus, qui tonat in nubibus, dum fulgur descendit.

Christe qui nos propriis manibus fecisti, & pro nobis omnibus nasci voluisti. Te devote petimus, laxa quod peccavimus, ne sinas perire; post mortem nos miseros, ne simul ad inferos, patiaris ire. Amen.

Dies est laetitiae. Nota eadem.

NAgy öröm nap ez nekünk; mert Christus születék, ki ez napon származék egy Szűznek méhéből. Csudálatos a' gyermek, és nagy gyönyörűség, ő emberiségében; de meg-gondolhatatlan, és kijelenthetetlen, ő Isteniségében.

Isten Fia támadá, tiszta Nemes Szűztől; mint rósa liliumtól, természet el-ámúl, kit a' szűz Leány szűle, világ előtt ez vala, minden Teremtője, ki tiszta emelőjével, s' tisztaságos tejével, a' Christust fel-nevelé.

Mint üveg meg nem ízegek, nap fény, által-hatván; ugy szeretlen marada, a' Szűz szülésében. Bóldog a' gyermek szülő, kinek tiszta szent méhe, mert az Istent szüle, és bóldog az, az emelő, mely kis gyöngyében, a' Christust fel-nevelé.

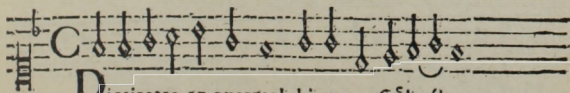
Angyal a' Pálztoroknak, az ő nyájok mellett, éjjel hogy vigyáznának új örömet hirdet. Mert született új Király, kit Jászolban bé-polál, Szűz Leány szent Anya. Ki Angyaloknak Ura, és mindent fellyül hallad, fényes ő ábrázattya.

Az Leány itt, az Anya, és a Fiú, Atya. Isten hogy emberré lőtt, vallyon ki hallotta? Ki szolga és Ur lévén, mindenütt jelen élvén, s' meg nem tartathatik: Távol vagyon, és közel; nagy csuda mert elmével, meg nem foghattatik.

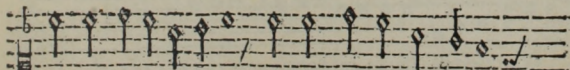
Ej-félkorban születik, napnak fényessége: jászolyban helyheztetik földnek üdvössége. Az a' kéz polyáztatik, ki által Csillag fénlík, s' ki eget teremtet; líráffal ízeme telik, ki menydörög, villámik, menykővel-is rettegtet. (14)

Christus szent kezeiddel ki minket teremtel; és a' mi váltságunkért egy Szűztől születél. Kérünk azon tégedet, bocsájd-meg vétkeinket, hogy el ne kárhosszunk. Halálunknak idején, adgyad nekünk Ur Isten, szent színedet láthatnunk. *Amen.*

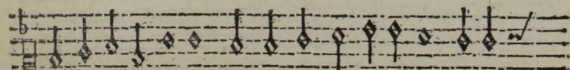
PREDIKATIO ELŐTT.

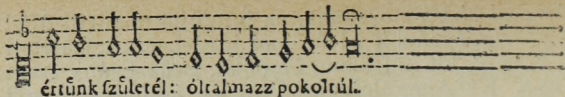
Dicsíretes az gyermek ki ez nap születék,
Egy szeplőtelen Szűztől, vigasztalásunkra.

Hanem született volna, mi mind el-vesztünk volna.

O mi üdvösségünk, egygyetlen-egy Jესvsunk, ki mi

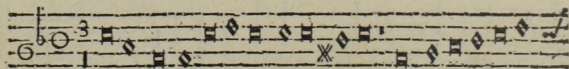

Ijaiás Proféta ezt régen meg irta; Születtetik egy Szűztől, úgy mond a' Melfiás. R. Kinek szent születésen, az Angyalok örülnek; melly üdvözítőnek, születéséről való örömet, ők jelentnek, először Páfsz-toroknak.

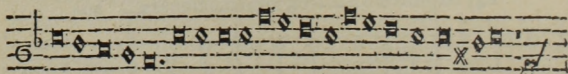
Vegyűk azért e'zünkben Angyalnak mondását. Ki azt mondá Jósefnek ötet vigfztalván. R. Im fogad Szűz MARIA, Szent (15) Lélektől magzatot; kit JESVSnak nevez; az az üdvözítőnek, halálával ő minket kárhozattól meg-ment.

Ezen mi mind örüllyünk, és Christust diesirjük. Mert mi értünk születék, hogy mi el-ne-velszünk. R. Hálát adgyunk ő néki, erőt őtőle kérjünk, hogy benne bizhaljunk: mert kik Christusban biznak, meg nem szégyenítettnek, ítéletnek napján. *Amen.*

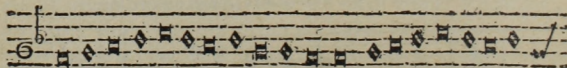
REGI ÉNEK.

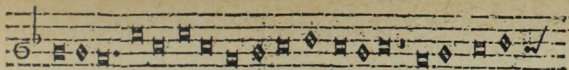
Magnum nomen Domini: Em manu ei, quod annuntiatur.

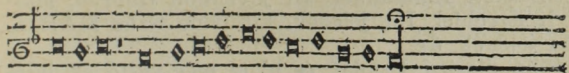
est per Gabriel. Hodi apparuit, apparuit in Isra-él.

Ex MARIA Virgine est natus Rex; sunt impleta qua predixit.

Gabriel. Eja! eja! Virgo DEVM genuit. Virgo Christum

peperit, quem divina voluit clementia.

(16) *Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus, Sion cum fidelibus: Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.*

Pueri concinite, nato Regi psallite, pia voce canite. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Natus est Emmanuël, quem praedixit Gabriel, Testis est Ezechiel. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Sion lauda Dominum, Salvatorem hominum, purgatorem criminum. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit in Israël &c.

Magnum nomen Domini. Nota eadem.

VRnak nagy nevezeti. Emmánuel, kit hirdetett a' nagy Angyal Gábiel. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt ízült ízüzen a' Szűz MARIA: bé-tölt azért Gábrielnek mondása: Eörrülyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten ízületék, veszüszöl-fál virágozék: Kit irgalma engede az Istennek.

Zengjen nagy dicsirettel, kedvefféges örömmel, Sion ő hiveivel. Im jelenék, kit ízüle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jel: &c.

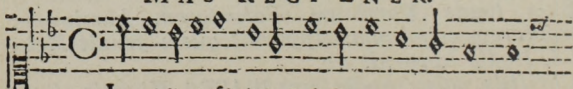
Gyermekek örüllyetek, új Királyt tisztellyétek;
vig szóval diesirjétek. Im jelenék, kit szűle Szűz
MARIA. Ma jel: &c.

Született Emmanuel, kit jövendőlt Gabriel, bizo-
nyit Ezechiél. Im jelenék, kit szűle Szűz MARIA.
Ma jelenék, &c.

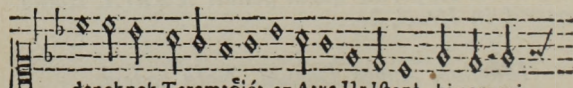
Sion diesird Uradat, és a' te meg-váltódat, bűn-
től szabadítódat. Im jelenék, kit szűle Szűz MARIA.
Ma jelenék, &c.

Ez nap Chriftus szűleték, MARIAtól származék,
mag-nélkül fogontaték. Im jelenék, kit szűle Szűz
MARIA. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im
Királyt szűlt szűzen a' Szűz MARIA. Bétőlt azért
Gábrielnek mondáfa. Eörüllyünk, vigadgyunk,
Szűztől Isten szűleték, veszfűző-szál virágozék, kit
irgalma engede az Istennek. (17)

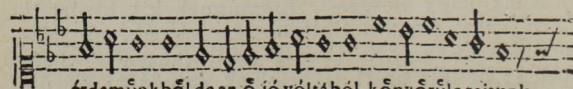
M A S R E G I É N E K.

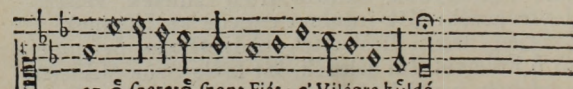
Jer mi diesirjűk, áldyuk, és fel-magasztallyuk, min-

deneknek Teremtőjét, az Atya Ur Istent; kinem mi

érdemünk-ből de az ő jó vóltából, könyörűlc rajtunk,

az ő szerető szent Fiát e' Világra küldé.

Szűz MARIAtól testet, és emberi személyt, magát igen meg-alázván, reája fel-vévé; hogy minket meg-váltana, és meg-szabadítana, mi ellenfeginktől, büntől, haláltul, őrdögtől, örök kárhozattul.

Adámtul fogva, régi el-múlt nagy időkben: (*Gen.* 3.) Meg-igérte vala nekünk, ezt, az Atya Isten. Kigyónak mikor monda, A[z]fzonyi-állat magva, meg-tőri fejedet: elveszi birodalmadat, minden hatalmadat.

Abrahám Pátriárkának ugyan azt mondá (*Gen.* 26.) Meg-fokálítom én néked, te kevés magodat, mint az égnek csillagit, és tengernek fővenyit: mert a' te magodban, meg-áldatnak minden népnek hívő nemzetfégi. (18)

Már fel-támadott Bálámnak fényes csillaga, kit jövendő-képpen Sidó népnek mondott vala. Hogy Jákób nemzetéből, fényes Csillag támadna, és Sidóság közzül [z]ármaznék a' JESVS Chriftus emberfége [z]erént.

Ez vala azért a' hatalmas nagy Proféta, kit Moyfes a' Sidó népnek meg-jelentett vala. Istennek ígéretit; mikor nekik azt mondá En ti közzületek, támasztok egy nagy Profétát, néktek váltság-tokra.

Dávid Királynak ezen végre meg eskűvék: hogy az ígért JESVS Chriftust nékie meg-adná: mikor ekképpen monda; hogy meg ne csalatkoznék. En a' te [z]ékedre, vetek Királyi méhednek drága gyümölcsében.

Szent Ifaiás erről így profétált vala. Vel[z]fzõ [z]ármazik Jeffenek drága gyümölcséből: Kiből egy ékes Virág, újonnan nevededik, kinn Istennek lelke, bölcsesége, és tanácsa igen meg-nyúgofzik.

Simeon Profétának jövendő mondása. MARIA-nak a' mit monda, ám bé-tellyesedék. Ez gyermek,

vezedelmére, és fokok üdvösségére, vettetett Sidók közt, és jegy-képpen, kinek fokban ellene támadnak.

Szent Pál ajánlya, e' születésnek nagy vóltát: meg-jelenté ő mi-nékünk használatosságát. üdő bétellyefedvén, el-küldé Atya Isten, egygyetlen egy Fiát; hogy mi választott Fiai Christus által lennénk.

Ez lón a' Fiú, kiről az Angyal azt mondá: mikor Joseph Szűz MARIAT el-akará hadni. Dávidnak fia Josef, vedd hozzád a' MARIAT, mert ez olly fiat szül, ki meg-izabadítja népét, gonosz bűneiből.

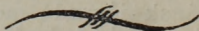
E' születésnek ő nagy drágalátos vóltát, meg-jelenték az Angyalok szegény pásztoroknak: mikor nekik mondanak. Hirdetünk nagy örömet, melly léfzen ti-néktek, és az egész földön való bűnös embereknek.

Ez vala az Atya Istennek ő Igéje, a' ki mind kezdettől fogva az Istennél vala. (*Jon: 1.*) Mindenek ő általa, és ő miatta vadnak. Kit e (19) csalárd világ. az ő gyarlósága miatt, meg nem ismért vala.

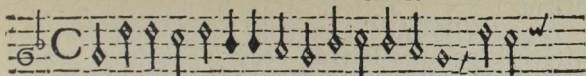
Eő tulajdoni közzé e' Világra jöve; de őt e' világ fiai nem akarák venni: és a' kik őtet vévék, hatalmat ada nekik Isten fiaivá lenni, valakik az ő nevében bizonnyal hinnének.

Eőrrüllyünk azért, és mi lelkünkben vigadgyunk; nagy hálákat adván immár a' JESUS Christusnak: ki ő születésével, minket megvigasztala, és meg-bátorita, ki dűcsőffségével rakva földnek kerekfege.

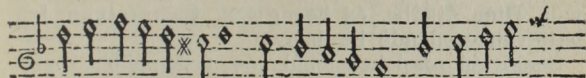
Erről az Irás tanú-bizonságot téfzen; hogy valakik benne hisznek meg nem csalatkoznak: de az örök életet, és örök dicsőfféget ígérte azoknak, hogy véle uralkodgyanak örökkön örökké.

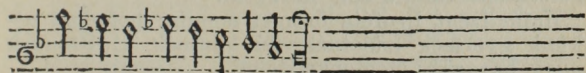
MAS REGI ÉNEK.

Jér dicsirjük ez máj napon az mi Urunkat: bizony

méltó dicsiretűnkre, nagy tisztességre, mert született

ez nap nekünk üdvösségűnkre.

Az Augustus Római Császár uralkodik vala, Sídóságot ki birja vala, és Galiléát. Parancsolá e világot levélben iratni.

Mennek vala minden felől a' vára[sokból: eredett fzerént nemzetfeg-fzerént, és hazájokból, hogy béiratnák ő magokat Császár levelében. (20)

Ez hirt halván a' szent Jósef Szűz MARIAval; elindula Galileából, a' Názáretből, Dávid Királynak Várasában a' Bethlehemben.

Immár a' fok vendég néppel, minden szállások, a' Várasban bétöltek vala. Azért szent Jósef, el-bé szálla jegyefével, egy iftállóba.

Tisztaságban mi Urunkat, a' Szűz MARIA: szűzen szűlé nekünk világra, az Iftállóban bé-polálván, s' helyheztetvén, őt a' Jálzolyban.

Szent Pál írja: bizony befzed mellyet hinnünk kell. E' világra Ur Christus jöve: ennek okáért; hogy ő minket bűnösöket üdvezitene.

De ha irgalma[ságából el nem jött volna, mi minnyájan elvesztünk volna, kárhoztunk volna,

mert mind fejenként Ur Istennek valánk haragjában.

A' mi első Adám atyánk mikor vétkezék; Ur Istennek parancsolatját, hogy ő meg-fzegé, magát ejté, és fiait Isten haragjában.

Minden lelkek, kik ő tőle származnak vala, e'nek vala Isten átkába, és haragjába, fogantatván, születetvén eredendő bűnben.

Senki jó cselekedetéből, és érdeméből, meny-orizágba nem mehet vala, és Ur Istennek nem engesztelheti vala, ő nag' haragját.

Iliás szent Proféta örömet monda: hogy mi nekünk gyermek születnék, fiú adatnék, ki Istennek nagy haragját meg-engesztelné.

Angyal Pásztoroknak éjjel hogy meg jelenék, ez szót monda. Hirdetek néktek én nagy örömet: mert született ez nap néktek üdvözítőtk.

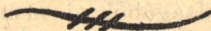
Nagy fereggel az Angyalok égben éneklék. Ur Istennek dicsőfeg menyben, és itt e' földön, békefeg, a' jó akaratú embereknek.

A' Pásztorok mind fel-kelvén, el-bé-menének Bethlehembe, és meg-találák a' szent Jofefet, Szűz MARIAval a' gyermekeket; ott a' jászolyban.

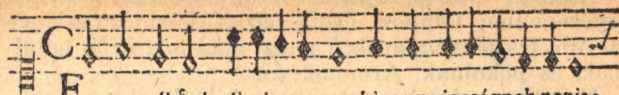
Dicsőíték, és dicsirék Istent mindenben, mellyeket ő'k hallottak vala, és láttak vala; azért mi-is dicsiretet nékie mondgyunk,

Oh te áldott, és szép gyermek Ur JESUS Chrif-tus. Hálát adunk ez nap te-néked, és kérünk téged: tekines reánk magas menyből mint fiaidra. (21)

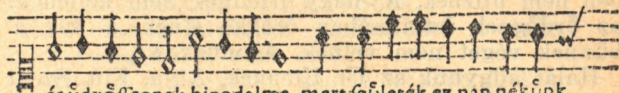
Adgyad nekünk ajándékul szent Lélek Istent, hogy vallhassunk téged örökké, és dicsirhefsünk, holtunk után Meny-orizágban téged láthassunk.

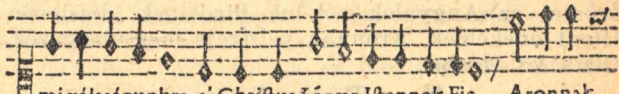
MAS REGI ENEK

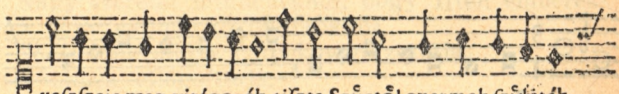
Ez nap nekünk, dicsiretes nap, bizony vigaságnak napja;

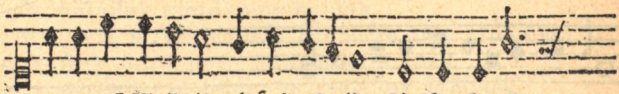
és üdvösségnek bizodalma, mert születék ez nap nekünk

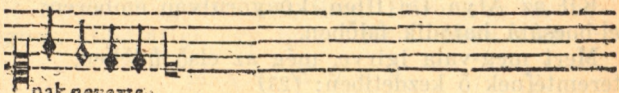
mi váltságunkra; a' Christus Jézus Istennek Fia, Aronnak

veszfeje meg-virágozék, tiszta Szűztől gyermek születék;

mennyei Királyul nekünk adaték, Christus Jézus.

nek nevezte.

(22) Ez Gyermeke volt a' meg-ígért mag, mi első Atyáinknak: Ádám Atyáinknak, Ábrahámnak, ki-ben minden nemzetfelek meg-áldatának, örök életre fel-támadnak. Aronnak veszfeje &c.

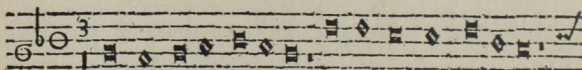
Meg-töretett e' gyermek miatt, az ördögnek nagy hatalma: A' halál, a' bűn, s' ördög orizága, megnyittaték menyörizágnak erős kapuja, Istennek kedve mi reánk szálla, Aronnak &c.

Nincsen azért rajtunk hatalma, nincs semmi győzedelme: bűnnek, ördögnek, s' kárhoznak, és a' Moyses törvényének ő nagy átkának, örök halálnak, és pokolnak. Aronnak &c.

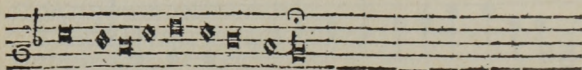
Meg-tőretnek a' pogány népek, kik a' gyermekben nem hisznek. A' nagy Istennek nem kellene: az ördögnek hatalmában örökké esnek, a' kik a' bűnnek véget nem vetnek. Aronnak &c.

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, És mind örüllünk a' gyermeknek; nagy örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, dicsirvén Istent énekelnek. Aronnak vezérjeze meg-virágózik, tiszta &c. *Amen.*

M A S R E G I E N E K.

Jér minnyájan örüllünk, és szívünkben vigadgyunk;

mert született Ur JESVS nekünk.

Kit az Atya Ur Isten, könyörűlvén emberen; el-bocsátá hatodik údöben.

Mert meg-vala igitve, még az első údöben, teremtfenek ő kezdetiben: (23)

A' mi első Atyánknek, Adámnak, fiainak, és utánna maradékinak.

Az után Abrahámnak, Jákób Pátriáráknak: végezetre Dávid Királynak.

Kinek nemzetfégéből, méhének gyümölcséből, születék ízeplőtelen Szűztől.

Kinek neve MARIA, Ur JESVSnak szent Anyja, és ő néki szolgáló leánya.

E' szép Szűztől ízületék, Atya Istentől adaték,
és mi-nékünk ajándékoztaték.

Angyali szép zengések, es ékes éneklések,
jelenének mennyei léregek.

Hirdetvén Pásztoroknak, juh mellett vigyázók-
nak, vigadnának az Ur JESVSnak.

Mert csak ő üdvözítő, mindenekkel jó-tévő,
senkit pedig hátra nem vető.

Hozzá hi mindeneket, gonosz bűnben élőket,
meg-bocsátta az ő bűnőket.

El-hagyá gazdagságát, véghetetlen országát,
hogy érettünk adná ő magát.

Azért jöve hogy élénk, és meg-engeszteltetnénk,
érdeméből kegyelmét nyernénk.

Nagy Izeretet mindenekhez, hogy Isten emberek-
hez, jöve nyomorúlt bűnösökhöz.

Eő életnek adója, ízünek vigasztalója,
lelkünknek világosítója.

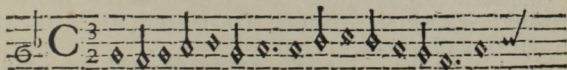
A' kik benne nem biznak, sőt bizni sem akarnak,
örök halállal mind meg-halnak.

Mi azért a' Fellegnék, Emberré lőtt Istennek;
hidgyünk mint nagy reménységünknek.

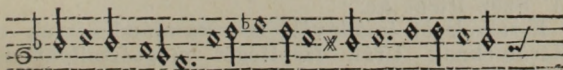
Ki nekünk igírték, és érettünk ízületék,
tőlünk örökké dicsírteffek.

Eő Attyával egyetemben, Szent Háromság menny-
égben, áldattaffek egy igaz hitben. Amen. (24)

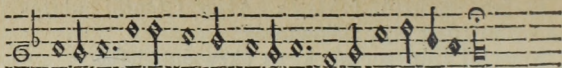
M A S É N E K.

In Natali Domini, gaudent omnes Angeli, &

cantant cum jubilo. Gloria u ni DEO. Virgo DEVM

genuit, Virgo Christum peperit, Virgo semper intacta.

Nuntiavit Angelus, gaudium Pastoribus, Christi natalitia, magna cum laetitia. Virgo DEVM genuit, Virgo Christum &c.

Natus est Emmanuël, quem praedixit Gabriel, testis est Ezechiel, a Patre processit El. Virgo DEVM genuit, &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine, apparuit hodie. Virgo DEUM genuit, Virgo Christum &c.

Magi DEUM adorant, aurum, thus, myrrham donant, Regum Regi Domino. Gloria uni DEO. Virgo DEUM genuit, &c.

In Natali Domini. Nota eadem.

Születésen Istennek, az Angyalok örülnek, és vígan énekelnek. Dicsőítség egy Istennek. A' Szűz Istent fogada, Szűz szűle e' világra, és szűzen megmarada.

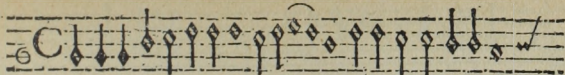
Szent Angyal menyből hirdet, Pásztoroknak örömet, Christusnak születését, és nagy gyönyörűségét. A' Szűz Istent &c. (25)

Született Emmanuël, kit meg-monda Gábrriel, bizonyit Ezechiel, Attyától származék El. A' Szűz Istent fogada, &c.

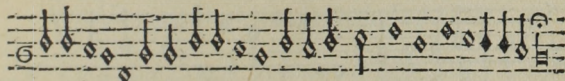
Ez nap Christus született, MARIától szűzen lett, kit férfiú nem ismért, ma mi-nékünk meg-jelent. A' Szűz Istent &c.

Királyok őt imádgják, és meg-ajándékozzák, a' Királyoknak Urát, szentflegét magasztallyák. A' Szűz Istent fog: &c. *Amen.*

MÁS REGI ÉNEK.

En Virgo parit Filium. Jubilemus. Rosa gignit lilium.

Exultemus Natum sine Patre, Filium cum Matre collaudemus.

Qui prophetizatus: Jubilemus. Est in orbem natus. Exultemus &c.

Contra jus, humanam. Jubil: Assumpsit naturam. Exult: &c.

Goliath prostratus. Jubil: Homo liberatus. Exultemus Natum sine Patre, filium cum Matre collaudemus. Amen.

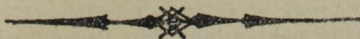
En Virgo parit: Nota eadem.

A' Szűz születé szent Fiát: örvendezzünk. Rósa nemze lilomot. Jer vigadgyunk. Atya-nélkül született Fiat, ő Annyával, jer dicsirjük.

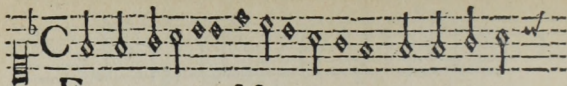
Meg-profétáltatva, örvendezzünk. Születék e' világra: Jer &c.

Emberi természetet. örvendezzünk. Fel-vőn természet ellen.

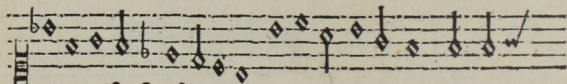
Goliát meg-öleték: örvendezzünk. Az ember megmenteték. Jer vigadgyunk. Atya-nélkül született Fiat ő Ann: &c. Amen. (26)

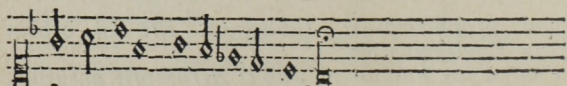
MAS REGI ÉNEK

En nagy vigaságos örömet hirdetek: mert a' Christus

JESVS Szűztől születetett; mennyei Királyunk, Menynek,

földnek Ura, meg-jelenék nekünk.

Nap, hód, és csillagok ragyogván örülnek, nagy örömet nekünk azzal jelentnek, emberi állatnak, hogy immár ideje el-jött váltságának.

Dávid nemzetéből lenni prófétáltaték: a' mi látá-funkra jáljolban téteték. Eőkör, és a' Számár, az áldott gyermekre lehelvén, dicsirék.

Régen Ifaiás ezt meg-jelentette, hogy meg-virágozik Aáronnak vezzeje; kinek szép gyümölcse, emberi nemzetet kárhozattól menté.

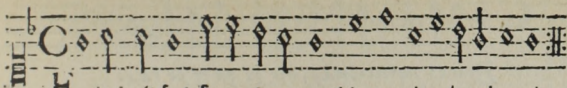
Eva, és az Adám, az almában önek, kiért ő fiai meg-keferedének: valamig Christusnak, ideje el nem jött szent születésének.

Angyalok az égben fereggel röpdösnek, ékes dicsíretet mondanak Istennek, örömet hirdetnek, s' földi kívánt békefeget embereknek.

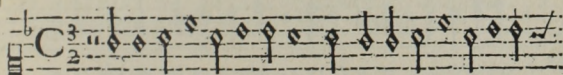
Az új Csillag fénlík, és Christust jelenti, és a' mi szívünket ő hozzá gerjeszti. Ezt kívánnyak vala a' régi szent Atyák a' fetét Lymbusba. (27)

Azért mi-is néki minnyájan örvendgyünk: Született Christusnak új éneket mondgyunk. A' szent Angyalokkal edgyütt vigadozván: Alleluját zengjünk. *Amen.*

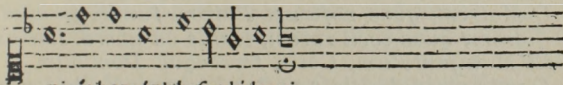
MAS ÉNEK

Ez nap nekünk örvendetes nap, bizony vigaságnak napja.
Mert született Uraknak Ura, és Királyoknak Királya. R.

Méltó azon álmélnodni, hogy Isten akart születet-

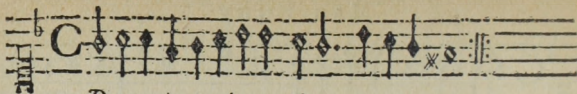

ni, és hozzánk hasonló lenni.

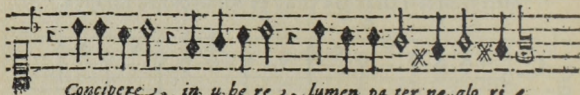
Csuda dolog, új, és hallatlan világ kezdetitől fogva. Hogy tiszta Szűz fiat fogadna, és szűzeffé-
ben maradna. R. Szűzeffé meg-tartatott, Christus
Királyt földre hozott, és úgy meg-menté e' világot.

Edes JESVS, ó mi Istenünk, add hogy újonnan
születtessünk. Ne szenved hogy bűnben heverjünk,
és moid-el rútságát rólunk. R. A' te szent születé-
sedért, ne büntes minket bűneinkért, és add életünk-
nek jó végét.

Bűnös népek hozzád folyamunk, s' irgalmalsá-
godtól várunk. Meg ne vedd a' te népedet, nyúj-
csad hozzá szent kezedet. R. Es meg-emlekezzél ró-
lunk, midőn világból ki-múlunk, légyen szent Orzá-
god helyünk. Amen. (28)

Beata immaculata, Vir go pu er pe ra:
Quam pura est creatura, tam digna viscera. R.

Concipere, in u be re, lumen pa ter na glo ri a.

O Matrem, quae nostrum Patrem fundis in aëra.
 O florem; quae coeli rorem, trahis ad ubera. Lactas
 DEVM infantulum, Coeli, terraeque Dominum.

O nate pro nobis date noster Emmanuël. De fruge
 MARIÆ suge, butyrum, lac, & mel. Sunt dulcia,
 sunt lactea, sunt pura Matris ubera.

Primaeva seductrix Eva, dux morientium, Tu
 vera salutis vena, Mater viventium, Tu referas, tu
 revocas, ad paradisi januam.

Nos dentis mali serpentis, morsus invaserat. Di-
 vina sed medicina venena superat, Tu Medicum
 das puerum, cujus est nomen oleum.

Regina, o Heroïna, nova Jerusalem, Sis bona
 nobis patrona, in ista Bethlehem; Te Cherubim, te
 Seraphim laudant MARIAM perpetim.

Laudemus, & invocemus, fortem Mulierem, MA-
 RIAM dulcem, & piam quae vincit Daemonem.
 Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur men-
 tibus. Amen. (29)

Beata immaculata Nota eadem.

Szeplőtelen Szűz MARIA, Istennek szent Anyja,
 Az Urnak vagy szép, és tiltta teremtetett állatya:
 Mert méhedben, s' szent testében szállott menyből
 Isten Fia.

O Anya ki mi Atyánkat hozád e' világra.
 O Virág? ki Isten fiát szűléd váltságunkra:
 Szent emléddel, szent tejjeddel, tartaték meny, és
 föld Ura.

O értünk szűletett Szűztől, kegyes Emmanuël,
 Tápláltsádsál MARIAnak, szent eledelével.
 Mert édesfleg, s' gyönyörűség, tartatni szűz emléjével.

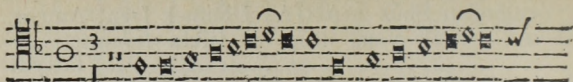
A' halálnak bé-hozója, vesztett minket Eva,
 De üdvösségünk úttjának, te lől kalaúzza,
 Mert általad fel-van nyitva, a' paradicsom kapuja.
 A' gonosz kigyónak mérge, minket ferteztetett,
 De te menyből sebeinkre, hozál szent kenetet,
 Orvost adál, s' meg-gyógyítál, szűlvén Istennek
 Igéjét.

O felleget, kellemetes új Jerusálemünk,
 Légy kegyelmes, ez életbe, nekünk Bethlehemünk.
 Cherubimmal, s' Serafimmal hogy tégedet dicsírhessünk.

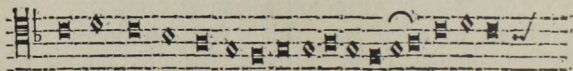
Aldgyuk, és fel-magasztallyuk, ezt a' nagy szent
 Szűzet,
 Szűz MARIAt, ki ördögön, vőn nagy győzedelmet,
 Ezt szivünkkel, ezt elménkel, tisztellyük mint szerez-
 tőnket. Amen. (30)

o§§§§O§§§§o

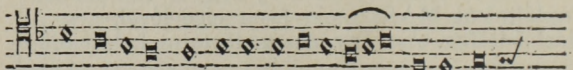
REGI ENEK

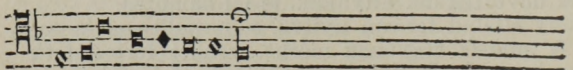
In dulci jubilo, zengjen vigének szó,

Mi megváltónk nyugszik in praesepion és fénlik:

mint a' fényes nap; matrisin-gre mi o: Alpha est,

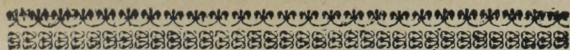

& o, Alpha est, & o.

O JESU parvule, o kisdéd gyermekeske, Szívünket vigasztallyad, o puer optime. Minden te javaidal, o Princeps gloriae. Trahe nos post te, trahe nos post te,

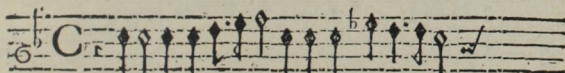
Ubi sunt gaudia, a' mennyei hajlékba, Nagy örömmel éneklik, nova cantica, Mind a' mennyei karok, in Regis curia. Eja gloria! eja gloria!

Mater, & Filia, a' szép Szűz MARIA, Mi mind el-vezettünk volna, per nostra crimina, De ő nékünk meg-nyerte Coelorum gaudia, Eja qualia! eja qualia! (31)

C A N T U S
L A T I N I
de Nativitate Domini.

Trofa de B. Virgine MARIA.

Latere puerpera, la to pu er pe ri o,

Cujus casti viscera, fecundantur Fi li o.

Lacte fluunt ubera, cum pudoris lilio, Membra
fovet tenera, Virgo lacte proprio.

Patris Unigenitus, per quem fecit saecula, Hic
degit humanitus, sub Matre paupercula.

Ibi Sanctos reficit Angelos laetitia: Hic fitit, &
esurit, egens ab infantia.

Ibi regit omnia; hic a Matre regitur: Ibi dat im-
peria; hic ancillae subditur.

Ibi summi culminis, residet in solio; Hic ligatus
fasciis vagit in praesepio.

O Homo considera, revocans memoriae; Quanta
sint haec opera, divinae clementiae.

Non desperes veniam, si multum deliqueris, Ubi
tot insignia charitatis videris.

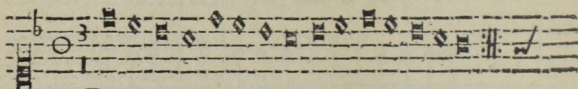
Sub Matris refugium, fuge causa veniae; Nam
tenet in gremio fontem indulgentiae. (32)

Hanc salutes saepius, cum spei fiducia, Dicens flexis genibus. Ave plena gratia.

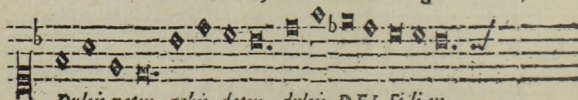
Quondam flentis lachrymas, sedasti uberibus; Nunc iratum mitiga; pro nostris excessibus.

*JESU lapsos respice, piaae Matris precibus. Emen-
datos effice dignos coeli civibus. Amen.*

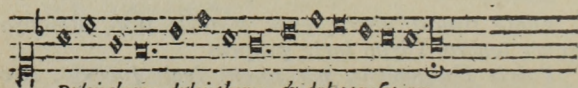
Ad Christum natum.

*Dulcis JESU, dulce nomen, dulcis DEI Genitrix.
Dulce Caelum, dulce solum, dulce Matris gaudium. R.*

Dulcis natus, nobis datus, dulcis DEI Filius.

Dulcis chorus, dulcis thorus, & dulce praeseptum.

*Pulchrum numen, pulchrum lumen noctis in
solatium.*

*Pulchrum flamen, pulchrum stramen, & pulchrum
palatium. R.*

*Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum
tugurium.*

Pulchrae cunae, ut lux lunae; sed puellus pulchrior.

*Salve Virgo, salve virga, quae de Jesse floruit;
Salve nate nobis date, quem MARIA genuit. R.*

Foelix tellus, quae per vellus rore Coeli maduit.

Foelix Homo, qui pro pomo vitae panem accipit.

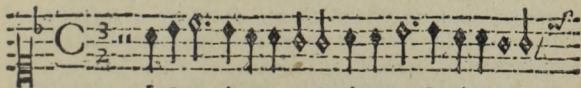
*JESU veni, flatu leni, cor nostrum refrigera:
Carnis aestus, orci quaestus cessent mundi prae-*
lia. R

*Cor devotum, te vult totum; Nam tu solus omnia.
Ergo veni, simus pleni, fontis tui copia.*

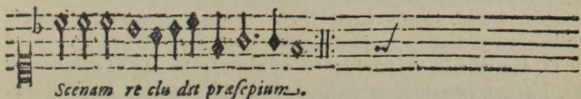
*Pie JESV, qui pro esu pomi, per te vetiti.
Nudus nasci, lacte pasci voluisti perpeti. R*
*Da salutem per virtutem qua polles divinitus,
Ut hic donum, illic bonum acquiramus coelitus.*

Tuus fletus JESV, laetus, moestum mundum
recreat.

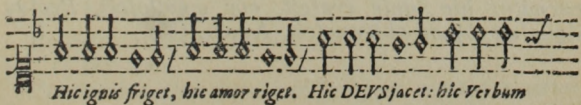
Ejulatus tuus gratus, Patri nos conciliat; R
*Sed da vere, tecum flere causam mali, crimina:
Vt post mortem, coeli sortem, nobis det in saecula.*
Amen.

In finita bo ni ta tis, & im men sa chari ta tis,

Scenam re clu di pra se pium.

Hic ignis friget, hic amor riget. Hic DEVS jacet: hic Verbum

tact: Hic immortalis na sci tur mortalis.

(34) *Pennis venti qui portatur, hic a ventis flagellatur, Lux vera nocte obruitur. Soles gemelli, pluunt ocelli, amore plenae diffluunt genae. Artus tenelli trepidant puelli.*

Quem nec ampla terrae castra, nec coelorum capiunt astra, parvis integitur fasciolis. Pro coeli aula, vilis est caula, Illustre tectum, vix tegit lectum, patens rigori, pervium furori.

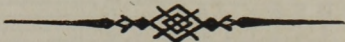
Orbem terrae qui fundavit. Coeli molem, qui formavit: Non habet locum in diversorio. Cui coelum sedes, non habet aedes: qui nos amoenat, qui nos serenat. Flet sub acerbis boreae procellis.

Egredimini de duris, cordis obstinati muris; Filiae Sion egredimini. Videte bellum Regem puel- lum, cui sella gramen, cui thronus stramen, Cujus misellus servus est asellus.

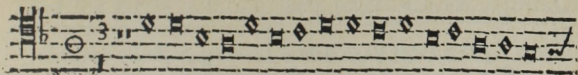
O mi DEVS, o meorum, vena prima gaudiorum? o Angelorum laetitia? O mi amator, o sospitator? Tune miselle Rex es puelle, Tune Creator Coeli Imperator.

O Immensae charitatis, inex haustae bonitatis, tuae, mi Jesule quis est numerus? Quis te amor angit, quis ignis tangit. O mundi lumen, o coeli Numen, Salutis author, patrone & fautor.

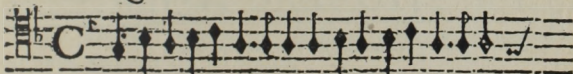
O cunabula o foenum? o praesepe DEO plenum? O Virgo parens, o pupule? Puelle nate, DEVS incarnate: hic ignis crescit, cor emollescit, Pectus liquescit, amor obstupefcit. Amen. (35)

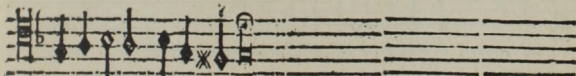
Alius.

Redemptor orbis natus est, MARIA Virgo Mater est.

O per beatum nuntium, o dulce cordis gaudium.

Alleluja, Al le lu ja,

Hanc diem fecit Dominus, qua nos invisit servulos. O per beatum &c.

Jam radix Jesse floruit, & Virgo fructum protulit. O per beat: &c.

Foecunda partum edidit, & Virgo Mater permanet. O per beat: &c.

In coelis cantant Angeli, in terris Adae filii. O per beatum &c.

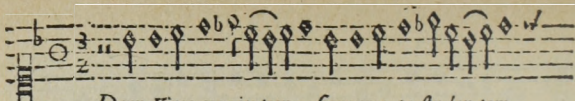
Pastores laeti affluunt, Magique currunt ocyus. O per beatum &c.

Resultat Lymbus jubilo, quod Christus orbi natus est. O per &c.

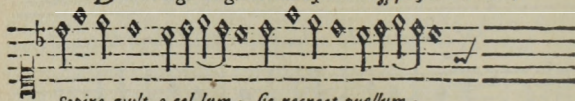
Praecursor ejus omnibus salutem certam nuntiat. O per beat: &c.

Sit Trinitati gloria, per quam haec nobis gratia. O per beat: &c.

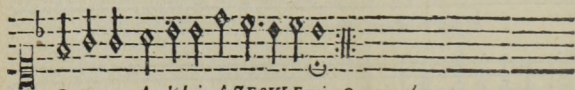
Tibique dulcis JESULE, sit laus cum Matre Virgine. O per beatum nuntium, o dulce cordis gaudium. Alleluja, Alleluja. (36)

Dum Virgo vagientem, somnumq, po stu lan tem,

Sopire vult o cel lum, sic recreat puellum.

O amor, ô dulcis, ô JESVLE mi. O amor &c.

*O Numen, o puelle, o nate plene melle:
In lectulo infirmi, in foeno nate dormi. O amor &c.*

*O nate mi mellite, o vita meae vitae:
O dormi mea rosa, o gemma pretiosa. O amor, o
dulcis, &c.*

*O dormi meus thronus: o dormi puer bonus.
O dormi mea salus, dum finit mundus malus.
O amor, &c.*

*O gaudium parentis, solatiumque mentis,
O nate mi & Pater, o dormi canit Mater. O amor &c.*

*Vis alios cantores, vocabimus Pastores.
His nulli sunt priores, & voce castiores. O amor, &c.*

*Clamabunt o puelle: o Sol orbis ocellae.
O dormi, dormi, dormi, praesepio infirmi, O amor,
o dulcis, o JESVLE mi.*

Nota Dum Virgo vagientem.

EXultet & laetetur, totusque jucundetur, Mun-
dus, tuo natali.

O JESVLE mi, o pupule mi.

Plaudat die beata, dum coelitus citata, manu sonant choraules. O JES: &c. (37)

Tristes silete cantus; non vult habere planctus, Salvator orbis natus: &c.

Alauda lirlirando, passerque circitando, Natale pangant carmen. o JE: &c.

Dulcos mei sodales, adeste commensales, Ad nuptias regales. O JES: &c.

Eja Angelo credentes, stellam Ducem sequentes, Regem novum quaeramus.

Quid tam diu moramur, Pastoribus jungamur. In Bethlehem pergamus.

Praesepe circumdemus. & vocular aptemus, Simulque cantilemus. &c.

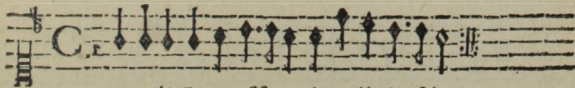
Infantulo, novello, pulchellulo, tenello, Psallamus omnes, omnes, &c.

Pro fasciis, cunisque, stratis, crepundiisque, Cor molle praeparemus. &c.

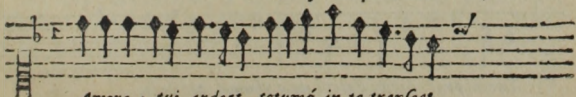
Sat est, sat est, cessemus, dum blandulum videmus. Jam somnulum venire.

Eamus hinc ad claustra, jam bina nutant astra, Dicamus omnes dormi. O JSVLE, o pupule mi.

Alius.

*Cor tibi JESV offero, o cordis sponsule.
Es tota mente dedico, mi suavis parvule. R.*

Amore sui ardeat, totumq; in te transcat.

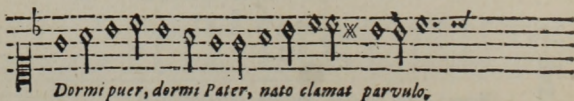
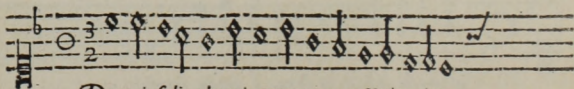
Amore cor accenditur, o ardens JESVLE, Liquefcit, & diffolvitur amande parvule. R. Urit dolor in viscere, urit amor in pectore: Nudum te quando video, Matris in gremio. (38)

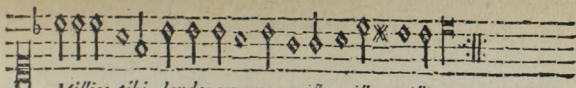
Quid fecit? ut eligeres pro coelo stabula; Amoris haec audaculi sunt stratagemata. R. O Amor, o quam fortis es, ut coelo DEVM traheres; Ah flectere gemmeolis parvi lachrymulis.

O Sol, o spes, o uni cum mentis solatium? Quantum amoris patior, tui incendium. R. Non capio tot flammulas, queis mihi pectus ustulas; Ardebo dum in tenues, dissolver cineres.

Plus millies te diligo, o blande JESVLE! Mori coram praesepio, quam vellem parvule. R. En cor plenum amoribus, tuis advolvo pedibus, Tuo mi suavis pusio, include corculo.

Non meus sum, sed tuus sum o dulcis parvule, Ego tuum tu cor meum, habes o JESVLE, R. Accurre Amor, ultima tibi debetur laurea, Utrumque cor in unicum liquefcit corculum. Amen.

Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies.

*Lectum stravi tibi soli, dormi nate bellule,
Stravi lectum foeno molli, dormi mi animule. Mil-
lies tibi &c.*

*Dormi decus, & corona, dormi nectar lacteum.
Dormi, Mater dabo dona, dabo favum melleum.
Millies tibi &c. (39)*

*Dormi sapor, & dulcedo, dormi mea gloria,
Quitquid vis, en tibi cedo, inter haec praesepia.
Millies tibi &c.*

*Dormi nate mi, mellite, dormi plene zaccaro,
Dormi vita meae vitae, casto natus utero. Millies
tibi &c.*

*Quitquid optas volo dare, dormi parve pupule,
Dormi fili, dormi carae Matris deliciolae. Millies
tibi etc.*

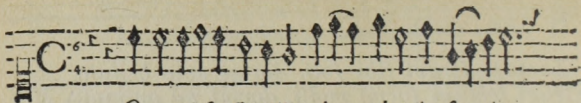
*Dormi cor, & meus thronus, dormi Matris jubi-
lum:
Aurium coelestis sonus, & suäve sibilum. Millies
tibi &c.*

*Dormi fili, dulce Mater, dulce melos concinam.
Dormi nate, suave Pater, suave carmen accinam.
Millies &c.*

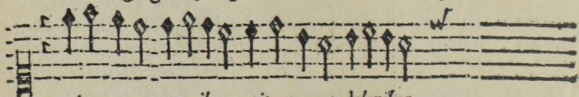
*Ne quid desit, sternam rosis, sternam foenum
violis.
Pavimentum Hyacinthis, & praesepe liliis. Millies
tibi &c.*

*Si vis Musicam, Pastores convocabo protinus,
Illis nulli sunt priores, nemo canit castius. Millies
tibi laudes canamus, mille, mille, millies. Amen.*

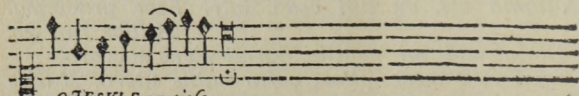
Alius.

O gratiose JESVLE, duro cubas in stramine.

Amor cares amoribus, vitam necas doloribus.

O JESVLE gratiose.

(40) *O mi suavis pusio, Patris cares palatio.*

Amor cares amoribus, privas DEVM coelestibus.

O JESVLE gratiose.

O mi beate parvule, pro me jaces in frigore.

Amor cares amoribus, privas DEVM caloribus.

O JESVLE gratiose.

Da Virgo mihi filium, novum dabo praesepium.

Amor places amoribus, Christum levas doloribus.

O JESVLE gratiose.

*Te Christe claudam pectore, hoc dulcius nil car-
cere.*

Amor places amoribus Christum foves caloribus.

O JESVLE gratiose.

Nunc parve dormi pusio, in hoc novo palatio.

Amor fave praesepio, somnum fove silentio. O JE-

SVLE gratiose.

Nota. O gratiose &c.

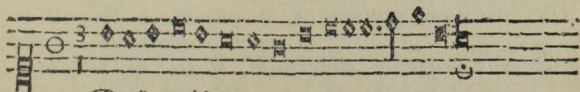
Lætare Virgo Israël, qua natus est Emmanuël.
 Quae eras ante filiā, nunc Matris habes gaudia.
 Alleluja, Alleluja.

Laetare dum te Gabriel, salutat florem Israël.
 Foecunda Numen recipis, & Virgo Christum concipis.
 Alleluja, Alleluja.

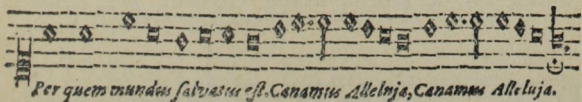
Laetare dum Bethlemicis, excluderis ab incolis.
 Fers nobis magnum gaudium, dum Virgo paris filium.
 Alleluja, Alleluja.

Laetare ad praesepia, tres ducunt magos, sidera.
 Qui suas opes ingerunt, aurum, thus, myrrham
 offerunt. Alleluja, All.

Laetare ab exilio, dum stas in solo patrio.
 Laetare templo perditum, cum natum ducis subditum.
 Alleluja, Alleluja.
 Alius.

Puellus nobis natus est, ex Virgine MARIA.

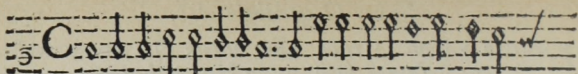

Per quem mundus saluatus est. Canamus Alleluja, Canamus Alleluja.

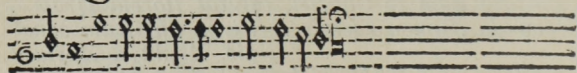
(41) *Æterni Patris Filius, & Coelorum fabricator,
 Tenellus fit infantulus, immensus Imperator; Im-*
minusus &c.

*Recumbit inter bestias, Majestas infinita.
 Tenellas fundit lachrymas, mortalium pro vita:*
mortalium &c.

*Hanc ergo propter gratiam, laetemur & exultemus,
 DEOque demus gloriam, & nunquam finiamus, &
 nunquam &c.*

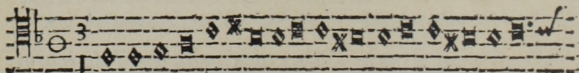

Nobis est natus hodie, de pura Virgine, Rex victo-

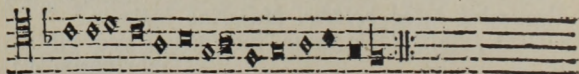

ria. De pura Virgine Rex Victoria.

*Cui Sol, Luna & Terra, omnia Sydera, vernant
per tempora. Omnia &c.
Ideo nos terrigenae, laudemus hodie Regem
potentiae. Laudemus &c.
Ut dentur nobis praemia, magnaue, gaudia in
Coeli curia. Magnaque &c.
Ob hoc nunc pangamus ei, omnes, & singuli in
voce choralis. Omnes &c.
Laudemus nostrum Dominum, MARIAE filium,
Regem Angelorum:
Salus illi, & gloria, atque victoria, per cuncta
saecula. Atque: Amen.*

Fis porta Christi pervia; Fulget dies, Fulget dies.

Referta plena gratia; fulget dies ista. Referta etc.

(42) *Diei solemnia; fulget dies, &c. Celebrat*

Ecclesia, fulget &c.

Genus superni luminis: fulget &c. Processit alvo

Virginis: ful: &c.

Honor Matris, & gaudium. Fulget &c. Immensa

spes credentium. &c.

Nascuntur mundo gaudia. ful: &c. Æterni Patris

germina, fulg: &c.

Gloria tibi Domine. fulget &c. Qui natus es de

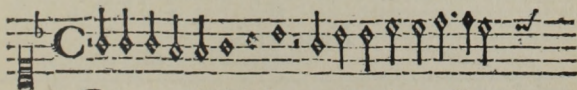
Virgine. fulget &c.

Cum Patre, & sancto Spiritu: fulg: &c. In sempi-

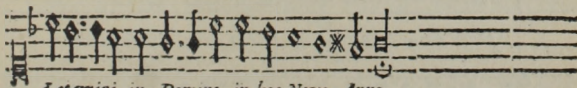
terna sæcula fulg: &c.

De nativitate.

U J E S Z T E N D Ő R E
V A L Ó É N E K E K.

Puer natus in Bethlehem: unde gaudet Jerusalem.

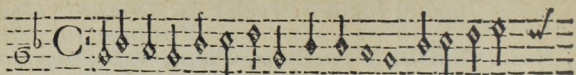

Lætamini in Domino, in hoc Novo Anno.

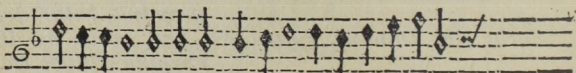
Assumpsit formam hominis. &c. Vide supra.

GYermek születék Bethlehemben, kinn örüle
Jerusalem örvendezzünk, és vigadgyunk, az
Uj esztendőben.

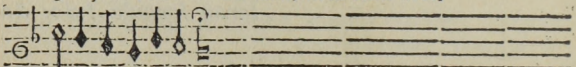
Emberi testet fel-véve. &c. *Vide supra fol. (43)*

Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem. Hoc in Anno, Unde gaudet

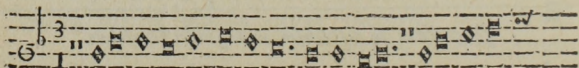

Jerusalem, Ad laudem Domini, hoc in Anno novo,

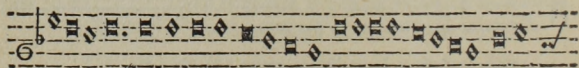

parvulum adoremus,

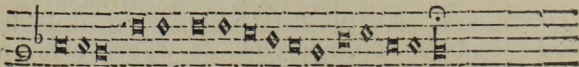
G Yermek születék Bethlehemben. Az időben, Kin
 örül a' Jerufálem. Az új időben miis örven-
 dezzünk született szép JESVSnak.

Nota tertia.

Puer natus in Bethlehem. Hoc in Anno, Unde gaudet

Jerusalem. Hoc in Anno gratulemur, Genitrici collatetur dulci

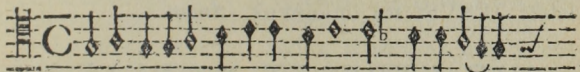

jubilo, Christum Regem veneremur novo cantico. Vide vel f.

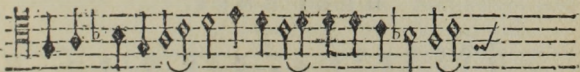
(44)

G Yermek születék Bethlehemben, Az időben.
Kinn örül a' Jerusálem. Az időben mi vigad-
gyunk, Szűz Anyának örvendezzünk kedves öröm-
mel; Christus Királyt mi imádkyuk új énekekkel.

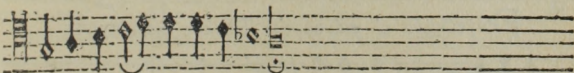
R E G I E N E K.

+ Nékünk születék mennyei Király, Szűz MARIANAK:

tiszta: méhéből, Uj Esztendőben mi vigadgyunk,

született JESUSt mi imádkyuk.

Eötet követé Bóldog szent István: első Mártyla
lön Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent János vala választott, és egyebek között
szerelmetelb. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szü-
letett &c.

Apró Szentek meg-öletének, az Ur kedvéért halált
szervedének. Uj esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent Thamás Püspök, és Fejedelem: bóldogsá-
gos szent Thamás emlekezeti: Uj esztendőben mi
vigadgyunk, &c.

Silvester Pápa hivattaték, és meny-orfízágban
koronáztaték. Uj esztendőben mi vigadgyunk. &c.

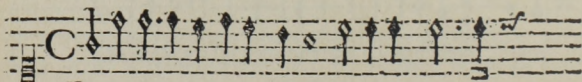
Kis Karácsonnak hivattaték, és üdvösségnek nevezteték. Uj éfztendőben mi vigadgyunk, [zűletett &c. (45)

Királyok Sábából jövének, Aranyat, temjént, mirrhát, hozának. Uj éfztendőben mi vigadgyunk, [zűletett &c.

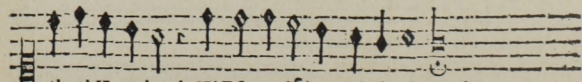
Dicsirtessek a' Szent Háromság: Hálá légyen az Ur Istennek. Uj Éfztendőben mi vigadgyunk, [zűletett JESVSt mi imádgjuk. *Amen.*

VIZ-KERESZT NAPJARA

REGI ENEK.

Fényességén e' máinapnak; Encket mondgyunk

a' mi Urunknak. Uj Éfztendőben mi vigadgyunk,

Dicsőségesen a' Szűz MARIA, az ő szent Fiát [zűlé világra. Szűletett JESVSt mi imádgjuk.

Angyalok mennyégből alá-jövének: nagy dicsireretet ők éneklének. Uj Éfztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőffleg mennyégben az Ur Istennek, békefleg légyen földi népeknek. Szűlet JESVSt mi imádgjuk.

Páfztorok juhokat őriznek vala: Angyalok mennyégben vigadnak vala. Uj Éfztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városában egy Iftállóban, tétett JESVS egy kis jáfzólyban. Született JESVSt mi imádjuk.

Három Királyok csillagot láttak, az ő fizekben illyet gondoltak. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

Mennyünk-el, s' kerefsük ha meg-talállyuk, ajándékokkal őtet tífztellyük. Született JESVSt mi imádjuk. (46)

Jérufálebenben hogy érkezének. Heródes Királytól kérdezkedének. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

Hol vagyon fzületett Sidók Királlya: meg-jelent nekünk az ő csillaga. Született JESVSt mi imádjuk.

Heródes Királytól el-búcsúzának, Bethlehem-felé ők indulának. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városában hogy érkezének; a' gyermek előtt földre esének. Született JESVSt mi imádjuk.

Gálpártól tífzta nemes arannyal, ajándékoztaték menysei Király. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

Boldifár mutata drága kenetet, igaz embernek valván őtet. Születet JESVSt mi imádjuk.

Menyhárt tífztelé temyén-illattal, ő Iftenfégét jelentvén azzal. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

JESVSnak Anyja ezeket látá, s' reá-figyelmezve magába tartá. Született JESVSt mi imádjuk.

Más úton haza el indulának, mint az Angyaltól intve valónak. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

Heródes Király fel-háborodék, s' a' gyermek ellen fel-fegyverkezék. Született JESVSt mi imádjuk.

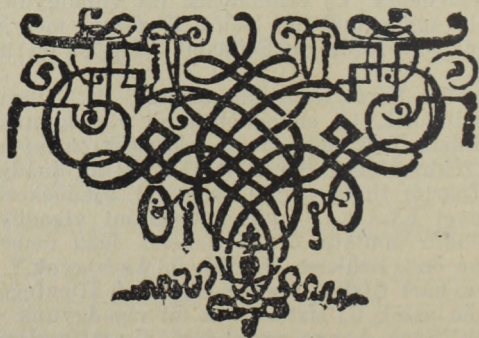
Sok ezernyi magzatokat, le-vágattata ártatlanoikat. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

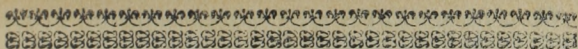
Azok már vigadnak az Ur JESVSsal, Szűz MARIával, és Angyalokkal. Született JESVSt mi imádjuk.

Mi-is fzenvedgyünk az Ur JESVSért, ki magát adá mi bűneinkért. Uj elztendőben mi vigadgyunk.

Azért kérjük a' Szűz MARIAT, imádgya érettünk,
az ő szent Fiát. Született JESVSt mi imádgjuk.

Dicsirteffek a' szent Háromság, kitől reánk száll
minden bódogság. Uj elztendőben mi vigadgyunk,
született JESVSt mi imádgjuk. *Amen.* (47)

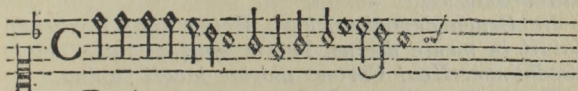
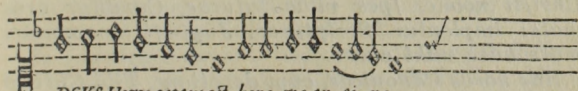
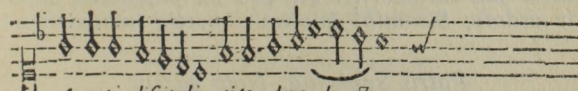
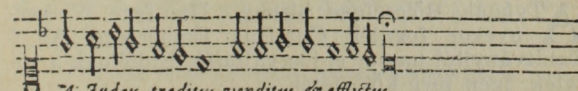

C A N T U S

Quadragesimales.

NAGY BÓJTRE VALÓ ENEKEK.

*Patris Sapientia, Veritas diuina,**DEVS Homo captus est; hora ma tu ti na.**A notis discipulis cito dere li ctus,**A Judas traditus, venditus, & afflictus.*

Hora prima Dominum, ducunt ad Pilatum, Et a falsis testibus, multum accusatum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum DEI conspuunt, lumen coeli gratum.

Crucifige clamitant, hora tertiarum, Illusus induitur, veste purpurarum; Caput ejus pungitur, corona spinarum: Crucem portat humeris ad locum poenarum. (48)

Hora sexta JESVS est Cruci conclavatus, Et est cum latronibus, pendens deputatus. Prae tormentis fitiens, felle saturatus. Agnus crimen diluens, sic ludificatus.

Hora nona Dominus JESVS, expiravit. Eli clamans, spiritum Patri commendavit. Latus ejus lancea miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur hora Vespertina; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subiit, vitae medicinae: Heu! Corona gloriae jacuit supina.

Hora Completorii, datur sepulturae, Corpus Christi nobile, spes vitae futurae, Conditur aromate: implentur Scripturae. Jugi sit memoriae, mors haec mihi curae.

Has horas Canonicas, cum devotione, Tibi Christe recolo pia ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Patris Sapientia. Nota eadem.

A Tyának Bölcsesége bizony Istensege, Vecsernyekor fogaték Christus Embersege. Az ő Tanítványtól hamar el-hagyattaték, Sidóknak árultaték, igen meg-kötözteték.

Első órán UR JESVS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl s' nyakon vereték, kötözve vífelteték, Eghi világoságnak szent orcáját pökdősek.

Harmad órán Ur JESVSt, feszíteni kiálták; Bársonyban öltöztetvén méltatlanul csúfolák. Tőviffes koronával, szent fejét meg-liggatták, Kereszt-fáját viselni, szent vállára, fel-adák.

Hatod órán vr JESVSt, kereszt-fára feszíték. Kinnya miat szomjuzék méreggel itattaték. Fűg-

vén a' tolvajok közt, hozzájuk hasonlították; Bűn el-mosó bárányunk, ekképpen csufoltaték.

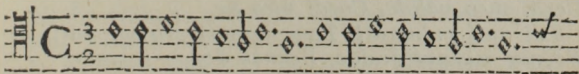
Kilencz órán Ur JESVS, e' világból ki-múlék. Szent Attyához kiáltván, lelke kibocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, oldala lyuggattaték, Föld ottan meg-indúla, a' nap meg-homályosodék.

Vecsernyének idején keresztről le-véteték, Isten-nek nagy (49) ereje, illy módon titkoltaték, Elet-nek orvolsága, illy kinnál öletteték, Jaj, menynek dicsőffége, illy képpen tapodtaték.

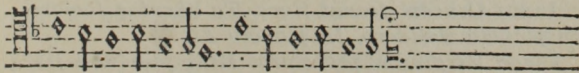
Complétának idején, koporlóban téteték, Christ-usnak nemes teste, s' gyólcspan bé-takartaték, Ken-nettel meg-keneték. Íráfok bé-telének. Légyen em-lekezete, nálunk e' Íz.szenvedé'nek.

Ez szentlegetes igéket, nagy ajítatósággal, Néked Christus mi mondgyuk, keserves ohajtással, Mint, ki értünk szzenvedél, szzeretnek lángjával. Légy halálunk óráján, nekünk vigasztalással. A.

Planctus B. Virginis MARIE.

Stabat Mater dolorosa, juxta Crucem lachrymosa,

Dum pendebat Filius: dum pendebat fili us,

Cujus animam gementem, contristantem, & do-
lentem,

Pertransivit gladius. Pertransivit &c.

O quam tristis, & afflicta, fuit illa benedicta,
Mater Unigeniti, Mater &c.

Quae moerebat, & dolebat, Et tremebat cum videbat,

Nati poenas inclyti. Nati &c.

Quis est homo, qui non fleret, Christi Matrem si videret,

In tanto supplicio? In tanto &c.

Quis non posset contristari. Piam Matrem contemplari,

Dolentem cum Filio? Dolentem &c.

Pro peccatis suae gentis, Vidit JESVM in tormentis,

Et flagellis subditum. Et flagellis &c. (50)

Vidit suum dulcem natum, Morientem desolatum, Dum emisit spiritum. Dum emisit spiritum.

Eja Mater fons amoris, Me sentire vim doloris Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut tecum &c.

Fac, ut ardeat cor meum, In amando Christum DEVM;

Ut sibi complaceam. Ut sibi &c.

Sancta Mater istud agas, Crucifixi fige plagas, Cordi meo valide. Cordi meo &c.

Tui nati vulnerati, Tam dignati pro me pati, Poenas mecum divide. Poenas &c.

Fac me vere tecum flere, Crucifixo condolere, Donec ego vixero. Donec ego &c.

Juxta Crucem tecum stare. Te libenter sociare, In planctu desidero. In planctu &c.

Virgo Virginum praeclara. Mihi jam non sis amara,

Fac me tecum plangere. Fac me tecum &c.

Fac, ut portem Christi mortem. Passionis ejus sortem,

Et plagas recolere. Et plagas &c.

Fac me plagis vulnerari. Cruce hac inebriari, Ab amorem filii. Ob amorem filii.

*Inflammatuſ, & accenſuſ, Per te Virgo ſim de-
fenuſ,*

In die Judiciu. In die Judiciu.

*Fac me Cruce cuſtodiri. Morte Chriſti praemu-
niri,*

Confoveri gratia. Confoveri gratia.

*Quando corpus morietur, Fac, ut animae donetur,
Paradiſi gloria. Paradiſi gloria,*

Stabat Mater doloroſa. Nota eadem.

Alla a' keſerves Anya, Kereſzt-fánál ſiralmába,
Midõn fűgne ſzent Fia: Midõn fűgne ſzent
Fia.

Kinek meg-epedett ſzivét. Tõredelmes, és bús lel-
két,

Hegyes tõr által-jártá. Hegyes tõr által-jártá. (51)

Oh melly keſeredett igyben. Akkor vala gyõtre-
leben.

Egygyetlen-egynek Annya. Egygyetlen-egynek
Annya.

Ki ſir vala, és kinlódék: Retteg vala, és ſinlódék;
Szent Fiának halálán. Szent Fiának &c.

S' vallyon van-é ki ne ſirna, Chriſtuſ Annyát
hogy ha látná,

Illy nagy keſerűségben. Illy nagy &c.

S' ki tũrhetné hogy ne ſzánná, E' ſzent Anyát,
hogy ha látná,

Fiával illy nagy kinban? Fiával illy &c.

Az õ népének vétkéjért, Láttá JEŒVSnak gyõt-
relmét,

Es meg-õſtorozáſát. Es meg-õſtorozáſát.

Láttá az õ édeſ Fiát, Hólt ſzámban õ el-hagyáſát,
Szent lelke ki-adáſát. Szent lelke &c.

Oh Szűz ſzeretetnek kűttya, Engedd veled edgyűtt
tarcaſ,

Szivem ízivednek kinnyát. Szivem szivednek &c.

Add hogy ízivem fel-gerjedgyen JESVS szerel-
métol égjen,

Hogy néki kedveskedgyem. Hogy néki &c.

O ízent Anya, ezt mivellyed. Meg felzúltnek be-
lém mélfed,

Mélyfegesen febeit. Mélysegefen febeit.

Meg-lebefített Fiadnak, Ertem túrni méltóztatnak,
Kinnyát velem közöllyed. Kinnyát velem &c.

Engedd veled hogy írhaflak. Fel-felzúltón jaj-
gathaffak,

Még nyújtom életemet. Még nyújtom &c.

Kereízt alatt veled állyak: Ottan tárful fogad-
gyalak,

Siralmomban, kívánlak. Siralmomban, &c.

Ah Szűzeknek Nemes ízüze. Ne vály itt fovány
izemre.

Add hogy veled írhaflak. Add hogy &c.

Chrístus halálának kinnyát. Kin-szenvedéfenek
lúllját,

Vifelheffem febeit. Vifelheffem febeit.

Sebeivel sebefics meg. Kereíztével rélzegics-meg.
Szent Fiadnak kedvéjért. Szent Fiadnak &c.

Fel-gerjeíztett, és gyulaíztott, Szűz általad meg-
tartatott,

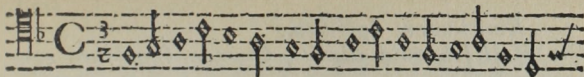
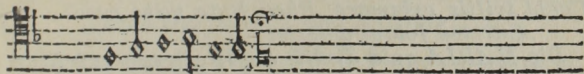
Ítéletkor leheffek. Ítéletkor leheffek. (52)

Chrístus Kereízi őrizzen. Szent halála el-kéízi-
csen.

Szent malaíztya meg-tareson. Szent malaíztya &c.

Midőn a' telt, földé léízen, Add a' lélek bé-mehéí-
fen.

Paradicsom fényében. Paradicsom fényében.

Planctus 2-dus de B. Virgine: per modum Dialogi.*Stabat juxta Crucem Christi. Virgo Mater corde tristi.**Suum cernens Filiu[m].*

*Manus sacras elevabat; Et pendentis peroptabat
Nati, membra tangere.*

*Dic MARIA quid vidisti, Contemplando Crucem
Christi,*

Lachrymosis oculis?

*Quando Crucem contemplabar Nati, soevo perfora-
bar,*

Simeonis gladio.

*Dic MARIA quid vidisti &c. Versus iste post sin-
gulos repetitur.*

*Vidi vultum pretiosum, Et prae cunctis speciosum.
Maculatum sanguine. Dic MARIA &c.*

*Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas,
In Crucis patibulo. Dic MARIA &c.*

*Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes,
Duro fixos stipite. Dic MARIA &c.*

*Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum,
Saevientis lancea. Dic MARIA &c. (53)*

*Vidi crines Agni puros, Palescientes, & obscuros,
Prae livore sanguinis. Dic MARIA &c.*

*Vidi Natum lachrymantem, Et Parenti supplican-
tem,*

Cum clamore valido.

Dic MARIA &c.

*Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris
DEI,*

Emittentem spiritum.

*Dic MARIA quid dixisti, Quando Christum con-
spexisti.*

Inclinato capite?

Coepi tristis exlamare. Eheu Nate mihi care?

Cur me solam deseris?

*Dic MARIA quid dixisti &c. Iste iterum repetitur.
Moeſtas voces eructabam, Et ad fletus concitabam,
Totam mundi machinam. Dic MARIA &c.*

Coepi nimium plorare, Triste pectus conturbare.

Prae moeroris copia.

*Dic MARIA quid fecisti. Quando Christum perdi-
disti,*

Angelorum Dominum?

*Ligna Crucis amplectebar, Et manantis osculabar;
Sacras guttas sanguinis.*

*O MARIA noli flere. Surget natus tuus vere,
Et te consolabitur.*

*Consolare Virgo Mater. Supra cunctos Summus
Pater,*

Te mortales diligit.

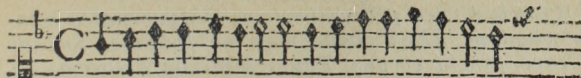
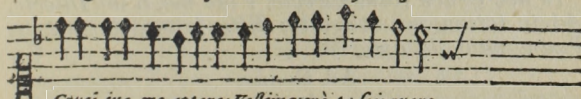
*Et te Sponsam consecratam, Margaritis decoratam,
In excelsis statuet.*

*In excelsa te levabit, Et a dextris collocabit,
Tui Virgo Filii.*

*Ubi throno sublimata, super choros exaltata,
Imperabis saeculis. Amen. (54)*

Hymnus S. Bernardi ad Christum Crucifixum.

Ad pedes.

*Salve Mundi salutare. Salve, salve JESU chare.**Cruci tue me aptare; Vellein verè; tu scis quare.**Tuum mihi da amorem; tuo fac amore mori.*

Ac si praesens sis, accedo, Immo te praesentem credo: O quam nudum hic te cerno! Ecce tibi me prosterno, Tuum mihi da amorem, &c.

Clavos pedum, plagas duras, Et tam graves impressuras, Circumplector cum affectu, Tuo pavens in aspectu, Tuum mihi da amorem, &c.

Grates tantae charitati Nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, Reparator confractorum, Tuum mihi da amorem, &c.

Quidquid est in me confractum, Dissipatum, aut distractum, Dulcis JESU totum sana. Tu restaura, tu complana, Tuum mihi da amorem, &c.

Te in tua Cruce quaero, Prout queo, corde mero: Me sanabis hic, ut spero: Sana me, & salvus ero, Tuum mihi da amorem, &c.

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tam profundas, Cordi meo fac inscribi: Ut configar totus tibi, Tuum mihi da amorem, &c.

Dulcis JESV, pie DEUS, Ad te clamo, licet reus, Praebe mihi te benignum: Ne repellas me indignum, Tuum mihi da amorem, &c.

Coram Cruce procumbentem, Hosque pedes complectentem, JESV bone non me spernas: Sed de Cruce sancta cernas, Tuum mihi da amorem, &c.
(55)

In hac Cruce stans directe, Vide me, o mi Dilecte, Ad te totum me converte; Esto sanus, dic aperte, Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Genua.

S*Alve JESV Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tamquam reus Pendens homo verus DEVS, Tuum mihi da amorem, &c.*

O quam pauper! o quam nudus! Qualis es in Cruce ludus? Derisorum jocus factus, Sponte tamen, non coactus, Tuum mihi da amorem, &c.

Sanguis tuus abundanter Fusus fluit incessanter, Totus lotus in cruore, Stans in maximo dolore, Tuum mihi da amorem, &c.

O Majestas infinita! O egestas inaudita! Quis pro tanta charitate, Quaerit te in veritate, Tuum mihi da amorem, &c.

Quid sum tibi responsurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori, Qui elegit pro memori, Tuum mihi da amorem, &c.

Amor tuus, amor fortis, Quem non vincunt jura mortis: O quam pia me sub cura, Tua foves in pressura, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tuo prae amore, Te complector cum rubore: Me coopto diligenter, Tu scis causam evidenter; Tuum mihi da amorem, &c.

Hoc quod ago, non te gravet, Sed me sanet, & me lavet, Inquinatum & aegrotum, Sanguis hic fluens per totum, Tuum mihi &c.

In hac Cruce, te cruentum, Te contemptum, & distentum, Ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle, Tuum mihi da &c.

Ut te quaeram mente pura, Sit haec mea prima cura: Non est labor, nec gravabor, Sed sanabor, & mundabor, Tuum mihi da &c.

Ad Manus.

S*Alve JESV Pastor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es distractus, Et ad lignum es compactus, Tuum mihi da amorem, &c.*

Manus sanctae vos avete, Rosis novis adimpletae; Hos ad ramos dire junctae, Et crudeli ferro punctae, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquaque, Manu tua de utraque, Sanguis tuus copiose, Rubicundus instar Rosae, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo prae amore, Sitibundo bibens ore, Tuum mihi da amorem, &c. (56)

O quam large te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros, pios vocas, Et in tuis ulnis locas, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me praesento, Vulnerato & cruento. Semper agris misereris: De me ergo ne graveris, Tuum da mihi amorem, &c.

In hac Cruce sic extensus, In te meos trahe sensus, Meum posse, velle, scire, Cruci tui fac servire, Tuum mihi da amorem, &c.

In tam lata Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, Trahe me ad Crucis palmam, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus sanctae vos amplector, Et gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, Clavis duris, guttis sanctis, Tuum mihi da &c.

*In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum:
Tuae sanctae manus istae Me defendant, JESV
Christe, Tuum mihi da amorem, &c.*

Ad Latus.

Salve JESU summe bonus, Ad parcendum nimis
pronus: Membra tua macilenta, Quam acerbe
sunt distenta, Tuum mihi da &c.

Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris,
In quo patet vis amoris, Ex quo scatet fons
cruoris, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi appropinquo, Parce JESV, si delinquo:
Verecunda quidem fronte, Ad te tamen veni sponte,
Tuum mihi da &c.

Salve mitis apertura, De qua manat vena pura,
Porta patens & profunda, Super rosam rubicunda,
Tuum mihi da amorem, &c.

Odor tuus super vinum, Virus pellens serpentinum:
Potus tuus potus vitae, Qui sititis, huc venite,
Tuum mihi &c.

Plaga rubens aperire, Fac cor meum te sitire:
Sine me in te transire, Vellem totus introire, Tuum
mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, Et ardenter ad me stringo,
In te meum cor intingo, Et ferventi corde lingo,
Tuum mihi da amorem, &c.

O quam dulcis sapor iste! Qui te gustat JESV
Christe, Tuo victus a dulcore, Mori posset pro
amore, Tuum mihi &c.

In hac fossa me reconde, Infer meum cor pro-
funde: Ubi latens incalescat, Et in pace conquiescat,
Tuum mihi da &c.

Hora mortis meus flatus Intret, JESVS, tuum latus: Hinc expirans in te vadat, Ne hunc Leo trux invadat, Tuum mihi &c. (57)

Ad Pectus.

Salve salus mea DEUS, JESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum, Cum tremore contingendum, Tuum mihi &c.

Ave Thronus Trinitatis, Arca latae Charitatis, Firmamentum infirmitatis, Pax & pausa fatigatis, Tuum mihi da &c.

Salve JESU reverende, Digne semper inquirende: Me praesentem hic attende, Accedentem me succende, Tuum mihi &c.

Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium, gemebundum, Voluntatem abnegatam. Tibi semper conformatam, &c.

JESU dulcis Pastor pie, Fili DEI & MARIAE, Lava fonte tui cordis, Foeditatem meae sordis, Tuum mihi da amorem, &c.

Ave Splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Thesauris tuis plenis, fer afflictis & egenis, Tuum mihi da &c.

Dulce JESU Christi Pectus, Tuo fiam dono rectus, Absolutus a peccatis, Ardens igne charitatis, Tuum mihi da &c.

Tu Abyssus es Sophiae: Angelorum Harmoniae, Te collaudant, ex te fluxit, Quod Joannes cubans juxit, Tuum mihi da &c.

Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis Corporalis in te manet: Vanitatem in me sanet, Tuum mihi da &c.

Ave verum Templum DEI, Precor, miserere mei: Tu totius Arca boni, Fac Electis me apponi, Tuum mihi da &c.

Ad Cor.

Summi Regis Cor aveto, Te saluto corde laeto,
Te complectime delectat, Et hoc meum cor
affectat, Tuum mihi da &c.

Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris,
Cum te totum exhaurires, Ut te nobis impertires,
Tuum mihi da &c.

O Mors illa quam amara, Quam immitis, quam
avara, Quae per cellam introivit, In qua mundus
ita vivit, Tuum mihi da &c.

Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me
defecisti, Cordis mei o Cor dilectum, In te meum
rape affectum, Tuum mihi da &c.

O Cor dulce, praedilectum, Munda meum cor
illectum, Et in vanis induratum, Pium fac & timo-
ratum, Tuum mihi da &c. (58)

Per medullam cordis mei, Peccatoris atque rei,
Tuus amor transferatur, Quo Cor totum rapiatur,
Tuum mihi da &c.

Dilatare, aperire, Tanquam Rosa fragrans mire,
Cordi meo te conjunge, Unge illud, & compunge:
Tuum mihi da &c.

Quidnam agat, nescit vere, Nec se valet cohibere:
Nullum modum dat amori: Multa morte vellet
mori, Tuum mihi da &c.

Viva cordis voce clamo, Dulce cor, te namque
amo: Ad cor meum inclinare, Ut se possit appli-
care, Tuum mihi da &c.

Tuo vivat in amore, Ne dormitet in torpore: Ad
te oret, ad te ploret, Te honoret, te adoret, Tuum
mihi da amorem &c.

Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mire: Te
dignare dilatare, Fac cor meum anhelare, Tuum
mihi da amorem &c.

*Da cor cordi sociari, Tecum JESU vulnerari:
Nam cor cordi similatur, Si cor meum perforatur,
Tuum mihi da &c.*

*Infer tuum intra sinum Cor, ut tibi sit vicinum
In dolore gaudioſo, Cum deformi ſpecioſo, Tuum
mihi da &c.*

*Hic hic pauſet, hic moretur, Ecce jam poſt te
mouetur, Te ardenter vult ſitire: JESU, noli con-
traire, Tuum mihi da amorem &c.*

Ad Faciem.

S*Alve Caput cruentatum, Totum ſpinis corona-
tum, Conquaſſatum, vulneratum, Arundine ver-
beratum, Tuum mihi da &c.*

*Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus,
Immutavit ſuum florem, Totus verſus in pallorem,
Tuum mihi da &c.*

*Omnis vigor, atque viror, Hinc reſeſſit; non ad-
miror: Mors apparet in aſpectu, Totus pendens in
defectu, Tuum mihi da &c.*

*Sic affectus, ſic deſpectus, Propter me ſic inter-
fectus, Peccatori tam indigno, Cum amoris inter-
ſigno, Tuum mihi da &c.*

*In hac tua Paſſione, Me agnoſce Paſtor bone:
Cujus ſumſi mel ex ore, Hauſtum lactis cum dul-
core, Tuum mihi da &c.*

*Non me reum aſperneris, Nec indignum dedigne-
ris: Morte tibi jam vicina, Tuum caput hic reclina,
Tuum mihi da &c. (59)*

*Tuae ſanctae Paſſioni Me gauderem interponi, In
hac Cruce tecum mori, Praeſta Crucis Amatori:
Tuum mihi da amorem &c.*

*Morti tuae tam amarae, Grates ago JESU chare.
O mi clemens, pie DEUS, Fac quod petit tuus reus,
Tuum mihi da &c.*

*Dum me mori est neceſſe, Noli mihi tunc deeſſe:
In tremenda mortis hora, Veni JESV abſque mora,
Tuum mihi da &c.*

*Cum me jubes emigrare, JESV chare, tunc ap-
pare: O Amator complectende, Temetiſum tunc
oſtende, Tuum mihi da amorem, tuo fac amore
mori.*

Salve mundi ſalutare. Nota eadem.

A' Lábaihoz.

^e**V**Dvőz-légy Világ váltója; űdvőffegnek meg-
adoja. Kereſztetre fel-hágnia, kívánok: tudod
mi oka. Add JESVSom ſzerelmedet; ſzerelmedért
meg-hóltomat.

Mint ha itt vólnál úgy véfzlek; ſőt jelen való-
nak hiſzlek. Melly mezeitelenen nézlek? de így ke-
gyelmefz fejemnek. Add JES: &c.

Lábaidnak mély ſebeit, és illy kemény liggatá-
ſit. őlelgetem ő ſzegeit, emlegetvén nagy kínyyait.
Add JESVSom &c.

Hálállyuk-meg illy ſzerelmét mi ſebefek, s' nagy
kegyelmét, Bűnőſőknek ſzeretőjét, magaſztalván
éppetőjét. Add &c.

Valami bennünk meg-romlott. El-őfzlatott, s'
puſztittatott, Edes JESVS mind azokat, orvoſolván
fel-állattad. Add &c.

Szent Kereſzteden kereslek, ſzomorú ſzível ſzem-
léllek, Mert így gyógyuláſt reménlek. hát moſs-
meg véredben, s' élek. Add &c.

Vérben fagyott lábaidat, illy mélyſéges kútaidat,
meſd ſzivembe, s' fájdalmidat, veled viſellyem kí-
nodat. Add &c.

Edes JESVS, kegyes Iſten, hozzád kiáltok ſzűn-
telen, Könyörűly rajtam ſzegényen, lábadhoz bo-
rult vétkefen. Add &c.

Kerelzted előtt feküvőt, szent lábaid ölelgetőt,
Ne utáld JESVS, meg-vetőt; sőt tekincs már hoz-
zád térőt. Add &c.

Ez Kerelztről én reményem, tekincs reám én
szerelmem, Eppen térics hozzád engem: mondván.
Bűnöd meg-engedtem. Add JESVSom szerel: &c.
(60)

A' Térdeire.

^eVdvőz-légy szentek Királlya, bűnösök szabaditoja,
Térden álló áldozattya, kerelztre ment Isten Fia.
Add JESVSom &c.

Oh melly szegény, s' meztelen, Csúfúl függőz
kerelzteden? Latrok nevetnek igyeden, értünk meg-
taglott testeden? Add &c.

Szent véred foly bősegelen. Mi váltságunkért
szüntelen, Le-húll fájdalmas testeden, kis rongytól
fedett részeden. Add &c.

Oh meg-mérhetetlen Felseg? oh eddig nem tör-
tént szűkleg, Melly sziv szeretettől úgy ég, hogy
vérért vérrrel hincsen-meg:

Néked felelni mit tudok, én meg-átalkodott un-
dok? Ki, hogy örökké ne vesznék, meg-halál értem,
hogy élnek. Add &c.

Szerelmed ereje melly nagy, ki halál földgyának
nem hágy, Reám gondod oh melly jó ágy. ki halál-
ban efnem nem hágy. &c.

Szerelmedért imé én-is, noha pirulással tellyes,
Meg-ölellek rút mételyes, vífely, és tisztits, mint
kegyes. Add &c.

Ne gerjedezz vétkem ellen, sőt véreddel kegyel-
messen, Illy mocskos beteget hiven, mofs meg, s'
büntől üress léfzen. Add &c.

Ez kerelzteden tégedet, kit minden el-hagyott, s'
vetett. Hogy kerellek mivellyed, itt kedvem telni
engedgyed. Add &c.

Ez lesz nékem leg-főbb gondom, téged keressfelek: tudom. Ekkor szűnik fáradságom, midőn megfoglak JESVSom. Add &c.

A' Kezeire.

V^edvőz-légy JESVS jó Pálztor, harczon el-fáradott bátor. Kinek rosz kezeit, sok pór, kereszten liggatta, s' lator. Add &c.

Aldafatok ó szent kezek, piros színekkel tellyesek, Vassal kereszthez szegesztek, csorgó vértől ékesültek. Add &c.

Im foly véred bőfegesen kezeidből nagy sebessen, Vagy öltözve róla szinben, üdvőffegünknek bérében. Add &c.

Lyuggattatott kezeidet, kiket piros véred feltett, Lángozó szível örömeft csokolom, sziván véredet. Add JESVSom &c.

Oh melly bővön magad osztod, jóknak, s' gonoszoknak adod, Mindeneknek szívét vonszod, s' ilyen rájuk javad ontod! Add &c. (61)

Magam mutatom feszültnek, és érettem sebesültnek: Mert tégedet szeretőknak, vagy Attyok és keresőknek. Add &c.

Ez keresztre végy engemet, s' minden érzékenységit Szándékomat, értelmemet, karjaid közzé tennem. Add &c.

Engem illy nagy szerelmedből, végy hozzád igazságodból; Vegyek erőt keresztedből, és végy búcsut bűneimtől. Add &c.

Siránkozván ô szent kezek, gyönyörködöm ti bennetek. Csokolgatlak ô szent sebek, kemény szeg, szent vér cseppek &c.

Ajánlom néked magamat, véredtől tisztult szolgádat, Erezzem JESVS karodat, igyeimben óltalmadat. Add &c.

Az Oldalára.

V^edvőz-légy JESVS minden jó, irgalmafságra hajlandó, Tagaidban nagy kint látó, kerelt gyalázattyát valló. Add &c.

üdvőz-légy JESVS oldala. Minden édeffleg tárháza. Igaz ízeretet forrása, ízivek tisztító folyása. Add JESVSom &c.

JESVSom im hozzád jöttem; Meg bocsás hogy ha vétettem. Pirúlok, magam nem mentem. De azért szabadon jöttem. Ad &c.

üdvőz-légy JESVS nyilt febe, Mellyből foly lelkünk élete, kapu vagy kinn az életre, lelkünknek vagyon menése. Add &c.

Gyönyörű a' te illatod, kivel, kigyó mérgét rontod; Elet itala, italod, kire lelkeinket hívod. Add &c.

Oh nyillyál fel piros forrás, mert tőlem nagy rád a' vágyás! Engem magaddá változtatsz, s' kapud nékem légyen tágas. Add &c.

Téged édeffen csókollak, s' égvén magamhoz szorítlak, Szívemmel hozzám kapcsolak, s' többé el-is nem bocsátlak. &c.

Azoknak melly édes izek, kiknek JESVS benned részek? Edeffegedtől győzetnek, azért halni érted kéfzek. Add &c.

Ez hasadékbán engemet, rejcs-el mélyen, s' én ízivet, Hol-ott végyen melegseget, és állandó békefeget. Add &c.

Mikor én lelkem ki-mégyen, oldalodban helye légyen, Hogy kigyó hozzá ne férjen, hanem veled menyben éllyen. Add &c. (62)

A' Mellyére.

V^edvőz légy én üdvőffegem, Edes JESVS én ízerlemem, üdvőz-légy ízent mellye nékem, kibe vagyon rejtve kincsem. Add &c.

Szent Háromságnak Zeczele, üdvöz-légy [zeretet
[zéke, Erőtlenek erőssége, és fáradtak enyhétője.
Add &c.

üdvöz-légy JESVSom mellye, ki méltó vagy ke-
releşre, Tekénec itt álló bűnösre, és grejefz-fel lze-
relmedre. Add &c.

Adgy énnékem tizta [zivet, zokogót, kegyeft,
gerjedtett. Veled edgyet értő elmét, minden jóra
vonó lelket. Add &c.

Edes JESVS Istén Fia, MARIAnak [zent mag-
zattya. Te [zivednek bő forráfa, bűneimet mofo-
gaffa. Add &c.

Menyből le-[zállott fényeffég, Atyától [zármazott
Felseg, Kincsedet kit vár [zegényseg, o[ztogaffad
oh nagy bőfég. Add &c.

Edes JESVSomnak mellye, áldá[od [zivem vi-
[ellye, Bűneimtől űreficse, malafztyával ékeficse.
Add &c.

Te vagy bölcseség őrvénye, kiből [zent. János
merite, Téged Angyalok zengéfe dicsir, s' Szentek
énekléfe. Add &c.

Nem veszendő jóknak ere, Isténfégnek tellyeffége,
El-rejtett titkos mélyfége, kösd irodát febeimre.
Add &c.

Oh igaz Isteni Templom, [irván kérlek légy gyá-
molom, Minden jóra igazgatóm, dicsőült Szentek-
hez útom. Add &c.

A' Szivve.

Oh én Királyomnak [zive, Téged köszönt [zól-
gád [zive, Siet ölelgetéfredre, hogy [zóllyak int
mérélfzfégre. Add &c.

Téged győzött mély [zerelem, ken[zerített mély
[zerelem, Hogy magad adnád érettem, haláltól ment-
vén életem. Add &c.

Oh melly szörnyű halál vólt az, ki téged meg-lőtt mint vadász, Törben fogott mint madarász, s' he-vétett mint forralt vialz. &c.

Ez keserves halálo dért, mellyet fel-vettél életért, Vedd szivemet mind ezekért, meg-érdemlett jutal-madért. Add &c.

Oh édes sziv szivem czéllya; Legyek tőled meg-tisztitva, Ki valék meg-általkodva, gerjeztvén elébbi jókra. Add &c. (63)

Te szzerelmed ez bűnő nek, szivét gyújcsa el-velzet-nek, Hogy éppen veled élheflek, vévén tűzét, szzerel-mednek. Add &c.

Jövel, jövel lelkem árra, szivemet éltető rósa, Ke-negefs lelkem orvosa, s' melly nagy lesz szivemnek lángja! Add &c.

Oh melly nagy szzerelmed tűze, ha kinek ebben van réfze! Mérték-nélkül szzerelmedre, gerjed, s' fút őleléfedre. Add &c.

Edes sziv hozzád kiáltok, mivel tűzedtől lángolok. Veled egygyé lenni vágyok; jőj hozzám, s' kész ízállás vagyok. Add &c.

Szivem szzerelmedben éllyen, túnyaságtól távoly légyen, Te ízolgálatodban légyen, hogy veled őrdökké éllyen. Add &c.

Nyilly fel édes sziv rósája, jó illatú violája, Hogy leheffen maradása, szivemnek benned s' lakása. Add &c.

Kőld őszve szivem sziveddel, Edes JESUS tőltvén febbel, S' én szivem-is ha foly vérrel, egygyezni fog te sziveddel. Add &c.

Szivem kebeledben légyen, hogy tőled távoly ne mennyen, Jókkal tellyes sebeidben, hogy nagy vi-gasággal légyen. Add &c.

Itt, itt lakjék s' jáczodozzék; mert már veled jární teczik, Téged buzgón igyekezik, ízolgálni, s' meg sem csőkkenik. Add &c.

Az Orczára.

V^edvöz-légy fő kit vér fogott, hegyes tővis koronázott, Veretett, ostromoztatott, torhákka! undokkittatott. Add &c.

Üdvöz légy gyönyörű orcza, virágoknak szép virága: Honnét orczád írgasága, kit imád menylokasága? Add &c.

Erőd, s' szépfeged, távozott, nem csudálom. Izzin el hagyott; Mert a' halál így fonnyasztott, s' mint cserepet meg ízarasztott. &c.

Mind ezeket én érettem, vetted fel ó én életem, Hogy már vig orczád nézheflem, engedd édes reménfegem. Add &c.

Ez te nagy kin-ízenvedéfed, mutattya te kegyefleged; Melyből ízedek lépes mézet, s' maradandó édeffeged. Add &c.

Engem bűnőft kérlek ne hadgy; s' halál rabját kinra ne adgy. Sőt midőn a' halálra mégy, karjaim közt nyugodván légy. Add &c. (64)

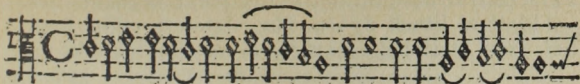
Kévánnék veled ízenvedni, s' te kerezteden meghalni. Hát ki kerezted ízereti, ő árnyékában müllyék ki. Add &c.

Illy keřerves halálodért, JESVS áldafsál kινόért, Kegyes Ísten mind ezekért, veled legyen jutalmadért. Add &c.

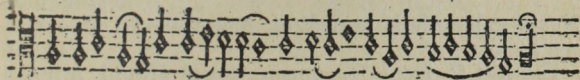
Amaz rettenetes óra, életem végső határa. Mikor lélzen ne állj hátra, JESVS életem óltára. Add &c.

Hanem mikor ki-ízőlitalz, követet hozzám bocsátalz, Akkor ott légy, s' reám vigyázz, hogy halálom ne légyen gyálz. Add JEfufom ízerelmedet, ízerelmedért meg-hóltomat. Amen.

Hymnus de S. Cruce pro Dominica Passionis.

Vexilla Regis prodeunt, fulges Crucis mysticum,

Qua vita mortem per tulit, & morte vitam pro tulit.

*Quae vulnerata, lanceae, mucrone diro, criminum:
Ut nos lavaret sordibus, manavit unda, & sanguine.
Impleta sunt, quae concinit, David fideli carmine.
Dicendo nationibus regnavit a ligno DEUS.*

*Arbor decora, & fulgida, ornata Regis purpura,
Electa digno stipite, tam sancta membra tangere.*

*Beata cujus brachiis, pretium pependit saeculi.
Statera facta corporis, tulitque praedam tartari.*

*O Crux ave spes unica, hoc Passionis tempore,
Piis adauge gratiam, reisque dele crimina.*

*Te fons salutis Trinitas, collaudet omnis spiritus,
Quibus Crucis victoriam largiris, adde praemium.
Amen. (65)*

Vexilla Regis. Nota eadem.

Királyi Záfzlók lobognak, fénlik titka Kereszt-
fának,
Kinn az élet meg-öletett, s' halálával életet
nyert.

Kit meg-febесített vala, a' bűnnek éles dárdája,
Lelkünk ízennyét hogy le-mośnád, vérrel, s' vízzel,
folyt óldalad.

Bé-tellyefedett iráfa, Dávid királynak mondása:
Népeknek ekképpen ízólván, Uralkodott Isten a' fán.

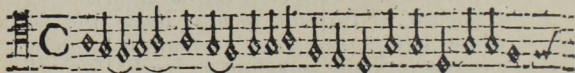
O áldott fa s' tekintetes, Királyi bárflonnyal ékes:
Választattál böcsültetni, s' illy szent tagokat illetni.

Aldott a' kinek ágára, függelfzetett világ árra.
Lél szent teltének merője, s' az Pokloknak meg-
győzője.

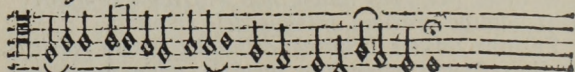
O szent Kereszt reménfegünk: üdvöz-légy mi
békefegünk,
Nevelly bennünk igazságot, meg-rontván a' gonof-
ságot.

Elő kút-fő szent Háromság, téged áldunk minden
jóság.
Szent Keresztnek győződelmét, közöld velünk ő ér-
demét. *Amen.*

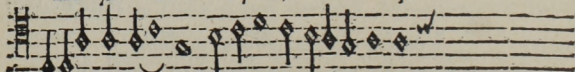
Hymnus pro Dominica Palmarum.

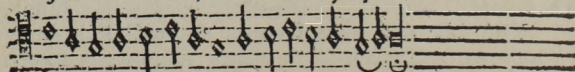
Gloria, laus, & honor tibi sit, Rex Christe Redemptor.

Cui puerile decus, promisit Hosanna pium.

Israel: es: tu Rex, Davidis, & iuclyta proles,

Nomine, qui in Domini, Rex benedicte venis. Gloria &c.

(66) *Coetus in excelsis, te laudat coelitus omnis,
Et mortalis Homo, cuncta creata simul.*

Gloria laus &c.

*Plebs Hebraea tibi cum palmis obvia venit.
Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi.
Gloria laus &c.*

*Hi tibi passuro, solvebant munia laudis,
Nos tibi regnanti pangimus ecce melos.
Gloria laus &c.*

*Hi placuere tibi, placeat devotio nostra.
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.
Gloria &c.*

Gloria Laus, et honor etc. Nota eadem.

Dicsőffleg, és dicsiret tenéked Meg-váltó Királyunk.

Kinek gyermeki szép sereg, mond édesffleges éneket.

Izraélnek te vagy Királlya, s' Dávidnak te Nemes magzattya.
Ki az Urnak nevében, jősz hozzánk dicsőfflegedben.
Dicsőf. &c.

Mennyei seregek minnyájan tégedet dicsirnek.
Dicsir emberi szózat, és minden teremtettt állat.
Dicsőf. &c.

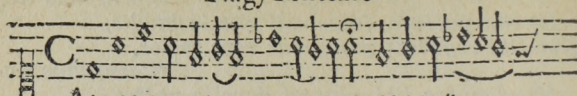
Sidóknak serege pálmákkal jővének elődbe.
Mi-is könyörgésekkel, jöttünk hozzád s' énekekkel.
Dics. &c.

Idején szenvedéfednek, im ezek téged dicsirtének,
Mert midőn menyben lakol, mi elménk énekkel hódol. Dics.

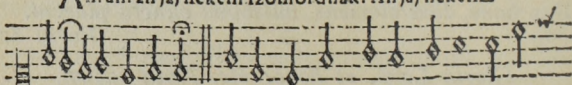
Teczflek Sidóknak éneke, im tessék mi nyelvünk zengése.
Ki vagy kegyelmes Király, ki minden jót kedvesen hall.

Dicsőffleg, és dicsiret, te-néked Meg-váltó Királyunk.
Kinek gyermeki szép sereg mond édesffleges éneket.
Amen. (67)

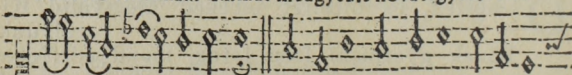
BÓLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA.
Nagy Péntekre.

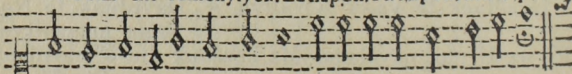
Ah! ah! ah jaj nékem szomorúnak! Ah jaj nékem,

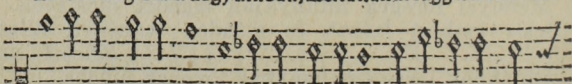
kcserves Anyának. Immár medgyek, s' hová legyek, bána-

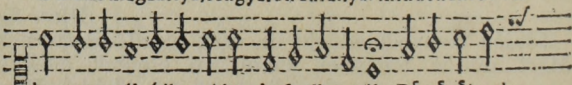
timban, kit reménylyek. Ez napon, bú napon, kin napon.

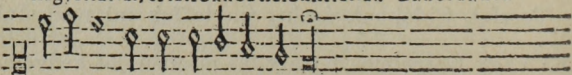
Láeván hog' Fiam nagy kinban, méltatlanúl függ kereszt-fán.

O méhē magzattya, Angyalok Királya? mindenektől el-

hagyatráttál, és' latrokhoz hasonlítatrátl. Bűnösöknek

lél csúfja, ki vagy világnak Ura.

(68) Oh! oh én drágalátos fizöltem? Mi okért aláztattál illy-képpelt? Szenvedsz ifszzonyú kinokat, Sidóktúl, és nagy átkokat. Ez napon, bú napon, kin

napon. Oh szívem vigasztaloja! lelkemnek bátoritoja! Oh egygyetlen egygyem, én minden örömem! Vigasztald szomorú Anyádat, adván nékem biztató szódat, hogy meg ne lebefedgyem, haláltúl kelevesen.

Oh fájdalmimnak ízfzonyúsága! Oh bánatimnak fzfornyú órája! Oh napok teli méreggel! Oh órák rakvák epével! Ez napon, bú napon, kin napon. Im szívem meg lebefedett, lok siráftúl meg-epedett; én Fiam éretted; azért azt cselekedd, Hogy világból veled ki-múlyyak. El-ne hadgy tőled engem, ez világon finlődnőm.

Oh Istennek minden alkotmányi, kivált-képpen Adámnak fiai! Fejenként siránkozzatok, s' velem egygyűtt bánkodgyatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Anyák sirjatok fiamon: Gyenge Szűzek Mát-kátokon, Férfiak, Afzfzonyok ti-is ó Angyalok: őltőzzetek szomorú gyázban, Egek, Hóld, Csillagok s' bánatban, Nap ne világoskodgyék, mert ma fiam kinzatik.

Ti is minden teremtetett állatok; valahol e' széles földön vattok. En velem szomorkodgyatok, és illy nagy dolgon siránkozzatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Bánkodgyatok fene-vadak: őrvényekben lakó halak: rőpőső madarak: csúfzó, máfzó csudák. Hegyek, völgyek meg indullyatok: csorgó vizek ti ne follyatok. Szakadgyatok kő-fziklák, mert ma fiamat kinzák.

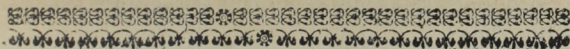
Térjete meg azért bűnös népek. Kevély, és meg keményedett szívek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Itenteknek. Ez napon, bú napon, kin napon. Mellyet a' mi váltságunkért fzenvedett, s' üdvességünkért. Tifzta szzeretetből, s' jó akarattyából: magát érettünk meg-áldozván, és keferves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk meg-bocsáffa.

Oh JESVS Istennek áldott Fia? bűnösöknek kegyes meg-vál- (69) tója. Emlekezzél kinaidról, és a' nagy epefegedről. Ez napon, bú napon, kin napon. Kiket Izenvedél Emberért, magad áldozván vétkeért, Azért könyörgéssel, és esedezéssel; engesztellyed te szent Atyádat, hogy ne nézze bűnös vőlunkat; De vegyen malafztyába, ne jussunk kárhozatra.

Siránkozzunk azért mi minnyájan, illy keřerves Urunknak halálán. Emlekezzünk kinnyairól, és az ő nagy fájdalmiról. Ez napon, bú napon, kin napon. Nézzünk keřergő Annyára, s' kerelztfán függő fiára: mennyei Királyra, Szűzek virágára; Hogy bóldogságában juthassunk, midőn e' világból ki-múlunk. Légyen Izőlzőllónk mennyben szent Attya előtt.

A M E N. (70)

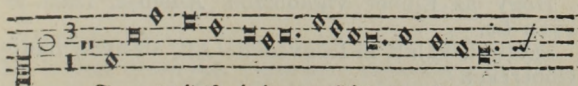

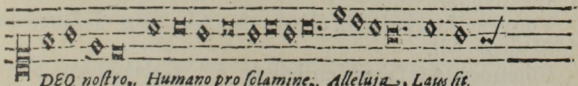
CANTVS

DE RESVRRECTIONE DOMINI.

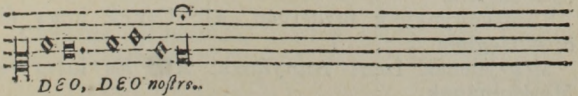
Hufvéti Enekek.

Surrexit Christus hodie. Alleluja, Laus sit DEO.

DEO nostro, Humano pro scelamine, Alleluja, Laus sit.

DEO, DEO nostro.

Mortem qui passus pridie. All. Miserrimo pro homine. All.

Mulieres ad tumulum. All. Dona ferunt aromatum. All.

Album cernentes Angelum. All. Annuntiantem gaudium. All.

Mulieres o tremulae. All. In Galileam pergite. All.

Discipulis hoc dicite, All. Quod surrexit Rex gloriæ. All.

Apparuit primo Matri, All. Post Magdalenæ dolenti. All.

Petro de-hinc, & caeteris, All. Apparuit Apostolis. All.

In hoc Paschali gaudio, All. Benedicamus Domino. All.

Laudetur Sancta Trinitas, All. DEO dicamus gratias. All. Laus &c. (71)

Surrexit Christus hodie. Nota eadem.

FEl-támadt Christus ez napon. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Hogy az Ember vigadozzon. Alleluja. Hálá legyen &c.

Szörnyű halált ki szenvedett; All. Váltván bűnös embereket.

Sz. Afzszonyok koporfohoz. All. Visznek. kenetet Christushoz.

Fényes Angyalt űk látának: All. Vig örömet is hallának. All.

Félelmes Afzszony emberek, All. Galileában menyetek. All.

Tanitványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy él dicsőfűegben.

Meg-jelenék szent Annyának, All. Es keűerves Magdolnának.

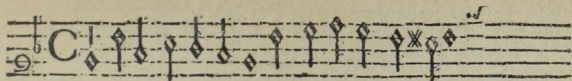
Az után jelent Péternek: All. S' több Apostol hiveinek. All.

Ez Hűlvéti vig örűmben, All. Dicsirjűk Istent lelkűnkben.

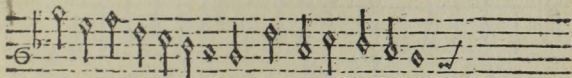
Dicsőfűeg Sz. Háromságnak, Allel. Hálát adgyunk mi Urunknak. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Amen.

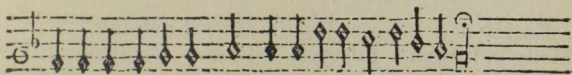
M A S R E G I É N E K.

+ C Hristus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá.

Es kiket ő szerete, menyorságba fel-vive.

Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Sz-halálával.

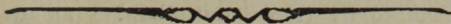
Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada:
Ma-is őtet dicsirjük, vigaságos énekekkel. Ur Isten
meg: (72)

Szálla-alá poklokra, jókat szabadítani,
Gonofzokat ott hadni, nagy kinokat vallani. Ur
Isten:

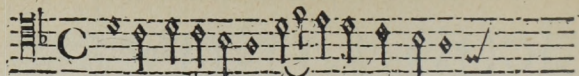
Koporlóban fekűvék harmincz-hat óráiglan,
Az után fel-támada, kit fel-költe szent Attya. Ur
Isten &c.

Christus fel-támada, nekünk példát úgy hagyta:
Hogy mi-is fel-tamadgyunk, véle őszve vigadgyunk.
Ur Isten:

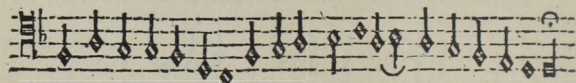
O kegyes Szűz MARIA, te mennyei szép róla;
Kérjed te szent Fiadat, üdvözcse lelkűnket. Ur
Isten meg-váltá mind e' világot, szent halálával.
Amen.

Azon Eneknek. Második nótája.

Christus fel-támadá, Irgalmaz mi-nékünk,

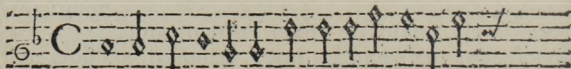

Mi bűnünket el-mosá. Dicsíret Istennek. Űdvőz lég MARIA.

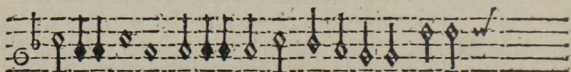
Es kiket ő ízerete, Irgalmaz mi-nékünk,
Meny-országban fel-vivé. Dicsíret Istennek, Űdvőz
légy &c.

Mindenható Ur Isten &c. (73)

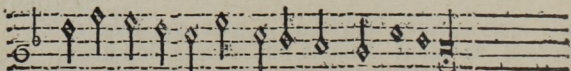
Harmadik nótája. Processiókorra való.

Christus fel-támadá, mi bűnünket el-mosá.

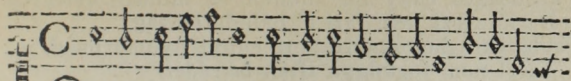
Kyrie eleison, Kyrie eleison énekellyünk. JESVS

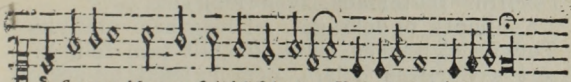
Christust mi imádgjuk. Űdvőz lég-SZÜZ MARIA.

Es kiket ő ízerete, Meny-országban fel-vive. K. E.
Mindenható Ur Isten halottaiból fel-támadá. K. E.
Ma-is őtet dicsirjük &c.

Negyedik nótája.

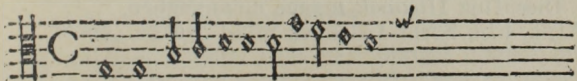
Christus fel-rámada, mi bűnünket el-mosá, Es kiker.

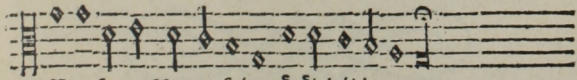
ő szerete, Menyországba fel-vive. Kyriclejfon Alleluja,

Mindenható Ur Isten &c. (74)

M A S R E G I E N E K.

+ Christus fel-rámada, igazságunkra,

Utat szerze Menyországra örök boldogsagra.

Az első Atyánkban mind bűnben esénk;
Az Istennek jó kedvéből ottan el ki esénk.

De a' Christus JESVS kedvében ejte,
Emberré lőn, és a' bűnnek ottan véget vete,

Mind e' világ terhét vállára vevé,
A' hatalmas Atya Istent, értünk meg-követé.

Eördögnek hatalma vala mi rajtunk.
Mert mind az első emberrel, az almában ettünk.

Mind az alma miatt fogunk meg-váfelek;
Reánk szálla a' nagy bűnért minden keferűség.

Gyűlölfeg, irigyfeg, minden kevélyfeg,
Fáradságos nagy sok munka, és minden betegfeg.

De lám ezt nem érti a' háládatlanság,
Emberekre honnan izállott ennyi nyomoruság.

Azért nem fogadgya Isten be'zédét,
Jóra intő szent igéjét Christus údvőffegét.

Christus fel-támada, igen kiáltjuk;
De a' bűnnek undokságát, mi meg nem utálljuk.

Tudván a' bűnben élünk, semmit nem félünk:
Azért a Christus halála, nem használ mi-nékünk.

(75)

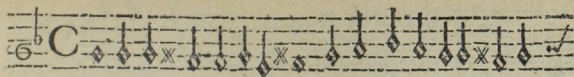
Támadgyunk fel azért undok bűnűnkből;
Ki miatt ki rekesztettünk örök dicsőffegből.

Vegyűk nagy jó kedvei, Christus jó vóltát,
Atya Isten előtt való, kedves áldozattyát.

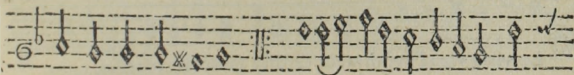
Dicsőffeg Istennek magas mennyegben.
Atya, Fiú, Szent Léleknek mind örökké. *Amen.*

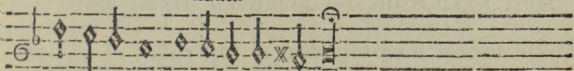
M A S R E G I É N E K.

Fel-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk,
E' szent napon isáldanunk, Az Angyalokkal imádnunk,

Ur Christust dicsirünk, R. Enkelvén bűncinket kőn-
mint Urunkat félnünk.

nyebbirenünk, és ő benne biznunk.

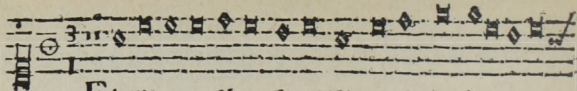
A' földben minden gyökerek, fáknak bimbói terjednek, mezők meg-zöldülnek. Egi madarak zengenek, fákon vigan énekelnek, szárnyokon röpdőfnek. R. Minden füvek illatozván gyönyörködtetnek, dicsiretre intnek.

Most azért kerelztyén lélek, örvendezz a' nagy Istennek, édes Teremtődnek. (Mert nem vagy rabja a' bűnnek, köteliben álnok teltnék, s' a' csalárd ördögnek.) R. Kit dicsirnek a' nap, és hód, égi feregek, a' mennyei Szentek. (76)

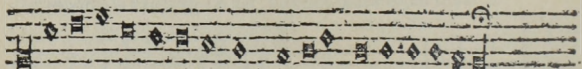
Fel-támadt mert ő igazán. Angyalát küldé el nyilván, űl Istennek jóbján. Tanítványival vigadván, meg-jelent Galileában, Pétert vigasztalván. R. Örvendezz ha vóltál bűnért sokszor írásban, alázatoságban.

Dicsiret légyen Istennek, életet ki nyert népének, s' az bűnös embernek. Részeltette az egekkel, minden lakó helyeivel, s' gyönyörűségivel. R. Jóvaival látogatta, s' gazdagította, téréfét kívánnyá, Amen.

M A S R E G I E N E K.

F é n l i k a z n a p f é n y e s s é g g e l. Z e n g a z é g n á g' d i c s i r e t t e l.

E z v i l á g v i g a d ö r ö m m e l. Ö r d ű p ö k o l s e t t e g é s s e l.

Mert a' Chríftus fel-támadván. Halál ereit meg-
rontván,
Pokol torkát meg-tapodta, a' foglyokat el ki-hozta.

Koporfóban temetteték. Vitézektől őrizteték;
De Attyától fel-költeték, s' halál töle meg-győzeték.

Meg-mentet minket pokoltúl, és a' lelki ellenfégtől,
Mert fel-támadt a' halálból; mint meg-mondatott
Angyaltól.

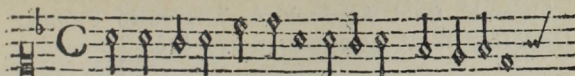
Meg holt vala bűneinkért; fel-támadt igalságun-
kért;
Hogy mi is véle támadgyunk, s' az örök életre
jussunk.

Ez Húsvéti Innepekben, dicsirjük Iftent lelkünk-
ben,
Mert a' Chríftus nagy örömben, fel-támadt dicsőült
teltben.

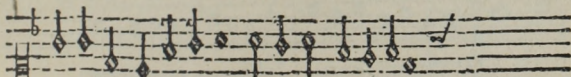
Chríftus ki vagy mi Királyunk, hozzád kívánko-
zik szívünk.
Hogy néked buzgó éneket, mondhattunk és dicsi-
retet. (77)

Hálákat adunk te-néked, ki poklot, s' halált meg-
győzéd,
Uralkodol szent Atyáddal, egygyütt, s' az Vigasz-
talóval. Amen.

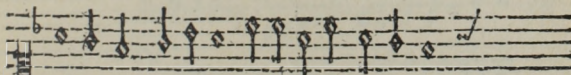
M A S R E G I E N E K.

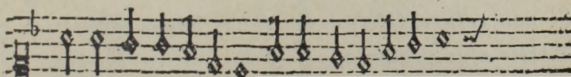
Christus Halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kőőzé,

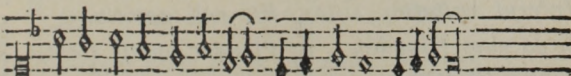
Poklokat el-pusztíta, Aryákat szabadíta.

Már mi mind örüllünk, az átokban kik voltunk,

Christus meg-békéltetett, áldott Atya Istenel,

magát értünk áldozván. Kyrie eleison, Alleluja.

Szintén piros hajnalban Isteni méltóságban,
Fel-kele mint Oroszlán, poklok kapuit rontván.
Már &c.

A' Szomorú Máriák, keneteket hozának,
Az Angyal meg-jelenté, hogy JESVS él hirdeté.
Már &c. (78)

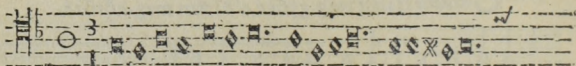
Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla,
Azokat nem engedé, hogy Mária illetné. Már mi &c.
Tanítványimnak mond-meg, hogy im élek je-
lencs-meg.

Galilaeában menvén meg-látnak dicsőfflegben.

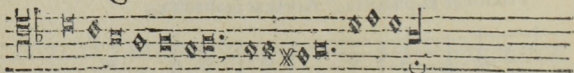
Már &c.

Teremtő szent Atyának, és Meg-váltó Fiúnak,
Dicsőffleg szent Léleknek az egy örök Istennek.

Már mi &c.

Resurgente Domino, Jubilemus, exultemus,

Qui pendit in ligno, Jubilemus, exultemus.

*Si non resurrexisset,
Mortis ejus praemia,
Ejus Resurrectio,
Inferni vastatio,
Ergo cum tripudio,
Gloria sit aeterno,
Simul, ac Paraclyto,*

Jubilemus, Exultemus.

*Reus homo mansisset,
Sunt nostra solatia.
Est mortis destructio,
Est poli apertio.
Plaudat omnis Cantio.
Patri, atque Filio.
DEO uni, & Trino.*

Jubilemus, Exultemus.

Resurgente Domino. Nota ut supra.

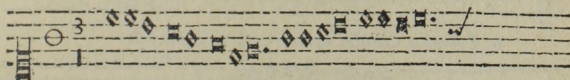
VRnak fel-támadásán, Eörvendezzünk, és vigad-
gyunk.

Ki meg-hala Kereszt-fán. Eörvendezzünk és vi-
gadgyunk.

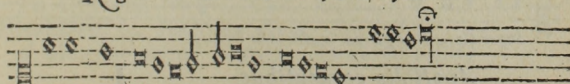
Ha fel nem támadt volna, örv: Mi mind el-vesz-
tünk volna, örv:
Halálának érdeme, örv: Lőn népének öröme, örv:

Az ő fel támadáfa, őrv: Lőn vétkünknek romláfa,
 őrv:
 A' pokol el-rontaték, őrv: Menyország meg-nyitta-
 ték, őrv: (79)
 Vigan énekellyetek, őrv: Nagyok, és kicsindedek,
 őrvén:
 Aldott légy Atya Isten, őrv: Szent Fiaddal men-
 nyegben, őrv:
 Egygyütt a' szent Lélekkel, őrv: Mindörökkön örök-
 ké. őrv: *Amen.*

Antiphona Paschalis ad B. V.

Regina Cæli laetare, Alleluja, Alleluja.

Quia quem meruisti portare. Alleluja, Alleluja.

Resurrexit sicut dixit. Alleluja, Alleluja.
Ora pro nobis DEVM. Alleluja, Alleluja.

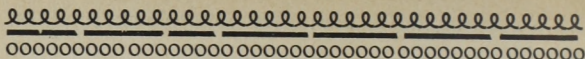
Regina Coeli. Nota. O gloriosa Virginum.

M Enynek Királyné Afzfzonya, örűly szép Szűz.
 Alleluja.

Mert, kit méhedben hordozni méltó vóltál.
 Alleluja.

A' mint meg-mondotta vala, fel-támadott.
 Alleluja.

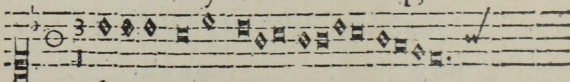
Imádgý Istent hogy le-mossa bűneinket. Alleluja.
 (80)

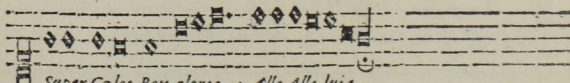
CANTVS

DE ASCENSIONE DOMINI

Vr Menybe meneteli napjára.

Ascendit Christus hodie. Alleluja, Alleluja.

Saper Caelos Rex gloria. Alle Alle luja.

Apostolis cernentibus.
 Et Angelis dicentibus.
 Viri quid admiramini?
 Coelumque contemplamini?
 Hic qui ascendit coelitus,
 Sic descendet humanitus.
 Captivitatem captivam,
 Ad coeli duxit patriam.
 Praeparavit nobis viam,
 Dum ascendit ad gloriam.
 Galilaei aspiciate.
 Et in Domino plaudite.
 Ergo nunc cum tripudio,
 Benedicamus Domino.
 Laudetur Sancta Trinitas,
 DEO dicamus gratias.

Alleluja, Alleluja.

Ascendit Christus. Nota ut supra.

A'Christus Menybe fel-méne. Alleluja, Alleluja.

A' Mennyei dicsőffegre. Alleluja, Alleluja.

Láttokra Apostoloknak, All:

Kiknek Angyalok mondának, Al:

Férfiak mit csudálkoztok? All:

s' Egbe nézvén álmélkodtok? All:

Ez a' mint Menybe fel-mene, All:

Ugy jó ílmét ítéletre All:

Fogva vivé a' fogságot, All:

Adván néki bódogságot. All:

Minékünk is utat ízerze, All:

Teltbe menvén dicsőffegre. All:

Már az Urban örvengyetek, All:

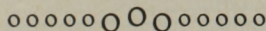
Ti Galilaea-béliek. All:

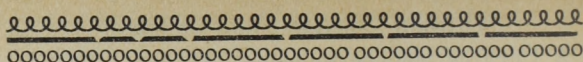
Ezen mi-is örvendezzünk, All:

Es Istennek énekellyünk. All:

Dicsőffeg íz. Háromságnak, Al:

s' Menybe ment Király Urunknak: (81)

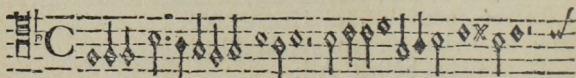

CANTVS

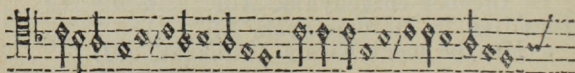
de

SPIRITV SANCTO

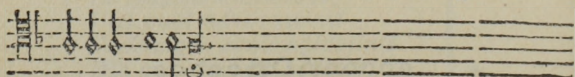
Pünkösti Enekek.

Spiritus Sancti gratia, Apostolorum, peccata,

Replevit sua §: gratia; donans linguarum §: genera,

linguarum genera.

*Misit per mundi clymata, fari verbi potentia.
Ut praedicarent nuntium gratiae, variis linguis
omnis creaturae, &c.*

*Dicens eis. Accipite Spiritum Sanctum hodie.
Qui vos docebit §: omnia, futura, atque praesen-
tia &c.*

*Dicens eis. Quando steteritis, coram Regibus, &
Dynastis.
Nihil sitis solliciti, quomodo, aut quid loquamini, &c.*

*Dabitur vobis in illa hora, DEI virtus, & sapientia.
Qua replebit vestra desideria, sua virtute §. divina,
&c. (82)*

*Spiritum Sanctum misit hodie, ab aetheris Rex
gloriae.
Huic canamus melos laetitiae, plaudat, & omne de-
cus harmoniae &c.*

*Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino.
Laudetur Sancta §: Trinitas, DEO dicamus §: gra-
tias &c. Amen.*

Spiritus S. Gratia. Nota eadem.

A'Sz. Léleknek kegyelme, Apostolokat bé-tölte.
Az ő menyeyi kegyelmességével, áldván őket
külömb-féle nyelvekkel. Külömb-féle nyelvekkel.

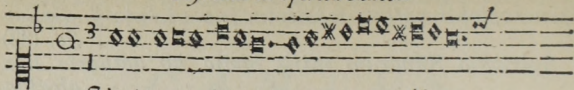
Küldé őket e' széles világra, ő Isteni hatalma-
sága. Hirdetésere Evangeliumnak, s' tanítására
Emberi állatnak. Emberi ál: &c.

Monda nékik. Imé vegyétek, e' mái napon a' Szent
Lelket. A' ki mindent meg-jelent ti-néktek; az el-
múlt dolgokat, és jövendőket; &c.

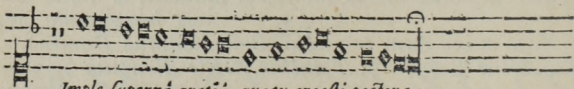
Mondván nékik: Midőn vitettek, Királyokhoz, és
Fejedelmekhez. Akkor ne legyetek szorgalmatosok;
miképpen, avagy mit kellyen szólnotok, mit &c.

Mert ugyan azon órában, az én Menyeyi Szent
Atyámtól, Adatik Sz. Lélek bölcsesége, kit meg nem
győzhet emberi elzefleg. &c.

Azért néki nagy lelki örömmel; Adgyunk hálát
vig énekekkel. Dicsirteffek a' dicső Szent Három-
ság, kinél vagyon amaz örök bódogság. &c. Amen.

Hymnus de Spiritu Sancto.

Veni Creator Spiritus, mentes tuorum visita;

Imple supernâ gratiâ, quatu creasti pectora,

(83) *Qui diceris Paraclytus, Altissimi donum DEI:
Fons vivus, ignis, charitas, & spiritalis unctio.*

*Tu septiformis munere, digitus paternae dexteræ;
Tu rite promissum Patris, sermone ditans guttura.*

*Accende lumen sensibus; Infunde amorem cor-
dibus,*

Infirma nostri corporis, virtute firmans perpeti.

*Hostem repellas longius, Pacemque dones pro-
tinus.*

Ductore sic te praevio, vitemus omne noxium.

*Per te sciamus da Patrem; Noscamus atque Fi-
lium,*

Teque utriusque Spiritum, credamus omni tempore.

*DEO Patri sit gloria, & Filio qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclyto, in saeculorum saecula.*

Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

Jöj-el Szent Lélek Istenünk, látogasd-meg ferűtt
lelkünk.

Malasztoddal töles-bé szivünk, kiket teremtel, s'
légy bennünk.

Te vagy mi vigasztalásunk, Isteni nagy ajándé-
kunk,

Elő kút, tűz, Izeretetünk, lelünk febére kenetünk.
Te két féle adománya, vagy Isten jóbjának úja,
Atyától meg-ígért javunk, vagy, s' torkunkban ékes
Izavunk.

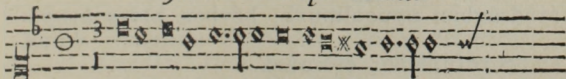
Sötét érzékenységünket, világoficsd-meg Izivün-
ket,
Gerjezd-fel Izeretetünket, erőficsd gyengeségünket.
űzd melfize ellenfegünket, és add meg békeségün-
ket.

Hogy te lévén mi vezérünk, minden büntől mentek
legyünk.

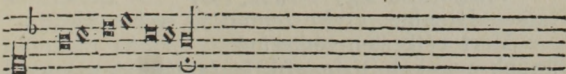
Te általad a' Izent Atyát tudhassuk, s' az ő Izent
Fiát:
Téged azok lehelléset, hidgyünk, s' menyből el-kül-
déset.

Dicsirteffél Atya Isten, fel-támadott Fiu Isten.
Te is Szent Lélek Ur Isten, most, és mind örökké
amen (81)

Hymnus 2-dus de Spiritu Sancto.

Veni Sancte Spiritus, & emitte calitus,

Lucis tuae radium.

*Veni Pater pauperum, Veni dator munerum; Veni
lumen cordium.*

*Consolator optime; Dulcis hospes animae: dulce
refrigerium.*

*In labore requies; in aestu temperies; in fletu
solatium.*

O Lux beatissima, reple cordis intima, tuorum fidelium,

Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.

Lava quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.

Flecte quod est rigidum; fove quod est frigidum; rege quod est devium.

Da tuis fidelibus, in te confidentibus, sacrum septenarium.

Da virtutis meritum. Da salutis exitum; da perenne gaudium. Amen.

Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

Iőj-el Szent Lélek Isten, s' erezd reánk tellyesen,
Menyből fényeslegedet.

Jőj el árvák gyámola; Jőj vak szivünk orvosa,
Ozd-ki égi kincsedet.

O kegyes Vigasztalónk, testi lelki táplálónk;
Erezzük bőszegedet.

Fáradságban nyugalmunk; hévben hives árnyé-
kunk,

Sirásunkban örömünk.

Oh dicső nap, hiveid szivők minden részzeit,
Világosítsd légy velünk. (85)

Nincsen Istenünk kívül, semmi jó ember körül,
Mert vétkezten-vétkezünk.

Bűnünk mocskát tisztogasd, szarazságunk áztogasd.
Gyógyítsd a' lebbetteket.

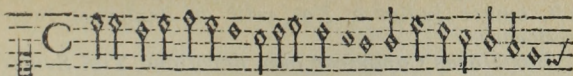
Roncs kemény nyakunk agyát. Lágyogasd szivünk
fagyát.

s' téricsd tévelyedteket.

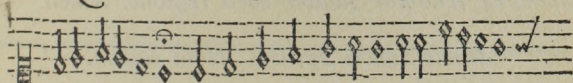
Engedd hű szolgáidnak, kik csak téged ohajtnak,
Hétszerezs kegyelmedet.

Add jó tétünk érdemét, boldogítsd éltünk végét,
Add az örök életet. *Amen.*

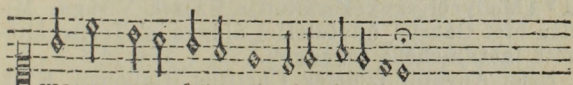
Hymnus 3-us de Spiritu S.

Nobis Sancti Spiritus gratia sit data; De qua Virgo Virginum

fuit obumbrata, Cum per Sanctum Angelum, fuit salutata:

VERBUM CARO factum est. Virgo fecundata.

De MARIA Virgine, Christus fuit natus. Crucifixus, mortuus, atque tumulatus. Resurgens discipulis fuit demonstratus, Et ipsis cernentibus in Coelos levatus.

Suum Sanctum Spiritum, DEUS delegavit; In die Pentecostes suos confortavit. Et de linguis igneis, ipsos inflammavit, Relinquere orphanos eos denegavit. (86)

Septiformem gratiam, omnes acceperunt: Quare idiomatica cuncta cognoverunt, Ad diversa clymata mundi, recesserunt, Fidemque Catholicam deprædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, Donum DEI, Charitas, fons vivificatus. Spiritualis unctio, ignis inflammatus, Septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextrae DEI digitus, virtus spiritualis, Nos defendat, eruat, ab omnibus malis, Ut nobis non noceat. Daemon infernalis, Protegat, & nutriat foveat sub alis.

Spiritus Paraclitus nos velit juvare, Gressus nostros regere, & illuminare, Ut cum DEUS venerit, omnes judicare, Nos velit ad dexteram suam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, Tibi Sancte Spiritus pia ratione, Dicimus, ut visites inspiratione, Et fruamur jugiter coeli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritus. Nota eadem.

MI-nékünk adattaffék Szent Lélek malafztya, Mellyről árnyékoztatott, a' Szűzek Virága; Mí-dön őtet Gábriel üdvözléffel áldgya, s' Teltbe őltő-zött Igét, méhébe fogadgya.

Szűz Anyától születék Christus iftállóban, Kint, és halált fzenvedvén, fekvék koporlóban, Es magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanítványi láttára méne meny-orfzágban.

Pűnkűst napján Szent Lelkét Isten el-kűldötte, Az Apostolok fzivét meg-erűffitette. Tűzes nyelvekkel őket fel-is gerjesztette. s' Hogy árván maradgyanak, azt meg nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, Azért minden nyelveket által-érthetének, Világnak külbmb külbmb részére menének, s' Egy köszönfeges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott Vigafztaló dicső szent Léleknek, Isten ajándékának, kút fő s' fzeretnek, Drága lelki ketnek, meg-gyúladott tűznek, Hétfzeres adomány-nak, s' nemes fzerelemnek. (87)

Isten jób keze úja ereje segicsen, Minden-némű gonofztól kegyeffen meg-mencsen, s' Hogy a' kegyetlen őrdög, minket meg ne ferszen, Táplállyon, őltalmazzon, s' fzarnya alá rejcsen.

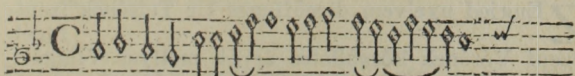
Vigafztaló Szent Lélek minket gyámolicson, Utunkat vezérellye, s' meg-világoficsen: Hogy min-

ket ítéletkor az Isten meg-fzánnyon, Es az ő jóbjá felé kedvesen szólícsón.

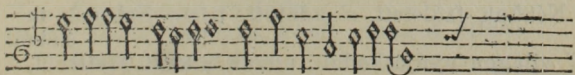
Ez el-rendelt órákat ajítatósággal, Néked mond-gyuk Szent Lélek, lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogáts lelki sugallással, s' Mind örökké él-hefsünk Menyben vigasággal. *Amen.*

IN SOLEMNITATÉ CORPORIS CHRISTI VR NAPI PROCESSIONA.

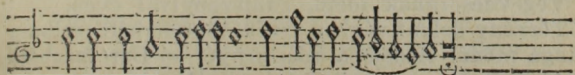
Hymnus D. Thomae Aquinatis.

Pange lingua glóri o sī, Corporis my ste rium.

Sanguinisq, pre tiosi, quem in mundi pretium,

Fructus ventris generosi, Rex effudit gen - tium.

(88) *Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus, sparso Verbi semine, Sui moras incolatus, miro clausit ordine.*

In supremæ nocte coenæ, recumbens cum fratribus, Observata lege plene, cibus in legalibus, Cibus turbae duodenæ, se dat suis manibus.

Verbum Caro, panem verum, verbo carnem efficit, Fitque Sanguis Christi, merum; etsi sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit,

Tantum ergo Sacramentum, veneremur cernui, Et antiquum documentum, novo cedat ritui, Praestet fides supplementum, sensuum defectui.

Genitori, Genitoque, laus, & jubilatio: Salus, honor, virtus quoque sit, & benedictio, Procedenti ab utroque compar sit laudatio. Amen.

Pange lingua gloriosi. Nota eadem.

Z Engjed nyelvem dicsőffeges Ur Testének szent-
ségét,
Szent Vérének böcsülletes árrát, mellyet Világért,
Nemes Virág, Szűznek tisztes magva, Királyunk le-
tett.

Nékünk született, s' adatott, tiszta Szűznek mé-
héből.

E' világon nyájaskodott, adván magát Mesterül,
Lakásának véget szabott, csudálatos rendéből.

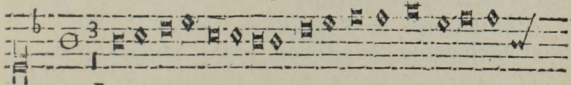
Vég-Vacsorának idein, Tanítványival éven,
s' Törvény dolgát véghez vivén, törvénybéli ételben,
Maga magát eledelben adá, kenyér, s' Bor szinben.

A' Test Ige, kenyért Testé igével változtatta.
A' bort pedig szent Vérévé. Erzékenység eztet
hogy-ha
Meg nem fogja, elég erre Hitnek vastagitáfa.

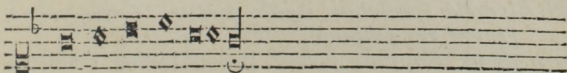
Azért ez illy nagy szentleget, le-borulván imád-
gyuk,
Es a' régi jelenleget, Uj törvényre, nevellyük,
s' Gyarló érzékenséğünket, Hitünk alá holdicsuk.

A' Nemzőnek, s' Nemzettetnek, dicsiret. és tisz-
teffég,
Áldás, öröm mind kettőnek, áldomás, és dicsőffég.
Mind kettőtől eredőnek, egyenlő tiszteletfég. Amen.
(89)

Prosa D. Thomæ Aquin. de SS. Sacramento.

Lauda Sion Salvatorem, Lauda Ducem, & Pastorem.

In Hymnis, & Canticis.

Quantum potes, tantum aude, quia major omni
laude;

Nec laudare sufficis.

Laudis thema specialis, Panis vivus, & vitalis,

Hodie proponitur.

*Quem in Sacrae mensae Coenae, turbae Fratrum
duodenae,*

Datum non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonora, sit jucunda, & decora,

Mentis jubilatio.

*Dies enim solemnis agitur. In qua mensae primo
recolitur,*

Hujus institutio.

*In hac mensa novi Regis; Novum Pascha, Novae
Legis:*

Phase vetus terminat.

Vetustatem novitas; Vmbram fugat Veritas.

Noctem Lux eliminat.

*Quod in Coena Christus gessit, faciendum hoc
expressit,*

In sui memoriam.

*Docti sacris institutis. Panem, Vinum, in salutis,
Consecramus Hostiam.*

*Dogma datur Christianis. Quod in Carnem transit
Panis,*

Et Vinum, in Sanguinem. (90)

*Quod non capis, quod non vides, Animosa firmat
Fides,*

Praeter rerum ordinem.

*Sub diversis speciebus, signis tantum, & non rebus,
Latent res eximiae.*

*Caro cibus, Sanguis potus. Manet tamen Christus
totus,*

Sub utraque specie.

*A fumente, non concisus, non confractus, non divisus,
Integer accipitur.*

*Sumit unus, sumunt mille. Quantum isti tantum ille,
Nec sumptus consumitur.*

*Sumunt boni, sumunt mali. Sorte tamen inaequali,
Vitae, vel interitus.*

*Mors est malis, vita bonis: Vide paris sumptionis,
Quam fit dispar exitus.*

*Fracto demum Sacramento. Ne vacilles sed me-
mento.*

*Tantum esse sub fragmento; quantum toto te-
gitur.*

*Nulla rei fit scissura. Signi tantum fit fractura,
Qua nec status, nec statura, signati minuitur.*

*Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum,
 Vere panis filiorum, non mittendus canibus.
 In figuris praesignatur. Cum Isaac immolatur;
 Agnus Paschae deputatur; Datur Manna Pa-
 tribus.
 Bone Pastor panis vere, JESU nostri miserere.
 Tu nos pasce nos tuere; Tu nos bona fac videre.
 In terra viventium.
 Tu qui cuncta scis, & vales. Qui nos pascis hic
 mortales.
 Tuos ibi commensales, cohaeredes, & sodales, Fac
 Sanctorum civium. Amen.*

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

Dicsird Sion Meg-váltódat, Vezéredet, Páfztoro-
 dat,

Vig fzível, és fízózzattal.

A' mint lehet, úgy tízttellyed; Mert csekélyebb min-
 den ügyed,

Ennek tíztteletinél. (91)

Ez áldásban fel-tőtt ezélunk, Első, s' éltető kenye-
 rünk,

Ez napon helyhezttetik.

Mellyet Vég-Vacsorán éven, Tanítványinak tőrdel-
 vén,

Adott Urunk, el-hittük.

Tellyes légyen, hangos légyen; Vig, és tízttoteles
 légyen,

Lelki őrvendezésünk.

Mert e' nap, nagy Innep napja. Melly első napját
 állattya,

E' Szentfeg fzerzetinek.

Ez afztálnál, új Királynak, új Húfvéttya. O tar-
 tásnak.

Husvéttyát, el-fogyattya.

A' régiséget az újság; Az árnyékot; az igazság,
Az éjt, nap el-olzlattya.

A' mit Urunk cselekedett; mi is cselekedgyük intet,
Szent emlekezetire.

Szent Izerzetből meg-tanulván, kenyeret, és bort
meg-áldván,

Vegyük üdvességünkre;
Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' Kenyér Testé
válik,

s' a' Bor, Christus vérévé.

A' mit nem lácz, s' meg nem foghacz, erős hit azt
gyámolicsa,

Termélfzetnek fölötte.

Külbmb-féle fzinek alatt; Jelek, s' nem állatok alatt,
Drága dolgok rejtetnek.

A' Test étel, a' Vér ital; De a' Christus épfegeben
áll,

Mind egy, s' mind két fzin alatt.

Az évöktől fzegetetlen, olzlatatlan, törtetetlen,
Vétettetik egézfzzen.

Vefzi egy, és vefzi ezer. De annyit egy, mennyit
ezer:

Az évés sem fogyattya.

Mind jók; s' mind gonolozok éfzik. De ellenző forsát
véfzik,

Eltekre vagy vefztekre.

Amott élet; imitt halál. Nézd melly ellenző forfban
áll,

Azon ételnek vége. (92)

Meg-törtetvén a' fzent Oltya, Ne tántorogj a' Hit
tartya,

Hogy annyi van egy morsában, mennyi egézfz
épfegeben,

Allattyában törhetetlen Tördelés van csak a' fzin-
ben,

Mellyel fzin alatt lévőben, nem efik fogyatkozás.

Imé Angyalok kenyere; Embereknek lőn étele,
 Bizony fiaknak étele; Ebeknek nem vetendő.
 Példáztatott ó példákban, Isáknak áldozattyában,
 Es az Húfvéti Bárányban, s' égből szállott Manná-
 ban.

Te jó Páfztor bizony étkünk. JESVS légy kegyel-
 meffégünk,
 Fel-nevelőnk, meg őrizőnk; minden jókat meg-
 adandónk

Az élőknék földében.

Te ki mindent tudcz, s' mivelhecz; ki minket e' föl-
 dőn éltecz,

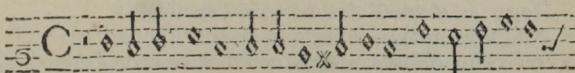
Menyben alztalodhoz űltels, s' örökös tárfokká
 tétels.

Szentid között könyörgünk. *Amen.* Alleluja.

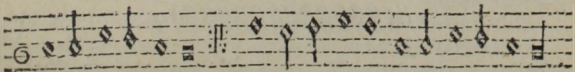
DE SANCTISSIMO EVCHA- RISTIAE SACRAMENTO.

A' szent Oltári Szentségről.

*Hymnus D. Thomae Aquin. Adoro te devote
 latens &c.*

Imádlak téged el-rejtett Istenfég, Ez szinck alatt

jelen lévő felfég. Ez szinck alatt jelen lévő felfég.

(93) Im fzivem néked adgya magát rabúl,
Melly rólad elmélkedvén, majd el-ájúl. Melly rólad
&c.

Szem, fzáj, iz, illetés, itt meg-csalatnak.
Bátran hifzem a' mit fűleim hálnak. Bátran hifzem
&c.

Hifzem, a' miket az Isten Fia mond;
Mert egyedül, csak ez Ige, fzol bizont. Mert egyed.
&c.

Mind-az-által, mind kettőt hifzem, s' vallom,
Es a' mit kért, a' jo Lator, kívánom. Es a' mit &c.
Sebeidet, mint Tamás nem fzemlélem;
De Istenfégedet hirdetem, s' félem. De Istenfégedet
&c.

Add hogy ennél-is inkább hiheffelek,
S' téged reménlvén, inkább fzereffelek. S' téged &c.

Ur halálának emlekeztetője,
Elő kenyér, éh ember éltetője. Elő kenyér &c.

Engedd hogy lelkem belőled élheffen,
S' Edeffeket csak benned érezheffen. Edeffeket &c.

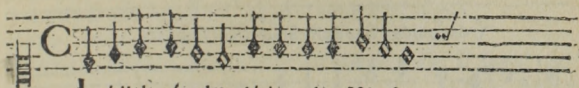
O kegyes Pelikán, drága JESVSom,
Szent Véreddel mofd-el fertelmes mocskom. Szent
&c.

Mellyből egy csöp elég el-mosására,
E' világ bűnének, s' meg-váltására. E' világ &c.

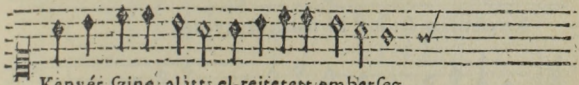
Oh JESVS, kit most fedél alatt nézek,
Rélzesültets abban, a' mit éhezek. Rélzesültets &c.

Hogy én fzinről fzinre láffalak téged;
S örökkön örökké áldgyam fzent neved.
S' örökkön örökké áldgyam fzent neved. Amen. (94)

o(\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$)o

*Idem. Adoro te.**Ad Elevationem S. Hostiae.*

Imádlak tégedet láthatatlan Istenfég,

Kényér szine alatt; el-rejtetett emberfég,

Noha itt létedet; meg-nézapasztallga; emberi érzékenfég,

Isteni erődöt el-rejted a' Kereszt-fán;
 Tefti gyarlóságnak homályával bé-fogván,
 Itt-is Szent Teftedet el-rejted, kenyérnek szine alatt
 mutatván.

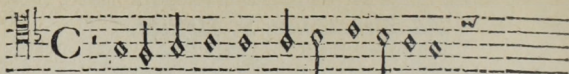
Noha szent Tamással febed helyét nem látom,
 Uram, igaz hittel, jelen létedet vallom.
 Tarcs-meg e' vallásban, és te sz. szinedet, add ból-
 dogúl meg-látnom.

Ad Elevationem Sacri Calicis.

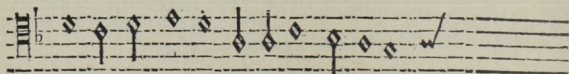
Váltságomnak árra száratt szivem ereje,
 En bűnös lelkemnek meg tisztító földője.
 Szomjú, s' fáradt lelkem meg-vigasztaloja, üdves-
 legem záloga.

Részegics-meg engem, Uram szent Pohároddal.
 Olesd-el én szivemnek gonosz lángját boroddal,
 Sz. Véred pecsétét (miként Ægyiptomban) vesd
 szivem ajtajára. A. (95)

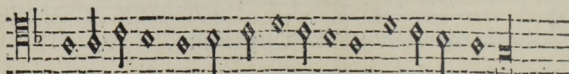
R E G I E N E K.

Üdvöz-légy Sz. Telt, Szűz-Mária ki születél,

Kereszt-fán értünk ki halált szenvedél,

Atyáddal-is minket meg-békéltetél. Imádunk téged.

Üdvöz-légy JESVS Christusnak szent Vére.
 Ki bűneinknek lél el-törölő bére.
 Es mi lelkünknek büszkes érdeme. Imádunk téged.
 Itt jelen vagy, az Istennek Fia.
 Itt jelen vagy, Emberek Váltója.
 Itt jelen vagy, igaz Isten volta. A' Christus JE-
 SVS,

Itt jelen vagy, mi édes Teremtőnk.
 Itt jelen vagy, mi hiú Közbe-járónk.
 Itt jelen vagy, lelki vigasztalónk. A' Christus
 JESVS.

Itt jelen vagy, élet, út, igazság.
 Itt jelen vagy, fényes világosság.
 Itt jelen vagy, mennyei Uraság. A' Christus JE-
 SVS.

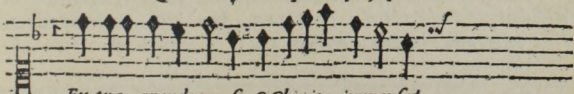
Itt jelen vagy, váltságunknak napja,
 Itt jelen vagy, bűnnek meg-rontója,
 Itt jelen vagy, szerezetnek lángja. A' Christus
 JESVS.

Itt jelen vagyon, a' mi vigaságunk.
 Itt jelen vagyon, őrizőnk, s' óltalmunk.
 Itt jelen vagyon, mi lelki Pálztorunk. A' Chrístus
 JESVS. (96)

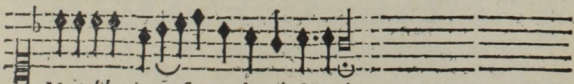
Adgya mi-nékünk, az ő szent Országát,
 Hogy meg-láthaffuk szentfejes lakását.
 Angyali karból nézhetsűk orezáját; Es ő szent At-
 tyát. Amen.

*Quo me DEVS amore, ultro complecteris. R.
 Indignum me, favore quanto prosequeris.*

Ex tua quando mensa. O Charitas immensa!

Mortalibus impensa, te das, & sumeris.

*Non tauros, neque boves, nec das altitia, Non
 coturnices, oves, nec volatilia, R Lactucas nec agre-
 stes; sed epulas coelestes, Amoris tui testes, donas
 in copia.*

*Sub pane te latentem DEVM profiteor: Hic JESV
 te praesentem, colo, confiteor. R In hoc te Sacra-
 mento, sub hoc te velamento, Ceu tectum vesti-
 mento, adoro, veneror.*

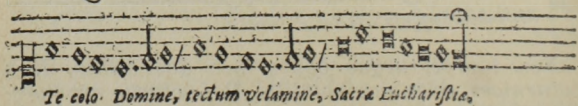
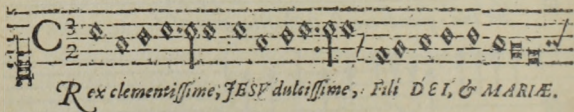
*Valete jam regales luxus Affiriae, Lautitiae car-
 nales, ollaeque Aegyptiae. R Ad Agni tendo coe-
 nam, deliciarum plenam, Ad salientem venam, fon-
 temque gratiae.*

Non siliquis me pasci, volo, sed corpore, Non capior Damasci undis, & nectare. R. O quis det e cisterna, Bethlehem superna, Quem virtus ut falerna, det mihi bibere. (97)

De vineis Engaddi, ah botrum sitio, Huic Manna supeaaddi coeleste cupio. R. O tritici medulla, suavior quam ulla, Te vilis homo bulla, o quam desidero!

Electum o frumentum, o quando venies! O cordis firmamentum me quando munies? R. Cor meum tibi, pando, o quando JESV quando! Illud inhabitando, me tibi unies.

O dulcis JESV veni, in cordis lectulum, In quo nil sit obscoeni, fac habitaculum. R. Virtutibus ornatum, & charitate stratum, Me tibi praeparatum fac tabernaculum. Amen.

Natum de Virgine Corpus, cum Sanguine, suppliciter adoro.
O latens Deitas, aeterna veritas, te venerans imploro.
Sub panis specie, sub vini latice, adoro Christum totum.
Ejus praesentiae, ejus clementiae, cor offero devotum.

Ave Rex gloriae, dulcis memoriae, aveto JESV
Christe.
Te mundi pretium, coeleste praemium, figurae ve-
lant istae.
Ave flos Virginum, o Sponse sanguinum, ave
caro Salvatoris.
Tua dulcedine, totum me detine, perennis fons amo-
ris.
Grande mysterium, o desiderium mei cordis ac-
cende.
Coeli delitias, veras divitias, hic mi JESV ostende.
O mundi victima, te sitit anima, te quaerit pie
JESV.
JESV spes unica, huic te communica, sacratae car-
nis esu. (98)
O mira bonitas! o summa charitas! En Domini
majestas.
Sub hoc umbraculo, se donat famulo. Quid JESV
mihi praestas?
In hoc te saeculo, videbo speculo. Post vitam ter-
minatam.
Da mentis aciem, videre faciem, JESV desidera-
tam. Amen.

Hymnus SS. Ambrosij & Augustini.

Te DEVM laudamus &c.
Pro Solemnitatibus majoribus.

TEged Isten diesirűnk: téged Urunk vallunk.
 Téged őrk Atya Istent, minden földi állat
 tisztel.
 Néked minnyájan az Angyalok, néked az egek, és
 minden hatalmaságok.
 Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok, szüntelen
 szóval énekelnek. Szent, Szent, Szent a' Seregek-
 nek Ura Istene.

Tellyesek a' föld, és az egek: Felfegednek dicsőffegével.

Téged az Apostoloknak dűcsőffeges karok.

Téged a' Profétáknak dicsiretes számok.

Téged a' Mátyroknak fényes feregi dicsirnek.

Téged széles e' világon, vall, és dicsir az Anya-szentegyház.

Végtelen felfegű Atya Istent.

A' te tiszteletes, igaz, és egygyetlen-egy Fiadat.

A' Vigasztaló szent Lelket-is.

Te dicsőffegnek Királya Christus.

Te az Atya Istennek örökké való Fia vagy.

Te a' meg-szabadítáért fel-vévén az emberi természetet: nem iszonyodtál a' Szűznek méhétől.

Te meg-győzvén a' halál fúlákját: meg-nyitád hievidnek Menyországot.

Te az Istennek jóbján ülsz: Atyádnak dicsőffegében.

E' világra jővendő birónak, hiszünk téged lenni.

Téged azért kérünk légy segitfege a te szolgaidnak: kiket szent Véreddel meg-váltottál. (99)

Engedd hogy az örök bódogságban, a' te Szenteiddel egygyütt meg-ajándékoztassunk.

űdvőzicsed Uram a' te népedet, és áld-meg a' te öröklégedet.

Igazgald őket: és fel-magasztallyad most, és mind örökké.

Minden napokon áldunk tégedet.

Es dicsirjük a' te nevedet örökké, és mind örökkön örökké.

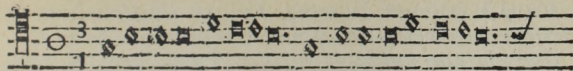
Méltóztalsál Uram e' mái-napon, minden bűntől minket meg-örizni. Könyörűlj rajtunk Ur Isten:

Könyörűly mi rajtunk. Légyen a' te irgalmad

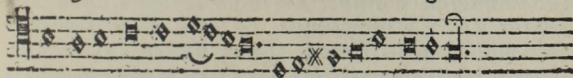
Uram mi rajtunk, a' mint te benned biztunk.

Te benned biztam Uram; örökké meg nem szégyenűlök. *Amen.*

Jubilus S. Bernardi De Nomine JESV.

JESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia,

Sed super mel, & omnia, te ius dulcis praesentia.

*Nihil canitur suavius; Auditur nil jucundius.
 Nil cogitatur dulcius, Quam JESVS DEI Filius.
 JESV spes poenitentibus; Quam pius es petenti-
 bus,
 Quam bonus te quaerentibus; Sed qui inveni-
 bus?
 JESV dulcedo cordium. Fons vivus, lumen men-
 tium.
 Excedens omne gaudium. Et omne desiderium.
 Nec lingua valet dicere, Nec litera exprimere,
 Expertus potest credere, Quid sit JESVM diligere.*
 (100)

*JESVM quaeram in lectulo, Clauso cordis cubi-
 culo,
 Privatim, & in publico, Quaeram amore sedulo.
 Cum MARIA diluculo, JESVM quaeram in tu-
 mulo,
 Clamore cordis quaerulo, Mente quaeram, non oculo.
 Tumbam perfundam fletibus; Locum replens ge-
 mitibus,
 JESV provolvar pedibus, Strictis haerens amplexi-
 bus.*

*JESV Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis,
Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.*

*Mane nobiscum Domine, Et nos illustra lumine,
Pulsa noctis caligine, Mentem replens dulcedine.*

*Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veri-
tas:*

Mundi vilescit vanitas, Et intus fervet Charitas.

*Amor JESV dulcissimus, Et vere suavissimus,
Plus millies gratissimus, Quam dicere sufficimus.*

*Hoc probat ejus passio: Hoc sanguinis effusio;
Per quam nobis Redemptio, Datur, & DEI visio.*

*JESVM omnes cognoscite, Amorem ejus poscite.
JESVM ardentem quaerite, Quaerendo inardescite,*

*Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite,
In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.*

Pars Secunda.

J*ESU mi bone sentiam, Amoris tui copiam,
Da mihi per praesentiam, Tuam videre gloriam.*

*Cum digne loqui nequeam, De te tamen ne fileam,
Amor facit ut audeam, Cum de te solo gaudeam,*

*Tua JESV dilectio, Grata mentis refectio,
Replens sine fastidio, Dans famem desiderio.*

*Qui te gustant, esuriunt, Qui bibunt adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt. Nisi JESVM quem diligunt.*

*Quem tuus amor ebriat, Novit quid JESVS sa-
piat,
Quam foelix est, quem satiat. Non est ultra quod
cupiat,*

*JESV decus Angelicum, In aure dulce canticum.
In ore mel mirificum, In corde nectar Coelicum.*

(101)

*Desidero te millies, Mi JESV quando venies?
Me laetum quando facies, Ut tuo vultu saties.*

Amor tuus continuus, Mihi languor assiduus,

Mihi JESVS mellifluus, Fructus vitae perpetuus.

*JESV summa benignitas, Mihi cordis jucunditas,
In comprehensa bonitas, Tua me stringat Charitas.*

*Bonum mihi diligere JESVM, nil ultra quaerere,
Mihi prorsus deficere, Ut illi queam vivere.*

*O JESV mi dulcissime? Spes suspirantis animae,
Te quaerunt piaë lachrimae; Te clamor mentis in-
timae.*

*Quocunque loco fuero, Mecum JESVM desidero,
Quam laetus cum invenero; Quam foelix cum te-
nuero.*

*Tunc amplexus, tunc oscula, Quae vincunt mellis
pocula;
Sed in his parva morula, JESVM sequar per sae-
cula.*

*Jam quod quaesivi, video, Quod concupivi teneo:
Amore JESV langueo, Et corde totus ardeo.*

*JESVS cum sic diligitur, Hic amor non extin-
guitur,*

Non tepescit, nec moritur; Plus crescit, & accenditur.

*Hic amor ardet jugiter, Dulcescit mirabiliter,
Sapit delectabiliter, & Delectat foeliciter.*

Tertia Pars.

H*ic amor missus coelitus, Haeret mihi medulli-
tus,*

Mentem accendit penitus, Hoc delectatur spiritus.

O beatum incendium! Et ardens desiderium,

O dulce refrigerium! Amare DEI Filium.

*JESV flos Matris Virginis, Amor nostrae dulce-
dinis;*

Tibi laus, honor, Numinis, Regnum beatitudinis.

Veni, veni Rex optime, Pater immensae gloriae.

Affulge menti clarius, Jam expectatus soepius.

*JESVS Sole serenior, Et balsamo suavior,
Omni dulcore dulcior, Prae cunctis amabilior. (102)*

*Cujus gustus sic afficit, Cujus odor sic reficit,
In quo mens mea deficit, Solus amanti sufficit,
Tu mentis delectatio, Amoris consummatio.
Tu mea gloriatio, JESV mundi salvatio.*

*Dilecte mi revertere; Consors paternae dexteræ;
Hostem vicisti prospere, Jam coeli regno fruire,
Sequar quocunque ieris, Mihi tolli non poteris,
Cum meum cor abstuleris, JESV laus nostri ge-
neris.*

*Coeli Cives occurrere, Portas vestras attollite,
Triumphatori dicite, Ave JESV Rex inclyte.*

*Rex virtutum, Rex gloriæ, Rex insignis victoriæ.
JESV largitor gratiæ, Honor coelestis curiæ,*

*Tu fons misericordiæ, Tu veræ lumen patriæ:
Pelle nubem tristiæ, Dans nobis lumen gloriæ:*

*Te coeli chorus prædicat, Et tuas laudes replicat,
JESVS orbem lætificat, Et nos DEO pacificat.*

*JESVS in pace imperat; Quæ omnem sensum
superat,
Hanc mea mens desiderat, Et illa frui præperat.*

*JESV ad Patrem redijt. Coeleste regnum subiit:
Cor meum a me transiit, Simul post JESVM abiit.*

*Quem prosequamur laudibus, Hymnis, votis, &
precibus,
Ut nos donet coelestibus, Secum perfrui sedibus.
Amen.*

JESV dulcis &c. Sz. Bernárd szive ősrőme táplálása.

Nota, ut supra fol. 99.

JESVS édes emlekezet, Adván szivnek nagy ősrőmet, De mézet, és minden izet, Jelen vólta megelõzhet.

Nincsen ékeffeb éneklés, Nincsen kedveffebb fül zengés, Nincsen édeffebb sziv érzés, Mint, Edes JESVS, nevezés.

JESVS meg-térők reménye; Hozzád kiáltóknak

szive, Téged keresőknek kincse; Meg-találóknak mindene. (103)

JESVS szivnek édeffége, Elő kúta, s' fényeffége. Minden kincsinek fzekréténye; Kévánságának jó vége.

Sem nyelv azt meg nem mondhattya, Sem bőti fel nem írhattya, Csak ki próbálta tudhattya, Mi légyen JESVS-nak lángja.

JESVST ágyamban kerefem; Szivem bé-zárva kérdezem, Rejtekben, s' nyilván fzemlélem; Szorgalmatofon kerefem.

Máriákkal jó hajnalban, Kerefem a' koporlóban, Keferves óhajtáfolomban, Kedvel, nem fzezzel, magamban.

A' firt könyvemmel áfztatom; Zokogásokkal bé-töltöm, A' JESVS lábát csokolom, Magam hozzája kulcsolom.

JESVS, csuda Király fzéked, Nemes diadalmas kezéd. Meg-mondhatatlan jó kedved. Tökélletes minden ügyed.

Uram JESVS maradgy nálunk. Légy lelkünkben fényes napunk, Ofzlatván homályofságunk: Vigasztally oh vigaságunk.

Meg-látogatván bennünket, Megvidámitod szivünket, Meg-vettetvén földieket, Egbe emeled kedvünket.

Edes a' JESVS fzerelme, Bizony édeffeges elme, Ezerfzer édeffebb kedve, Hogy sem meg-foghat az elme.

Meg-próbálta ezt fzent kinnya, Drága Vérének ontása, Melly bűnünknek el-mosása, Honnan van szine látása.

JESVST minnyájan ifmérjük, Szent fzeretetit ohajcsuk; Gerjedezzéffel keressük. Es, kerelvén gerjedezzünk.

Igy fzeretönket fzeressük, Es fzeretettel fizessünk, Illattya után fiefsünk, Kedveért, kedvet téricsünk.

JESVS malafztnak kezdője, örömnnek fel-gerjefz-
tője, Uj kegyelemnek reménye, Minden jóknak meg-
szerzője.

Máfodik Réfz.

OH JESVS adgyad érzennem, Szerelmednek láng-
ját bennem; Engedd nyilván fzezlélhetnem, Sz.
fzined, s' veled egy lennem.

Méltán rólad nem fzólhatok, De még-is nem hal-
gathatok, Mert fzerelmedtől gyuladok, s' csak te
benned vigadhatok. (104)

JESVS a' te fzereteted, Mellyel elmém legelteted,
Bé-töltvén nem émelygettet; Eheztetvén nem gyöt-
rettet.

Kik téged éfznek, éheznek. A' kik ifznak, fzomjú
hoznak, Kévánni semmit nem tudnak, Hanem
JESVST kit fohajtnak.

Szerelmed kit meg-rélfzeget, Tudgya, JESVS mint
melegit, S' melly bóldog kit meg-elégét, Nincsen
mit kévánnyon megént.

JESVS Angyali ékeffég: Fülben fzeép zengő ked-
veffég: Szájban méz izű édeffég; Szivben vig ör-
vendeteffég.

JESVS ezerfzer kévánlak. S' mikor lészén hogy
láffalak. Mikor mondod. Im hivatlak, Es fzivemnél
meg nyúgotlak?

A' te fzüntelen fzerelmed, Szerez nékem vig gyöt-
relmet, Méznél édeffebb értelmet, örök életre ke-
gyelmet,

JESVS felleges kegyeffég. Szivbéli nagy gyö-
nyörűség, Meg-foghatatlan kedveffég, ölely-meg, ó
szerelmeffég.

Jó nékem JESVST fzeretnem, Kivüle máft nem
kedvelnem: Magamtól fottig el efnem, ő néki fzünt-
telen élnem.

Oh én fzerelmes JESVSom, Minden ügyemben óltalmom, Téged óhajt könyhullásom, Szivbéli mély kiáltásom.

Akar hol legyen óhajtlak, JESVS mellettem kívánlak, Bóldog léfzek ha meg-foglak, S' bóldogabb ha meg-tarthatlak.

Ott csokolás, ölelgetés; Méznél édefb befélgetés, Melly bóldog az illy egygyezés, De rövid ez kedveskedés.

Már látom a' kit kedveltem; Meg-leltem, a' kit kerestem; O JESVS édes fzerelmem, Szerettedre fel-gerjedtem.

Ha JESVS így fzerettetik, Ez fzerelem el nem múlik. El nem fogy, el nem alufzik, Inkább gyulad, s' gyarapodik.

Illy álhatatos fzeretet, Szerez szivben csuda izet, Nemz csuda gyönyörűséget, Es bóldogságos örömet.

Harmadik Réfz.

EZ fzeretet Menyből szállott, Csontom veleiéig hatott, Fel-gyúlafztott, s' el-bádgyafztott, Forralvemből nagy hasznót. (105)

Oh bóldogságos gyúladás? Oh búzgoságos forradás? Oh csendefz édes nyúgovás, A' JESVSsal nyájaskodás.

JESVS, Szűz Anya Virága. Szerelmünknek kedves tárgya, Menybéli dicsiret áldgya Neved; üdvelfeg birája.

Jőj-el oh Szentek Királya; Dicsőfflegnek koronája; Derűly-fel oh lelkünk napja, Már néped fényedet várja.

JESVS nap fénynél fényesebb; Balsam illatnál kedvessebb; Mész édefflegnél édefebb; Mindeneknél fzerelmesebb.

Kinek fzerelme ugy meg hatt, Tűze bennem ugy meg-gyűlatt, Hogy már fzivem majd el-lankatt, Erő bennem alig maratt.

Oh fzivnek gyönyörűlege? Szerelemnek tellyeflege? Lelkemnek oh dicsőfflege, JESVS Világ üdvőfflege,

No már fzerelmem menny haza, Atya Iſtennek jób karja, Meg-hóldult kezed bajnokja, Légy Országodnak Királlya.

Követlek mindenűtt téged; Senki tőled el nem vehet, Ha nálad tartod fzivemet, JESVS, el nem hadfz engemet.

Eleibe fzent Angyalok, Emelteffek-fel kaputok, Nyertes Királyt fogadgyátok; üdvőzlyétek, mert Uratok.

Dicsőfflegnek vagy Királlya, Erőfs hareznek nagy bajnakja, JESVS malafztnak adója, őrők jóknak alkotója.

Te vagy bizony hazánk fénye, Te érdeműnknek fzekrétne, Te bánatunk enyhítője, Te bódogságnak fzerzője.

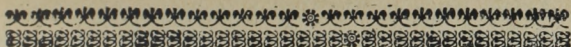
Tégedet áldnak mennyégben; Magafztalnak dicsőfflegben. JESVS vigafztaly éltűnkben, Juttafs Atyádnak kedvében.

Békeflegben van Országod; Minden jóbúl áll jófzágod, JESVS e' fzip gazdagságod, Gazdagicsom-meg, s áldáfod.

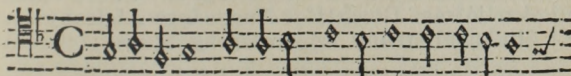
JESVS Attyához fel-hatott, őrőkfegebe bé-fzál-lott; Szivem tőlem el-fzakadott, JESVS után ragdatatott.

Kit kövefsűnk dicsirettel, Jó akarattal, vig ked-vel, Hogy mi is a' fzent Lélekkal, Lehefsűnk egy-gyűtt Iſtennel.

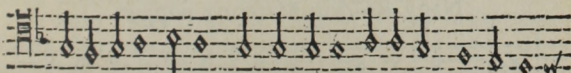
JESVS, légy menyben őrőműnk, ki vóltál földőn érdeműnk, Benned minden dicsőfflegűnk; Mig élzf, és lézfelfz Iſtenűnk. *Amen. (106)*

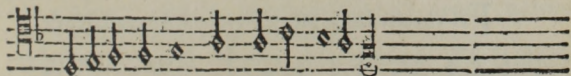
C A N T U S
DE B. V. MARIAE.
Bóldogságos Szüz MARIAROL.
R E G I E N E K.

+ Angyaloknak Nagyságos Afiszonya: Ur JESVSnak

dicsőffeges Anyja. Menyországnak Királyné Afiszonya;

Paradicsomnak meg nyitott kapuja.

Reád néznek árváknak izemei. özvegyeknek ke-
ferves izivei, Szegényeknek nyomorúlt ügyei, Bű-
nösöknek óhajtó lelkei.

Néked izóllunk Szűzeknek Virága; Pátriarchák-
nak nemes unokája. Apostolok tizteletes Anyja:
Minden Szentek édes vigasága.

Afiszonyoknak vagy tizta tüköre, Férfiaknak
baj vivó fegyvere, Királyoknak oktató Meistere,
Magyar Orfzágnak választot Vezére. (107)

Gyönyörködől Angyali izékedben, Serafimoknak
vig izeretetiben, Cherubimoknak, nagy bölcselégé-
ben. Sz. Karoknak rendes feregiben.

Aldott vagy te JESVSnak dajkája, Atya Istennek szépféles Leánya. Szent Léleknek szerelmes Mátkája, Szent Háromságnak leg szebb alkotmánya.

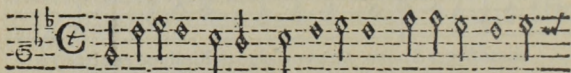
Emlekezzél Angyali Karokról. Emlekezzél Adám Fiairól, Emlekezzél bűnös szolgálidról, Nagy óhajtvá hozzád kiáltókról.

Rettenetes a' mi baj-vivásunk. Mert kegyetlen a' mi ellenfegünk, Rettenetes végső ki-múlásunk, Hogy-ha szent Szűz nem lesz segítőnk.

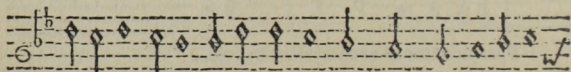
Dicsírtéffel dicső Sz. Háromság, Kitől árad reánk minden jószág. Dicsírtéffel Nagyságos Afzszonyosság, Ki által száll reánk az gazdagság. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

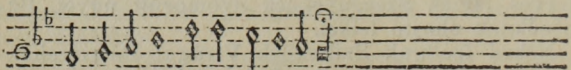
Nagy Bóldog Afzszony napjára.

Fel-vitetett magas Menyországban, Angyali szép ōr-

vendetes házban, Ez nap a Szűz, nag' Meny. Afzszonyosságban.

Az Istennek drága Hajlékában,

(108) A Vő-Legény ő szerelmefivel, Szeplőtelen drága Jegyefével, Kit el-jegyzett arany gyűrűjével, Vigadoz ma fok ezer Szentivel.

A' szép Fiú szerelmes Annyával. Kinek szopta szűz tejét szájával; Egygyütt beszéll ez nap ő magával, Kedveskedik néki fok jóvával.

Szent Attyának fényes Udvarában. Felső Sion drága Városában. Dicsőfféges szép Palotájában; Már bé-vilzi, nagy vigaságában:

Az életnek belső rekefziben: Szeretetnek édes kebeliben, Nagy gyönyörűségek bőféiben, Maga mellé ülteti székeiben.

Bé-telik itt a' Dávid Soltára, Kit éneklett Világ hallattára, A' Királyné, Királynak jobbjára, állapodik örök tárfaságra.

Fel-öltözött vont arany izoknyában. Külömb színű drága szép formában, Angyali kar fölött méltóságban, Emeltetett-fel nagy Afzfzonyságban.

Ez a' Salamontól meg-mondatott. Ezer szépek közül választatott; Ki fényesen, mint nap, fel-támadott, Dicsőfféggel meg-koronáztatott.

Ez ama' szép Istennek áldotta, Kinek méhét szent Lélek szállotta, Szűz tejével fiát fel-tartotta, Ki a' mennyet, és földet alkotta.

Ez a' Szentek fénlő tisztasága. Gyenge Szűzek ékes gyöngy virága. Mátyromoknak arany pálma ága. Confessorok édes vigasága.

Afzfzonyi rend nemes bódogsága, Férfiaknak buzgó kívánsága: Angyaloknak öröm vigasága, Az Istennél minden fölött drága.

Sokan voltak Nemes Afzfzony népek; Dicsiretes tudománnyal szépek. Tisztaságok virágában épek; De ennek csak nyomában sem léptek.

Sok Leányok kincset győjtöttek. Sok Afzfzonyok gazdaggá lőttek. Sokan nagy hirt nevet vífeltenek De mind ettől meg-előztetnek.

A' leg-jobbik részt el-választotta. A' bölcseség titkait meg-fog- (109) ta. A' gyors futást által úton tudta: Mert mindenek rendit mészle hadta.

A' hol más a' kincset el-végezte. Ez ott szedni elsőben kezdette, Tálentomit meddig terjefztette; Senki, soha, csak meg sem nézhette.

Nagy a' mi Alfzonyunk Nemességgel, Dicsőffé-
ges Királyi felféggel. Mindeneket fel-hallad szép-
séggel, Mint Nap, Csillagokat fényességgel.

Méltó bizony ez a' dicsiretre; Erdemes a' nagy
tiszteletekre. Hogy Nemzetflegekről Nemzetflegekre,
Terjeszszük-ki fok ezer izekre.

Oh te ékes Angyali bóldogság. Menyországból
földre szállott újság. Emberek közt tündöklő gaz-
dagság, Isten előtt fénlő világosság.

O szépféles lelki világosság, Szűz Leányi drága
szent Anyaság. Téged illet bizony a' méltóság. Te-
kéntetes Nagyságos Alfzonzóság.

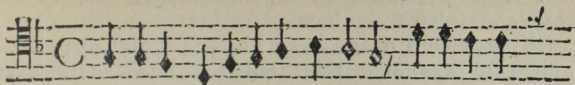
Téged illet Menyben a' tisztelet, Angyali szép
fényes karok felett. Fiad után végy második he-
lyet, Mert nincs hozzád ki hasonló lehet.

Vigadgy azért szép dicsőffégesen, Isten színe előtt
nagy kedvesen. Es mi reánk tekines kegyelmesen;
Kik kiáltunk hozzád keservesen.

Imádkozzál értünk szülőttödnék, Nyerj kegyel-
met tőle népeidnek, Kik általad kegyelmet keres-
nek, Es előtte sirván esedeznek. *Amen. (110)*

o§§§§§o§§§§§o

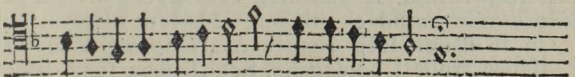
KIS-ASZSZONY NAPJARA.

Fel-támadt az új öröm nap fénye. El jött az Ur

választott edénye, örök élet-kincsinck szekrénye,

Kiben állott az Istennek nagy titoktörvénye.

El-érkezett e' nap, e' világra, Az üdvöflleg kincsének Sáfára. Ki szent Fiát hozta e' világra, Hogy a' siralmas foglyokat vigye szabadságra.

Ez nap született nagy vigaságra. Az Istennek Anyja e' világra. Kit Isten emelt nagy méltóságra. Minden teremtettt állatok fölött Afzfzonzyságra.

A' szent Angyalok már Afzfzonyollyák, Kik Paradicsom kapuit állják. Haragos fegyvereket lerakják; Es ő szép lakó helyekben örömmel fogadják.

Tellyes az ég új dicsiretekkel, Zeng az egész föld vig énekekkel. A' szent Angyalok nagy feregekkel, Hirdetnek már békefeget, szép ígéretekkel.

Ez, életnek végben hordozója, Békefeznek jó út mutatója, üdvöfllegnek, új öröm mondója; Es Angyali barátságna helyére hozója.

Ez Evának útát nem követte. Fiait halálban nem ejtette. Sőt (111) a' halálból életre vitte. Hogy az Istennek szent Fiát, e' világra szülte,

Evának rút engedetlenfege, Lőn az ember életének vége. MARIA szép engedelmeffége. Lőn életre jövéfeneke első nyerefege.

Oh kegyelem drága szép hajléka. Lelki nyugodalom zöld árnyéka. Régi Szentek édes maradéka, Benned bizony Istennek gazdag ajándéka.

Te vagy a' szent élet új formája, A' szent Lélek drága irtoványa, Lelki édes gyümölcs óltoványa, Kiben legel az Iftennek ártatlan Báránya.

Te vagy a' tisztaság termő fája. Szemérmeteffégnek szép rófája. A' szelidféleg ékes gyöngy virágja. Kinek már mind e' világon, el-hatott illattya.

Oh te drága szép Nemes Alfizyonyság, Menyből a' földre szállott bódogság. Setétfélegben fénlő világozság; Te vagy az emberi testben, öltözött Angyalság.

Sőt te ki az Iftent bé-fogadtad. Tisztaságos öledben nyugottad. A' dicsőffleg Urát fel-tartottad, Evel mind az Angyalokat mezfíze fel-halladtad.

Oh Szüzeffleg szép eleven képe, Ezer közzül kiválasztott szépe. Kivel nem ér az ég fényefflege. Mert álmélkodva jár hozzá, annak követfege.

Te vagy a' szent Lélek szép Temploma, Bölcséfélegnek drága tálentoma. Lelki élet új Paradicsoma. Kiben nem vólt soha bűnnek semmi mocskos nyoma.

Tízta vagy te minden makulától, Epp vagy a' bűn mérges fúlánkjától. Tízttán fogantattál szent Anyádtól. Tisztaságban tartattál-meg az Iften Fiától.

Nem szűletett világra olly kellő. Sem ki olly szent étellel tündöklő: Kit meg nem szoritott a' bűn gyeplő. Csak téged nem illetett-meg semmi homály szeplő.

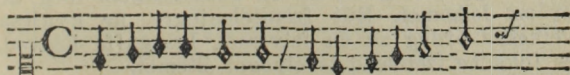
Mert egyedül csak te találtattál, A' ki méhedben
szűzen fogadtál. Szűlétedben szűzen meg-maradtál.
A' hol mások meg-törődtek te ott virágzottál. (112)

Ha ki meg-fosztánd téged ezektől, Az Angyali
tífza szentlegektől, Melly adatott néked az Isten-
től. Bizony a' pokol rút szele fú azon keresztől.

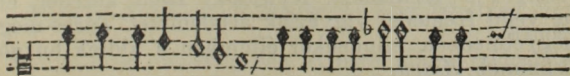
De mi téged szűzek Virága, üdvöfűgünknek szép
arany ága. Kitől adatott lelkünk váltsága. Magafz-
tallyuk még fenn marad lelkünk szabadsága.

Dicsirteffek menyben az Istenfeg. A' három sze-
mélyben az egygyeffeg. Kit illet a' véghetetlen fel-
seg. Földön, mennyen, mind örökké adaffek tífz-
teffeg. *Amen.*

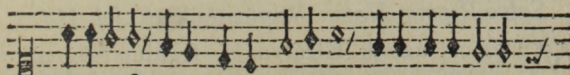
MAS REGI ENEK.

O Dicsőült szép kincs, kibengyarlóság nincs,

s' nem is férhet sőtéttség. Jesse törőkéből kelvén,

s' kebeléből, lével bődög fényesség. Ekes csillagokkal,

Nappal, és a' Hóldal tekénretes dicsőség.

(113) Te szép Liliom szál, kiből kegyelem szál, minden testre e' földön. S' kinek drága kerte, önte világ szerte drága illatot, midőn; Minden nagy átokban, szálna kárhozatban, a' veszedelmes időn.

Te Menyország úttya, s' Paradicsom kúttya ki reánk kegyelmet öntött. S' kinek tiszta mellye drágalátos teje, nevele szép virágot. Ki minden bűnőktől, ördögnek kezéből meg-váltá e' világot.

Te szép Hajnal csillag, ki mindenkor villag, Nap-támadása előtt. S' ki ártatlanságban, fénlél e' világban, az Isten szeme előtt. Te méhedben szálla, a' ki nagy kint valla, s' mi-nékünk váltságunk lőtt.

Te csudálatos szin, kire nézve bűn, s' kin, esendesül kegyelmedből. S' kinek óltalmával az ördög távoly áll, s' erőtlen kéfértésből. Kötőzd meg mert kerül, tőr hányáffal készül, el-vonni szerezmedtől.

Testi gyarlóságom, oh én boldogságom meg ne győzze lelkemet. Rút szentelenfégre, ne gyújcsa vétkekre ördög az én szivemet. Igazgassa kedved, és soha ne szenvedd tévelyegni életemet.

Efedezzel értem, hogy a' bűnre tértem ne történnyék s' fertelmem. Nyújcs-ki szent kezedet, el ne vedd szemedet vigyázzak értelemmel. Tarcs-meg kegyelmedben, mindenkor éltemben, s' áldlak buzgó örömmel. *Amen.*

Salve Regina. Nota : Vdvöztönknek. fol. 114.

Meny-orfágnak Királynéja, Irgalmalesságnak
szent Annya,
Elet, édesfleg, reménfleg. üdvöz-légy szép Szűz
MARIA.

Evának árva fiai, szám-ki-vetett maradéki.
Siralminak örökösli, fok nyavalyáknak hajléki.

E' siralomnak völgyében, kik nyavalygunk nagy
inségben.

Hozzád ohajtunk mennyegben, ki vagy örök dicsőf-
ségben.

Azért Szólfzöllonk Izemedet, fordics hozzánk ke-
gyelmedet,

Es a' te bűnös népedet, óltalmazza hiveidet. (114)

Oh édes Szűz irgalmadat, mutasd-meg kegyes

vóltodat,

Hóltunk után szent Fiadat, mutasd-meg s' bődög-

ságodat. *Amen.*

Ave Maris stella. Nota. Vdvôzitônknek szent Annya.

TEngernek fényes Csillaga. üdvöz-légy Christus
szent Annya,

Szüzeknek szép Szűz virágja, Mennyekek meg-
nyílt kapuja.

Ki menyből küldött követő, üdvözletél Gábriel-
től,

Óltalmaz ellenfeginktől, Evától vött firalomtól.

Bűnünknek óld-meg kötetit: Vakoknak nyisd-meg
ízemeit;

Vedd-el nyavalyánk terheit, nyerjed Istennek javait.

Mutasd Anyánknak magadat; Engesztellyed szent
Fiadat,

Hallya-meg imádságodat, ki nem utálta méhedet.

Kegyes és választott szép Szűz, Kinek lelkében
nincsen bűz.

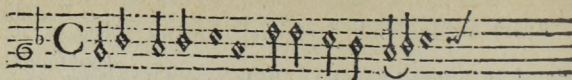
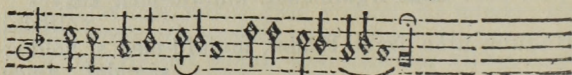
A' bünt melly éget mint a' tűz, oltsd és tőlünk tá-
vul el-űzd.

Nyerj nekünk tiszta életet. Mennyégben bátran
menetet,

Hogy JESVSnak láffuk szinét, kofthaffuk nagy
örömét.

Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, szent Lé-
leknek.

Egyenlő három izeménynek, egy állatú Istenfegnek.
Amen.

Hymnus de B. V. M.*Ave maris stella, DEI Mater alma,**Ass. semper Virgo. Felix cæli por ta,*

(115) *Sumens illud Ave, Gabrielis ore,
Funda nos in pace, Mutans Evæ nomen.*

*Solve vincla reis, Profer lumen coecis,
Mala nostra pelle, bona cuncta posce.*

*Monstra te esse Matrem, Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus. Tulit esse tuus.*

*Virgo singularis, Inter omnes mitis:
Nos culpis solutos, Mites fac, & castos.*

*Vitam præsta puram Iter para tutum:
Ut videntes JESUM, Semper collaetemur.*

*Sit laus DEO Patri, Summo Christo decus,
Spiritus Sancto, Tribus honor unus. Amen.*

Ave maris stella. Nota eadem.

^e
V Dvöz-légy MARIA, Tengernek Csillaga.
Mindenkor szűz Anya, Istennek, s' meny zárja.
Kit Gábiel menyből, üdvözle Istentől.
Eőrizz háborutól, Evától vett ajtót.

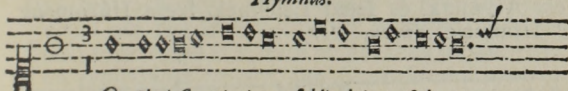
Old bűnünk békoját, Add szemünk világát,
Mold-el lelkünk mocskát, kérjed jónk áldását.

Mutafd Anyaságod, Vegye imádságod,
A' ki értünk magod, Akart lenni s' árrod.

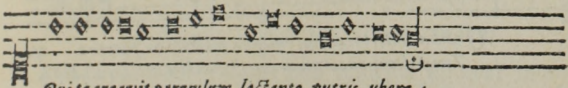
Oh Szűzek Nemesse, s' fzelidek jelesse,

Ne legyünk bűnösfe, Tégy szenté, s' kegyelsé;
 Eltűnk tiszta vóltát, Nyerjed, s' bátor úttját.
 Hogy látván Urunkat, Mondgyunk vig hálákat.
 Dicsőffeg Istennek, Atya, Fiú, szent Léleknek,
 Három szent ízemélynek, Allattyában egynek.
 Amen. (116)

Hymnus.

O Gloriosa Virginum, sublimis inter sydera,

Quae creavit parvulum, lactante nutris ubere.

Quod Eva tristis abstulit, tu reddis alma germine,
 Intrent, ut astra flebiles, Coeli recludes cardines.
 Tu Regis alti janua, & aula lucis fulgida,
 Vitam datam per Virginem, gentes redemptae plau-
 dite.

MARIA Mater gratiae, Mater misericordiae,
 Tu nos ab hoste protege, Et hora mortis suscipe.

JESU tibi sit gloria, quonatus es de Virgine,
 Cum Pater, & almo Spiritu, in sempiterna saecula.
 Amen.

O Gloriosa Virginum. Nota eadem ut supra.

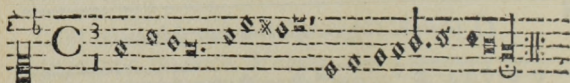
OH dicső Szűz ki szűzeket, fellyül múlod, s az
 egeket, Szent emlőddel teremptödet, gyermek-
 korában neveléd.

A' mit el-vett tőlünk Eva, meg-térité méhed
 magva, Hogy menybe búból vigadva, mehetnénk,
 lel meny kapuja.

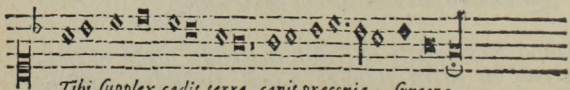
Te vagy a' Nagy Ur ajtaja, s' fényefflegnek palotája. Örűly váltott nép mert Anyya, lőn életünknek MARIA.

Malafztnak Anyya Maria, Irgalmalságnak afz-zonya, Légy lelkünk óltalmazója, s' vég-órán befogadója.

JESVSnak légyen dicsőffeg, Szűztől a' ki szület-ték, Atyának, és szent Léleknek, szent Háromság egy Istennek. Amen. (117)

O MARIA, Virgo pia, magna mortalium patrona. R.
Tuum decus, quamvis cæcus, & pulchra cæli cervis dona.

Tibi supplex cadit terra, canit præconia, sincera.

O MARIA, nos in via, & tu in patria triumphas,
Nos extrema torquent mala, & tu in gloria exultas. R.
Ne nos pupillos relinque, sed in periculis defende.

O MARIA Mater pia, & afflictorum consolatrix,
Inter luctus, tuos vultus, spectamus magna Impera-
trix. R.

Pectus suspirat, & dolor, ad Matrem currit gemens
amor.

Coeli Princeps, & Regina, reple nos gratia divina.
Orci diras, pelle hydras, o mundi grandis Heroína. R.
Sub tuis signis pugnamus, tua virtute militamus.

O MARIA, Mater pia, te votis psallimus sinceris;
O Aurora, sine mora, nostris precamur fulge ter-
ris. R.

Tua lux semper serena, de Coelo gaudia fert plena.

*O Corona vitae bona, rara voluptas Angelorum,
Coeli rosa, & formosa, grandes delitiae coelorum. R.
Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.*

*O MARIA per te via, patet errantibus ad vitam,
Habent Ducem, habent lucem, qui quaerunt patriam
Coelestem. R.*

Qui scit a Matre amari, nequit a Filio damnari.

*Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum,
Nobis fave, tuum ave, dum canit turba pupillorum. R.
Tuo crescamus favore, tuo flagrabimus amore.*

Amen. (118)

O Maria Virgo pia. Nota eadem.

SZŰZ MARIA, Christus Anya, emberi nemzetnek ótalma, Szentfegedet, s' szépfegedet, meny, s' föld álmélkodva csudálya. R. Néked szolgálnak az egek, dicsirnek Angyali seregek.

O MARIA, dicsőffégből, tekincs földi hiveidre. Lég' szószóllonk, s' gyámolitónk, kik itt nyavalygunk ez életbe, R. Oltalmazz veszedelemtől, kik östromoltatunk a' büntől.

O MARIA, kegyes Anya, s' nyomorultak vigasztaloja, Bűnösöknek, s' el-eszteknék, légy kegyelmes gyámolitója, Minnyájan hozzád fietünk, és tőled segítséget várunk.

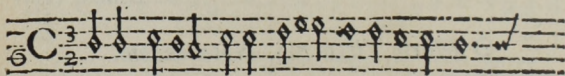
O MARIA, nagy Ur Anya, és menynek Királyné Afzfonya. Baj-vivóknak biztatója, és ellenfegünknek rontoja. Zászlód alatt vitézkedünk, ne hadgy hiveidet el-vesznünk.

O MARIA, kegyes Anya, téged tisztelünk vigéekkel, Téged áldunk, szent Afzfonyunk, zengedző dicsiretekkel. A' te szent emlekezeted, gerjeszt fízivünkben nagy örömet.

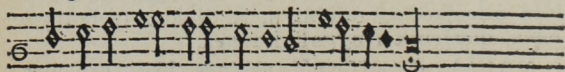
O Eletnek koronája, Angyali karok ékeffége, Egi rófa, és viola, földi emberek reménfége, Utánnad liet mi szivünk, és téged áhit a' mi lelkünk.

O MARIA, az életre vagy lelkünknek kalaúza, Kik kerelik menyországot, azoknak vagy fényes lámpása. A' kik tőled fzerettetnek, szent Fiadtól meg nem vettetnek.

Azért o szent Szűz MARIA, régi Magyarok Pátrónája, Országodra s' kis nyájadra, tekines, s' légy hiú óltalmazója, Nőjön bennünk szent fzerelmed, és tőlünk áldaffék sz. neved. *Am.* (119)

+ *JESU. Salvator; mundi amator. Tu es florum flos,*

O JESU pie, Fili MARIE: eja audi nos.

Conditor rerum, Christe Rex Regum. Tu es florum flos.

DEI Genitrix, Haeresum victrix. Tu es florum flos.

O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Inviolata, intemerata,

O vitae vena, gratia plena,

Surgens aurora, tota decora.

O maris stella, Jesse puella.

O veneranda, & praedicanda.

Mystica rosa, tota formosa.

Columba una, pulchra ut luna.

Tota dilecta, ut Sol electa.

Conclusus hortus, salutis portus.

*Tu es florum flos,
O Mater pia,
Virgo MARIA,
ora pro nobis.*

*Rosa divina, & sine spina.
 Ignara fellis, fавus es mellis.
 O gloriosa, o Coeli rosa.
 In Sion colle, amicta Sole.
 O coronata, stellis ornata.
 Mulier fortis, devictrix mortis.
 O fons signatus, quo DEUS natus.
 O Noe iris, & irae finis.
 O Cades palma, o Mater alma.
 Tu Gedeonis, es concha roris.
 O Advocata, immaculata. (120)
 Templum pudoris, & vas honoris.
 Hera Coelorum, & Angelorum.
 Patriarcharum, Lux Prophetarum.
 Apostolorum, Doctrinx Doctorum.
 Martyrum gemma, Virginum stemma.*

*Tu es florum flos, O Mater pia,
 Virgo MARIA, ora pro nobis.*

*Sit tibi Christe, modulus iste. Tu es florum flos.
 O JESU pie fili MARIAE, eja audi nos.*

*Et tibi Mater, alma ter quater. Tu es florum flos.
 O Mater pia Virgo MARIA, ora pro nobis. Amen.*

JESUS Salvator. Nota eadem.

JESVS fzerelmünk, és üdvöflegünk. Te vagy virág
 szál:
 O kegyes JESVS, kit MARIA fzült, halgafs-meg
 minket.
 Teremtő Iften, kinél jobb nincsen. Te vagy virág
 fzál. &c.
 Iftennek Anyja, bűnnek rontója. Te vagy virág
 fzál:
 O kegyes Anya, fzép Szűz MARIA, könyörögj
 értünk.

O szeplőtelen, s' meg-fedhetetlen.
 Eletünk feje, malasztal tellyes:
 Tündöklő Hajnal, kit nem fog homály.
 Jefe Leánya, s' tenger csillagja.
 O tisztelendő, és dicsireendő.
 Te titkos rófa, szépség tárháza.
 Galambnál kedvesbb, hódnál is tellyesbb.
 Eppen szerelmes, mint nap olly fényes.
 Bé-zárlott kert vagy, életre part vagy.
 Menyeyi rófa, égnek szép háza.
 Edes lépes méz; kit epe nem néz.
 Sionnak hegyén, fel-tetczett nap fény.
 Csillagok fénye, koronák színe.
 Afzszony vagy erőf, ki halált meg-gyöz.
 Meg-jedzett kút-fő, kiből Isten jő. (121)
 Noënak jegye, haragnak vége.
 Kedves pálma-fa vagy, Isten Annya.
 Gedeon gyapja, s' égnek harmattya.
 O mi szószóllonk, és bátoritónk.
 Isten Leánya, malasztanak Annya.
 Szűzesség helye, Isten edénye.
 Királyné Afzszony, vagy Angyalokon.
 Pátriarchákon, és Profétákon.
 Apostolokon, és Doctorokon.
 Mártýrok gyöngye, Szűzek szép jegye.

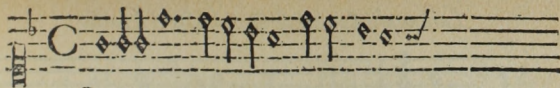
Te vagy virág szál, O kegyes Anya, szép Szűz
 MARIA, könyörögj értünk

Légyen ez néked Christus éneked. Te vagy virág szál.

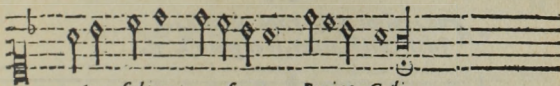
O kegyes JESVS, kit MARIA szült, halgass-meg minket.

Néked is Anyánk, kit magasztalánk. Te vagy virág szál:

Ó kegyes Anya, szép Szűz MARIA, könyörögj értünk. Amen.

Sanctissima, §: Mater DEI.

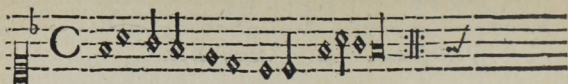

Ave fulgens, §: Regina Cæli.

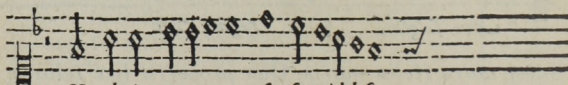
*Salve clara stella maris, Qua processit lux solaris.
O MARIA flos Virginum, Velut rosa, vel lilium.
Funde preces ad filium, Pro salute fidelium.
Feras opem labentibus, Ne frangamur tott casibus.
Per te Mater, peccatorum, Remissio sit cunctorum.
Imperatrix Angelorum, Esto memor fragilium.
Praebe tuis auxilium, Sis afflictis solatium.
Cum venerit mortis dies. Nobis detur aeterna quies.
Amen. (122)*

Sanctissima. Nota, ut supra.

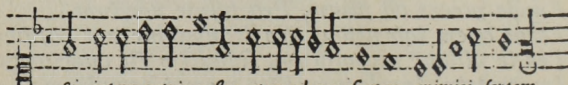
O Szentléges §: Szűz MARIA, Menyorzágnak §:
Királynéja.
Tengereknek szép csillaga, ki által jött nap világa.
Oh MARIA ékes rófa, Szűzeffegnek szép virága.
Efedezzel hiveidért, fzent Fiadnál, s' b'ínősöként.
El-esteknek légy gyámola, s' fáradtaknak nyugo-
dalma.
Te általad Christus Anyja, törölteffek bűnünk
földgya.
Angyaloknak Királynéja, Légy népednek fzőfzólloja.
Légy betegek orvolsága, Szomorúak vigasága.
Midőn el-jő végső napunk, Halálunkor légy ótal-
munk. *Amen.*

Cantus alij Latini de B. V. MARIAE.

*Ave rubens rosa, Virgo speciosa.
JESV Christi Mater, tu es gratiosa. R.*

Ne ulrix peccatorum, sis formidolosa;

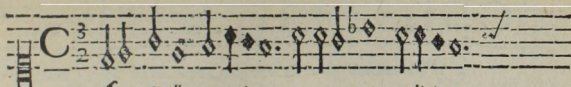
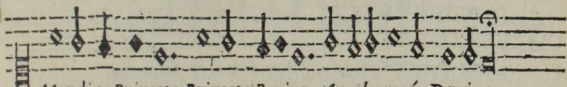
Sis interventrix nostra, ut evadamus fortem, inimici fortem.

Salve ardens rubus, nihil concrematus; Per quem Rex Coelorum, est in orbem natus. R. Te sibi praelegit Sponsam virtuosam, Dominam Angelorum, coelestium polorum omnium regnorum. (123)

Eja Virga Jesse virens, & florida; Munda corda nostra, nimium arida. R. Ne sinas nos perire, mortemque adire. Ut crimen evadentes, gloriam tibi demus in coelis canentes.

Ave Imperatrix, nostra Advocatrix, Virtutum amatrix, & munerum datrix. R. Aurea ulna splendens, porta es reclusa. Per spiritum aperta, facta fuisti certa, nuntio reperta.

In extrema hora advoca Filium, Cum maxima turba Sanctorum omnium. R. Subvenito pro nobis, tuis piis donis. Ut per tuum juvamen, evadamus examen, faxis Virgo, Amen.

Alius de B. V. M.*Ave Stella matutina, peccatorum medicina,**Mundi es Princeps, Princeps Regina, Angelorumq. Domina.*

Sola Virgo digna dici contra tela inimici, Insurge manu, manu victrici corde precamur supplici.

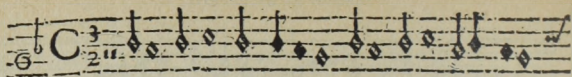
Clypeum pone salutis, Tu es Titulus virtutis, Nos firmans locis, locis in tutis, hostibus cunctis devictis.

O Sponsa DEI electa, esto nobis via recta, Ubi est vita, vita perfecta, ad aeterna duc gaudia.

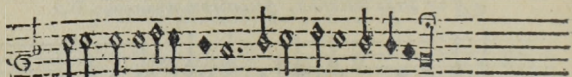
O decus Apostolorum, Martyrum, & Confessorum. Pro nobis ora, mortis in hora, o Mater clementissima.

Per tuum Virgo Filium, per Patrem, ac Paraclytum, Adsis ad nostrum, nostrum obitum, & da foelicem exitum. Amen. (124)

oo§§§§§(O)§§§§§co

Alms de B. V. M.

Ave mundi spes MARIA, Ave mitis ave pia;

Ave charitate plena, Virgo dulcis, & serena.

*Sancta parens JESU Christi, electa sola fuisti,
Esse Matrem sine viro, & lactare more miro.*

*Angelorum Imperatrix, peccatorum consolatrix,
Consolare me lugentem, in peccatis jam foetentem.*

*Precor te Regina Coeli, Corde pleno, & fideli.
Me habeto excusatum, apud Christum tuum natum.
Amen.*

In Aurora de B.V.M. Nota Ave Mater JESV. fol. 8.

Stella maris, o MARIA, expers paris, parens pia,
Plebem tuam respice.

*Vitam portans, vitae porta, nos supportans nos con-
Nosque fortes effice. forta,*

*Tu Matrona sanctae spei, Mater bona, Mater DEI,
Virgo vena veniae.*

*Tu suavis, delicata, coeli clavis, fabricata,
Manu sapientiae.*

*Spes salutis, pacis portus, Vas virtutis, florens
Liliorum area. hortus,*

*Tu serena Sole pleno, Cella plena vino mero,
Granum sine palea. (125)*

*Pietatis fons amoenus, Charitatis calix plenus,
Hospites inebrians.*

*Tu devotis das virtutem. Tu aegrotis das salutem,
Reos reconcilians.*

*O benigna Virgo gaude, summe digna summa laude,
 Summe venerabilis.
 Gaude rosa pura, decens, speciosa semper recens,
 Flos immarcescibilis.
 Styrs beata fac placatum. Patrem nata, parens
 Nobis peccatoribus. natum,
 Ut te duce servi tui, possint vera luce frui,
 Choris in coelestibus. Amen.*

*Pium Osanna de Immaculata Conceptione
 B. V. M.*

S*ancta Messiae Genitrix, MARIA, Millies salve,
 toties triumphas, Millies gaude, miserum patrona,
 Ave MARIA.*

*Audiat nascens, moriensque Phoebus, Audiat
 coeli, Cherubina virtus. Virgini Matri moduletur
 una, Ave MARIA.*

*Nata, supremi Patris, es MARIA, Filij Mater,
 pariterque Nata, Spiritus Sancti veneranda Sponsa.
 Ave MARIA.*

*Aula, sacratea Triados MARIA, Montibus sanctis
 super excitata, Anna concepit sine labe pura, Ave
 MARIA.*

*Tu supra cunctas benedicta Matres, Castitas lau-
 des tua vincit omnes, Virgo nam Mater paris, o
 pudica, Ave MARIA.*

*Lacte nutriti proprio Parentem, Tota fovisti
 gremio Tonantem. Casta Josepho sociata Sponsa.
 Ave MARIA.*

*Te suam Coelum Dominam celebrat, Te suam
 tellus Dominam salutat, Dum tuis subdunt sua
 sceptras diva, Ave MARIA.*

*Pulchrior Coeli facibus refulgens, Clarior Phoebi
 radijs renitens, Sic & auroram superas decora, Ave
 MARIA. (126)*

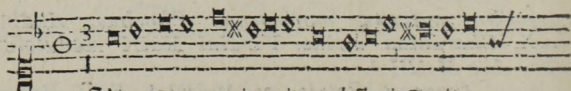
*Splendicas instar speculi MARIA, Mente formosa
radias juvenata, Nulla quam labes maculat, venusta.
Ave MARIA.*

*Tu favus stillans, Cypriusque botrus, Balsamum
fragrans thimiama nardus. Melle, vel musto melior
sapore. Ave MARIA.*

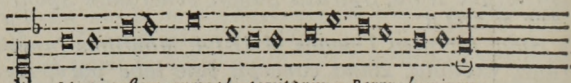
*Tu voluptatis paradisus orbi, Arborem vitae ge-
neras cadenti, Gratiae nutrix Genitrixque clara.
Ave MARIA.*

*O parens Virgo fer opem misellis, Da jubar cae-
cis medicamen aegris, Sis salus cunctis, bona sis
Patrona. Ave MARIA. Amen.*

Alius de B. V. M. tempore pestis.

Virgo Mater extirpavit, quae lactavit Dominum,

Mortis pestem, quam plantavit primus Parens hominum.

*Ipsa Virgo nunc dignetur, sydera compestere,
Quorum bella, plebem cedunt, diro mortis vulnere,
Medicina Christiana, sanos serva, aegros sana,
Quod non valet vis humana sit in tuo nomine.*

*Gloriosa stella maris, summis digna laudibus,
Nos a peste tuearis, & a mundi fraudibus.*

*Audi nos nam te filius nihil negans honorat.
Salva nos JESV, pro quibus, Virgo Mater, te orat.
Amen. (127)*

*Hymnus.**S. Casimiri, de Beata Virgine MARIA.**Omni die, dic: MARIE, mea laudes anima:**Ejus Festa, e jus gesta, cole devotissima.**Contemplare, & mirare, ejus celsitudinem:**Dic foelicem Genitricem, dic Beatam Virginem.**Ipsam cole, ut de mole criminum, te liberet.**Hanc appella, ne procella, vitiorum superet.**Haec persona, nobis dona, contulit coelestia:**Haec Regina, nos divina illustravit gratia.**Lingua mea, dic trophaea, Virginis puerperae;**Quae inflicturn maledictum miro transfert germine.**Sine fine, dic Reginae, mundi laudum cantica:**Ejus bona, semper sona, semper illa praedica.**Omnes mei sensus, ei, personate gloriam:**Frequentate, tam beatæ Virginis memoriam.**Nullus certe, tam disertæ extat eloquentiæ**Qui, condignos promat hymnos, ejus excellentiæ.**Omnes laudent, unde gaudent, Matrem DEI Vir-*
*ginem,**Nullus fingat, quod attingat, ejus celsitudinem.**Sed necesse, (quod prodesse, piis constat mentibus)**Ut intendam, quod impendam me ipsius laudibus.**Quamvis sciam, quod MARIAM nemo digne*
*praedicet:**Tamen vanus & insanus est, qui illam reticet. (128)**Cujus vita, erudita, disciplina coelica,*

Argumenta, & figmenta destruxit haeretica.

*Hujus mores, tanquam flores, exornant Ecclesiam:
Actiones, & sermones, miram praestant gratiam.*

*Evae crimen, nobis limen paradisi clauferat.
Haec dum credit, & obedit, coeli claustra referat.*

*Propter Evam, homo saevam, accepit sententiam,
Per MARIAM, habet viam, quae ducit ad patriam.*

*Haec amanda, & laudanda cunctis specialiter:
Venerari, praedicari, eam decet jugiter.*

*Ipsa donet, ut, quod monet Natus ejus faciam:
Ut finita carnis vita; laetus hunc aspiciam.*

Secunda Pars.

O *Cunctarum foeminarum, decus, atque gloria;
Quam electam, & evectam, scimus super omnia.*

*Clemens audi, tuae laudi, quos instantes conspicias;
Munda reos, & fac eos, donis dignos coelicis.*

*Virga Jesse, spes oppressae mentis & refugium;
Decus mundi, lux profundi, Domini sacrum.*

*Vitae forma, morum norma, plenitudo gratiae;
Dei templum, & exemplum, totius justitiae.*

*Virgo salve, per quam valvae coeli, patent miseris:
Quam non flexit, nec allexit, fraus, serpentis veteris.*

*Generosa, & formosa, David Regis filia;
Quam elegit Rex, qui regit, & creavit omnia.*

*Gemma decens, rosa recens, castitatis lilium:
Castum chorum, ad polorum, quae perducis gau-
dium.*

*Actionis, & sermonis, facultatem tribue
Ut tuorum meritorum, laudes canam strenue.*

*Opto nimis, ut imprimis des mihi memoriam:
Ut decenter, & frequenter, tuam cantem gloriam.*

(129)

Quamvis muta, & polluta, mea sciam labia:

Praesumendum, nec silendum est, de tua gloria.

Virgo gaude, omni laude digna, & praeconio.

Quae damnatis, libertatis, facta es occasio.

Semper munda, & foecunda Virgo tu puerpera;

Mater alma, velut palma, florens, & fructifera.

Ejus flore, & odore, recreari cupimus,

Cujus fructu, nos, a luctu, liberari credimus.

Pulchra tota, sine nota, cujuscunque maculae:

Fac nos mundos, & jucundos, te laudare sedule.

O beata, per quam data, nova mundo gaudia:

Et aperta fide certa, regna sunt coelestia.

Per te mundus, laetabundus, novo fulget lumine,

Antiquarum tenebrarum exutus caligine.

Nunc potentes sunt egentes, sicut olim dixeras:

Et egeni, fiunt pleni, ut tu prophetaveras.

Per te morum nunc pravorum, relinquuntur devia:

Doctrinarum perversarum, pulsa sunt praestigia.

Mundi luxus, atque fluxus docuisti spernere.

Deum quaeri: carnem teri, vitiis resistere.

Mentis cursum, tendi sursum, pietatis studio:

Corpus angi, motus frangi, pro coelesti praemio.

Tu portasti, inter casti ventris claustra Dominum,

Redemptorem, ad honorem, nos reformans pristinum.

Mater facta, sed intacta, genuisti filium,

Regem regum, atque rerum Creatorem omnium.

Benedicta, per quam victa, mortis est versutia:

Destitutis spe salutis, datur indulgentia.

Benedictus Rex invictus, cujus mater crederis:

Qui creatus, ex te natus, nostri salus generis. (130)

Tertia Pars.

Reparatrix, consolatrix, desperantis animae:
A pressura, quae ventura, malis est nos redime.

*Pro me pete, ut quiete sempiterna perfruar:
 Ne tormentis, comburentis stagni miser obruar.*

*Quod requiro, quod suspiro, mea sana vulnera,
 Et da menti, te poscenti, gratiarum munera:*

*Ut sim castus, & modestus, dulcis, blandus, sobrius;
 Pius, rectus, circumspectus, simultatis nescius.*

*Eruditus, & munitus, divinis eloquiis;
 Timoratus, & ornatus, sacris exercitiis.*

*Constans, gravis, & suavis, benignus amabilis.
 Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.*

*Corde prudens, ore studens, veritatem dicere.
 Malum nolens, DEVM colens, pio semper opere.*

*Esto tutrix, & adjutrix, Christiani populi:
 Pacem praesta, ne molesta nos perturbent saeculi.*

*Salutaris stella maris: summis digna laudibus.
 Qua praecellis cunctis stellis, atque luminaribus.*

*Tua dulci prece, fulci supplices, & refove:
 Quidquid gravat, vel depravat mentes nostras
 remove
 Virgo gaude, quod de fraude daemonum, nos li-
 beras.*

Dum in vera, & sincera DEVM carne generas.

Illibata, & dotata, coelesti progenie.

Gravidata, nec privata, flore dudicitiae,

*Nam quod eras perseveras, dum intacta generas.
 Illum tractans, atque lactans per quem facta fueras.*

*Commendare me dignare, Christo tuo filio.
 Ut non cadam, sed evadam, de mundi naufragio.*

*Fac me mitem: pelle litem, conpesce lasciviam,
 Contra crimen, da munimen, & mentis constantiam.*

(131)

Non me liget, nec fatiget saeculi cupiditas;

*Nunquam ira, nunquam dira, me vincat elatio,
Quae multorum, fit malorum, saepius occasio.*

*Ora DEVM, ut cor meum sua servet gratia:
Ne antiquus inimicus seminet zizania.*

*Da levamen, & juvamen tuum, illis jugiter.
Tua festa, sive gesta, qui colunt alacriter.*

Azon Sz. Casimirus Hymnusa Magyaról.

Mondgy naponként, és óránként, lelkem dicsireteket, Máriának, Szűz Anyának, uly vigan innepeket.

Gondolkodgyál, s' álmélkodgyál, felfegén Afzfzonyodnak. Mond bóldognak, és áldotnak, mond Istünk Annyának.

Engesztellyed, és tizztellyed, hogy a' büntöl megmenesen: Ehez forduly, s' arezal boruly, hogy őrdög meg ne ejesen.

Erre fzemlély, mert e' fzemély égi gyümölcsöt hozott, Nékünk, menyből, szent méhéből, irgalmaságot adott.

Győzedelmét, és védelmét nyelvem ennek énekeld. Ekeffégét, dicsőffégét, tellyes erőddel neveld.

Mert átkától s' rút árkától a' pokolnak megmenett: Menyorfáz közt, s' ez világ közt állandó fryet vetett.

Mondgy vég-nélkül, vig-énekül, néki fzip dicsiretet, Szentségéről, s' kegyelméről, tégy vig emleketet.

Minden izem; tagom, s' réfzem, szent Szűzet dicsirjétek. Enekekkel, és versekkel gyakran emlegetek.

Nincs olly elme, ki értelme szent Szűzet felérheffe, Ertékivel, s' bölcs nyelvével, ezt méltán dicsirheffe.

Minden vallya, s' magafztallya mint szűléljét If-
tennek, De ne vélyye, hogy fel-érje, fenki felfégett
ennek.

Mind az-által, alázattal, illik hozzája mennünk.
Sok irgalmu, s' nagy hatalmu Szűz óltalmát kerel-
nünk. (132)

Tudom fenki, olly nincsen, ki Szűzet méltán tisz-
telné. De meg-kábúlt, s' efze fordult, ki ezt nem
énekelné.

Kinek fénlő, s' ég érdemlő élete meg--áldatott:
Rút kevélység, s' eretnekség általa meg-rontatott.

E' rósával mint fáklyával Isten nyája tündöklük.
Életében, s' befzédében, Isten malafztya fénlik.

Eva vétke, s' tiltott étke az eget bé-zárlotta. Ez
épfége, és hiúfége, vizzontag fel-nyitotta.

Eva törbe ejté, s' bűnbe az emberi nemzetet:
E' Szűz által, ki malafztal tellyes, nyertünk életet.

Nem szolgállya, s' prédikállya, fenki ezt képtelen-
nül. Eneklésre, s' dicsiretre, mert méltó végetlenül.

E' Szűz adgya (a' mint hadgya Fia) hogy szolgál-
haffam. Vig orczáját, s' kegyes Fiát, szinről szinre
láthaffam.

Máfodik Réfze.

OH nagy nemű s' győződelmű Afzfzonyok dicsőf-
fége. Kit Annyának, s' Afzfzonyának, vall a'
föld kerekfége.

Nézd kegyeffen, s' fzerelmeffen, a' te tisztelődidet,
Tedd méltókká, s' állandókká, a' jóban hivedidet.

Jesse ága, s' szép virága, epett sziv orvofsága.
Föld épfége, s'ég szépsége, és Istennek titkosa.

Elet fája, vagy példája, minden szent erkölcsök-
nek. Palotája, és formája égi kegyeffegeeknek.

űdvözléssel, s' dicsiréssel kitől ég fel-nyitattott:
A' kit amaz, régi rávalfz kigyó meg nem csalhatott.

Tekintetes, s' nevezetes Dávid Király leánya. Az
választott, ki alkotott téged, egek Alfzönya.

Gyémánt fényű, s' róla színű, tisztaság lilioma;
Kivel éppül, vigad, szépül, menyország birodalma.

Egi jókkal, s' ékes szókkal kérlek engem neme-
fics, Hogy te kedved szerezént, neved dicsirheffem,
bátorics. (133)

Leg-elsőben, add szivemben, a' te szerezeteted:
Hogy terjeszfe, és gerjeszfe lelkem tisztetetedet.

Noha benna nyelvem, s' néma, ajakim fertelmefek;
De szentfeleged, s' dicsőffleged, én nálam szerezelmefek.

örülly, vigadgy, és hálát adgy, mint méltó dicsi-
retre: Mert te hittél, s' így ok löttél, nekünk az új
életre.

Tisztasággal, s' igasággal, bővölködő drága Szűz:
Mint virágra, s' pálma ágra Isten rád gyümölesőt
fűz.

Jóságoddal, s' jószágoddal, bódogulni akarunk.
Kinek magva, jókkal rakva, s' nekünk szerezelmes
Urunk.

Oh szépfleges Szűz, és kegyes, ki vagy makula
nélkül. Tégy tisztákká, s' igazakká minket-is, s'
vétek-nélkül.

Bódog emlő, s' nagy érdemlő melly szoptatott
gyermeket. Ki meg-nyitá, s' meg-újítá minékünk az
egeket. .

Új világgal, és virággal, általad föld tündöklik,
Sőtétfege, s' bűdöfflege, régi kődnek el-olszik.

Gazdag dúfok, most koldufok, miként te meg-
mondottad. S' kik éheztek, most bé-töltek, a' mint
meg-profétáltad.

Meg-fordulnak, és újulnak általad rosz szokások,
Meg-pirúlnak, s' el-borulnak a' fok hamis vallások.

Tanitottál, s' példát adtál világ útálására; Dél-
czeg testnek, s' rosz erkölcsnek meg-zabolázására.

Szemeinket, s' elméinket hogy menyben igazgaf-
suk: Tagainknak, s' szokáfinknak indulatit fog-
hassuk.

Táplálgattad, s' apolgattad a' mi üdvöztönnket.
Szűz méhedben, s' kebeledben hordoztad életűnnket.

Annya löttél, s' szűzen szűltél fiat mi váltsá-
gunkra: Dicsőfflegnek, s' fényefflegnek Urát vigá-
ságunkra.

Aldott személy, kitől kevély halál meg-tapodta-
tott: S' bűnös ágnak, Menyországnak kapuja meg-
nyittatott.

Aldott légyen, s' velűnk tégyen jót, kit Anyánk-
nak hiszűnk. Mert szűletett, ki teremtettt minket,
tőled szép szűzűnk. (134)

Harmadik Réfz.

Elesztője, s' ébrefesztője, ki vagy kétes szivűnk-
nek: Légy vesztője, s' lillyesztője, a mi ellenfe-
ginknek.

A' mint kértem, imádgy értem, s' végy Abrahám
keblében. Hogy ne effem, s' ne viteffem, a' kárhozat
tűzében.

Im dicsirlek, s' azon kérlek, hogy meg-gyogyiesd
sebetem. Erdemedből, s' kegyelmedből töröld-el fok
vétkemet.

Hogy bizony Szűz, mint a' szép tűz leheffek, s'
mértékletes, Igaz, elmés, és kegyelmes, irgalmas,
szerelmes.

Nagy szerelmű, s' gyors értelmű. az égi tudo-
mányban, Isten féld, s' szentül élld, mennyei hagyo-
mányban.

Ájéttatos, s' álhatatos, szelid és kellemetes. Jozan,
tűrő, fok jót tévd, nyájas, kegyes, értelmes.

Igaz mondó, s' a' romlandó világon alázatos. Test gyűlölő, bűn kerülő, s' a' jóban szorgalmatos.

Te őrzőjök, s' legítőjök légy a' keresztyéneknek: üdvöfleget, s' békefleget, nyerj az igaz hiveknek.

Oh Egeknek, s' tengereknek tündöklő szép csillaga, Ki mind Hóldnál, s' mind a' Napnál fényesebben villoga.

Szent érdemed, és kegyelmed által szivem támogasd. A' mi fáraszt, s' bünt meg-áraszt, rólunk azt le-rázogasd.

Ördög kézből, s' örök tűzből, az embert meg-mentetted. Igaz testben, s' természetben midőn Istent nemzetted.

Tisztaságban, s' igazságban noha fiat fogadtál, Ekeflegtől, s' szűzefflegtől de te meg nem fosztattál.

Mert Szűz vóltál, szűz maradtál, midőn tőled született; Azt szoptatván, ápolgatván, a' ki téged teremtet.

Új magzattal, s' áldozattal fénlő Isten edénye. Fiat hoztál, s' meg nem nyíltál szűzefflegnek szekrénye.

Méltoztatsál, szent áldással, Fiadnak ajánlani. Fejem tűzre, s' örök bűzre hogy ne kezdgyen szálani. (135)

Lágy szivűjé, s' együgyűvé, engemet tégy végetlen. A' bűn ellen, s' ördög ellen, őrizz kérlek színtelen.

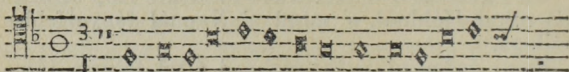
Meg ne ejcsen, s' szégyenicsen e' világnak szelme. El-ámittyá, s' meg-vakittyá kit meg-csalhat öröme.

Hogy dőlőffleg, és gyűlölőfé, elmém meg ne foghassa. Pokol mérge, s' undok férge, szivemet ne rághassa.

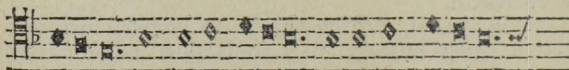
Reménkedgyél, s' törekedgyél, Fiad előtt érettem; Hogy tekincsen rám, s' meg mencesen kintől, kit érdemlettem.

Légy óltalmok, s' diadalmok kik űllik Innepedet.
Vig verfekkel, s' énekekkel tífztelik fzent nevedet.
Amen.

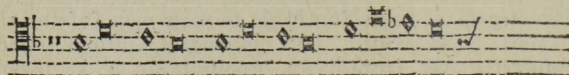
Más, Bóldog Szűz MARIARÓL.

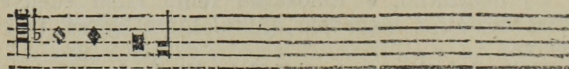
Szűz MARIA kegyes Anya; Sz. Háromságnak

leánya: Szent Lélek Jegyese, Christusnak kedvese.

Imádgý értünk, téged kérünk, engeszteljed

Christust nékünk.

(136) Zokognak árvák fízei. Sirnak özvegyek lelkei: kiáltván te hozzád, Szűz Anya ne utáld, kiáltáfink, s' ohajtáfink, kegyelmesen fogadd hozzád.

Ekes mennyei virág fízál: ki méhedben meg-virág-zál. Mutafd-meg fzinedet, legéld-meg népedet, eledzván, s' engesztelvén, add meg látnunk fzüőttedet.

Rófa fzinű fzip gyenge Szűz; kinek lelkében nincsen bűz. Ellenféged roncs-meg, fiaidat tarcs-meg, légy óltalma, a' bűn halma, ne nyomja-meg, légy paífa.

Eredendő véték-nélkül, fogantattál fzeplő-nélkül, Tífzta mindenestől lelked, minden bűntől. O drága Szűz! o kegyes Szűz! mofogafs-meg vétkeinktől.

Dicsiretre méltó Szűz vagy. Kegyefféged mert igen nagy. Könyörögj népedért, a' te feregedért. Imádgj Istent, nyerhecz mindent, JESVST engeszteléd mihent.

Istentől választott edény: kérünk hozzánk ne légy kemény. Szűz óltalmad alá, fogadgy szárnyad alá: mert a' Sátán e' föld hátán, el-vezteni minket kíván.

Mutasd Anyánknak magadat: mivel soha nem hallatott, hogy el-hagyattatott, a' ki benned bizott. Azért ne hadgy, minden jót adgy, halálunkor hozzád fogadgy.

Aldott szent Anya gyümölcse. Adgyad hogy néped erkölce, szentül s' tisztán éllyen, minden bűntől féllyen; Légyen igaz, rút mocsok s' gaz, félszket ne verjen lelkünkben.

Régi Proféták írása, bé-tellyefedett mondása. Hogy az Isten Fia, tőled Szűz MARIA, születik s' meg töretik pokolnak minden kapuja.

Te azért Isten szülő Szűz. Adgyad hogy a' menygyei tűz, szivünkben gerjedgyen, lelkünkben terjedgyen: szentül éllünk, bűntől féllünk, hogy így veled menyben legyünk. (137)

Oltalmaz-meg ellenfegtől. Őrizz-meg eretnekfegtől; De az igaz hitben, tarcs-meg mind végiglen. O kegyes Szűz! o édes Szűz: efedezzel értünk menyben.

Dicsiret légyen Atyának, s' az ő Fiának Chrístusnak, mi vigasztalónknak, a' szent Háromságnak, légyen áldás, hálá-adás, az áldott szűz MARIÁnak. Amen.

TARTALOM.

	Lap
Előszó	3
Dedicatio	9
A' Keresztyen Olvasóhoz	13
Adventi Enekek	17
Karácsoni Enekek	24
Uj Esztendőre Való Enekek	59
Viz-Kereszt Napiara Való Enek	62
Nagy Bőjt-re Való Enekek	65
Húsvéti Enekek	93
Vr Menybe meneteli napjára	104
Pünkössti Enekek	106
Vr Napi Processiora	113
A' fzent Oltári Szentségről	119
Hymnus SS. Ambrosii & Auguftini	125
Sz. Bernard Szive öröme Tapsoláfa	127
Bóldogságos Szűz MARIAról	135
Sz. Cafimirvs Hymnufa Bóldog Afzfzonymról ..	157

14. **Vedres István:** A Tiszát a Dunával öszvekapcsoló új hajókázható csatorna. 1805. (Budapest-Székesfővárosi „Gróf Széchenyi István” felső kereskedelmi iskola. Dr. Farkas László tanár.) Ára 1·50 P.
15. **Bessenyei György:** Anyai oktatás. (Budapesti II. ker. áll. tanítónőképző-intézet. Sebestyén Erzsébet tanár.) Ára 1— P.
16. **Bessenyei György:** Magyarság. A magyar néző. (A budapesti Mátyás király-reálgimnázium „Mátyás király” önképzőköre. Gazdag Lajos, Horváth L. László, Kovács Miklós, dr. vitéz Polgáry István tanár.) Ára 1— P.
17. **Hajnal Mátyás:** Az Jesus szívét szerető szíveknek ájtatosságára. 1629. (Budapesti Szent Margit-leánygimnázium.) Ára 2— P.
18. **Péterfy Jenő** dramaturgiai dolgozatai. Harmadik sorozat. (A budapesti Bolyai-reáliskola önképzőköre. Dr. Lányi Ernő tanár.) Ára 1— P.
19. **Péterfy Jenő** dramaturgiai dolgozatai. Negyedik sorozat. (Budapesti Berzsenyi Dániel-reálgimnázium. Dr. Halász László tanár.) Ára 1·50 P.
20. **Pázmány világa.** (Kir. Magyar Egyetemi Nyomda. Dr. Brisits Frigyes tanár.) Ára 4— P.
21. **Tragédia magyar nyelven.** Az Sophocles Electrájából nagyobb részre fordítottatott Pesti Bornemisza Péter deák által. (Br. Diószeghy Erzsébet.) Ára 1— P.
22. **Riedl Frigyes:** Vajda, Reviczky, Komjáthy. (A kaposvári egyesületi leánygimnázium önképzőköre. Dr. Biczó Ferenc tanár.) Ára 2·50 P.
23. **Berzsenyi Dániel:** A magyarországi mezei szorgalom némely akadályairul. (A kaposvári községi fiú felső kereskedelmi iskola önképzőköre. Dr. Merényi Oszkár tanár.) Ára 1— P.
24. **Régi magyar folyóiratok szemelvényekben.** Athenaeum, Életképek, Hölgyfutár. (Budapesti áll. Szent László-reálgimnázium. Dongó Orbán tanár.) Ára 1·50 P.
25. **Barcsay Ábrahám** költeményei. (A budapesti Verbőczy István-reálgimnázium VIII/A. osztálya. Szira Béla tanár.) Ára 2— P.
26. **Riedl Frigyes:** Madách. (A budapesti Ráskai Lea

- leánylíceum Riedl Frigyes önképzőköre. Dr. Hanvai Ilona, dr. Feltóthy Anna tanár.) Ára 2— P.
27. Madách Imre levelezéséből. (A pesti izr. hitközség reálgimnáziumának önképzőköre. Dr. Komlós Aladár tanár.) Ára 1.50 P.
28. Horvát István Magyar Irodalomtörténete. (A debreceni ref. gimnázium és a Dóczy-leánygimnázium ifjúsága. Dr. Pap Károly egyetemi tanár.) Ára 1.50 P.
29. Magyar reneszánsz írók. (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium ifjúsága. Dr. Kardos Tibor tanár.) Ára 2— P.
30. Greguss Ágost: Írói arcképek. (Kir. Magyar Egyetemi Nyomda. Dr. Mellinger Kamilla tanár.) Ára 4— P.
31. Karaes Ferencné Takács Éva válogatott munkái. (Kecskeméti Horthy Miklós ref. tanítónőképző-intézet tanári testülete és tanulóifjúsága. Dr. Evva Gabriella tanár.) Ára 1.50 P.
32. Verseghy Ferenc: Rikóti Mátyás. (Szolnoki állami reálgimnázium és a városi fiú felső kereskedelmi iskola ifjúsága. Dr. Pauka Tibor, Kemény László tanár.) Ára 2.50 P.
33. Vachott Sándorné: Rajzok a multból. Emlékiratok. (Szemelvények.) (Budapesti Baár-Madas református leánylíceum önképzőköri ifjúsága. Papi Biró Izabella tanár.) Ára 1.50 P.
34. Szeged a régi magyar irodalomban. (Szegedi Református Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Bethlen Gábor köre. Bakó László ref. lelkész. Ára 1.50 P.

35. (Kisdi Benedek) Cantvs Catholici. 1651. I.

A budapesti Ránolder-intézeti r. k. tanítónőképző növendékeivel sajtó alá rendezte és kiadta Raffaelli R. Rafaela nővér, tanár.
Ára 3.50 P.

Az országos érdeklődést keltett sorozatot a legfelsőbb kulturális hatóság is szívesen támogatja.

A V. K. M. 30.449/932. V. ü. o. sz. alatt melegen ajánlja a M. I. R. köteteit a középiskolai tanári könyvtáraknak,

660—02—90/1931. sz. alatt a kereskedelmi iskolák és tanító-, valamint tanítónőképző-intézetek tanári könyvtárainak.